

1933
ΚΟΣ
61Λ

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΕΚ ΤΗΣ
ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΡΙΑΝΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ
ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ ΤΟΥ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

*Διὰ τὴν Α' καὶ Β' τάξιν τῶν ἡμιγυμνασίων
καὶ τῶν ἐξαταξίων γυμνασίων.*

Ἐγκριμένον κατὰ τὸν νόμον 3438

Ἀντίτυπα 8,000

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΑΙ : ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & Σ^{ια}
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ."

46 α—ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—46 α

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ συγγρα-
φέως καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς «Ἐστίας».

I. A. Kolmaros

I.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ

ΑΝΑΒΑΣΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

[Faint, illegible handwritten signature]

ΑΡΧΗΓΟΣ
ΑΝΑΒΑΤΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. ΒΙΟΣ ΑΡΡΙΑΝΟΥ

Ὁ Φλάβιος Ἀρριανὸς ἐγεννήθη ἐν Νικομηδεῖα, πρωτεύουσι τῆς ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ Βιθυνίας περὶ τὸ 95 μ. Χ.· νέος ὢν ἀφῆκε τὴν πατρίδα του καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Νικόπολιν τῆς Ἡπείρου ὅπου ἐγένετο μαθητὴς καὶ φίλος τοῦ φιλοσόφου Ἐπικτήτου.

Ἀφ' οὗ διήκουσε τὸν Ἐπικτήτου, εἰσῆλθεν ἔπειτα εἰς τὸν δημόσιον βίον. Ἐν ἔτει 130 διωρίσθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, ὑπὸ τοῦ ὁποίου πολὺ ἐτιμᾶτο διὰ τὴν φιλομαθείαν του καὶ τὰς πολλὰς του γνώσεις, διοικητὴς τῆς Καππαδοκίας. Ἐν ἔτει 147 ἐγένετο ἐπώνυμος ἄρχων ἐν Ἀθήναις, αὐτόθι δὲ πάλιν ἐν ἔτει 171 εὐρίσκομεν αὐτὸν πρύτανιν τῆς Πανδιονίδος φυλῆς.

Κατὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς του ὁ Ἀρριανὸς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του, ὅπου ἐγένετο ἱερεὺς τῆς Δήμητρος καὶ τῆς Περσεφόνης. Πότε οὗτος ἀπέθανε δὲν εἶναι γνωστόν· πιθανώτατα περὶ τὸ 180 μ. Χ.

2. ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΑΝΑΒΑΣΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ὁ Ἀρριανὸς ὑπῆρξε πολυγραφώτατος γράφας κατὰ μίμησιν τοῦ Ξενοφῶντος ποικίλα συγγράμματα, φιλοσοφικά, ἱστορικά, γεωγραφικά καὶ στρατιωτικά.

Ἐκ τῶν ἱστορικῶν συγγραμμάτων τοῦ Ἀρριανοῦ τὸ σπουδαιότατον εἶναι ἡ «*Ἀνάβασις Ἀλεξάνδρου*» διηρημένη εἰς 7 βιβλία. Ἐν τῷ συγγράμματι τούτῳ δὲν ἐξιστορεῖται μόνον ἡ ἐκστρατεία τοῦ Ἀλεξάνδρου κατὰ τοῦ Περσικοῦ κράτους, ἡ κυρίως Ἀνάβασις, ἀλλ' ὅλος ὁ βίος τοῦ Μακεδόνα βασιλέως ἀπὸ τῆς ἀνάσσει αὐτοῦ εἰς τὸν θρόνον μέχρι τοῦ θανάτου.

Α'. Ὁ Ἀλέξανδρος ἐν Πελοποννήσῳ.

(Κεφ. 1)

1. Λέγεται δὴ Φίλιππος μὲν τελευτῆσαι ἐπ' ἀρχοντος Πυθοδήμου Ἀθήνησιν· παραλαβόντα δὲ τὴν βασιλείαν Ἀλέξανδρον, παῖδα ὄντα Φιλίππου, εἰς Πελοπόννησον παρελθεῖν· εἶναι δὲ τότε ἀμφὶ τὰ εἴκοσι ἔτη Ἀλέξανδρον. ἐνταῦθα ξυναγαγόντα τοὺς Ἕλληνας, ὅσοι ἐντὸς Πελο-²ποννήσου ἦσαν, αἰτεῖν παρ' αὐτῶν τὴν ἡγεμονίαν τῆς ἐπὶ τοὺς Πέρσας στρατιᾶς, ἣντινα Φιλίππῳ ἤδη ἔδοσαν· καὶ αἰτήσαντα λαβεῖν παρ' ἐκάστων πλὴν Μακεδαιμονίων Μακεδαιμονίους δ' ἀποκρίνασθαι μὴ εἶναι σφισι πάτριον ἀκολουθεῖν ἄλλοις, ἀλλ' αὐτοὺς ἄλλων ἐξηγεῖσθαι. νεω-³τερῖσαι δ' ἄττα καὶ τῶν Ἀθηναίων τὴν πόλιν. ἀλλ' Ἀθη-³ναίους γε τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ Ἀλεξάνδρου ἐκπλαγέντας καὶ πλείονα ἔτι τῶν Φιλίππῳ δοθέντων Ἀλεξάνδρῳ εἰς τὴν ξυγχωρήσαι. ἐπανελθόντα δ' εἰς Μακεδονίαν ἐν παρασκευῇ εἶναι τοῦ εἰς τὴν Ἀσίαν στόλου.

Β'. Διάβασις τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς Ἀσίαν.

(Κεφ. 11 — 12)

11. Ἄμα δὲ τῇ ἡρὶ ἀρχομένῳ ἐξελαύνει ἐφ' Ἕλλησ-³πόντου, τὰ μὲν κατὰ Μακεδονίαν τε καὶ τοὺς Ἕλληνας Ἀντιπάτρῳ ἐπιτρέψας, αὐτὸς δ' ἄγων πεζοὺς μὲν ξὺν φιλοῖς τε καὶ τοξόταις οὐ πολλῶν πλείους τῶν τρισμυρίων, ἵππέας δὲ ὑπὲρ τοὺς πεντακισχιλίους. ἦν δὲ αὐτῇ ὁ στόλος παρὰ τὴν λίμνην τὴν Κερκινίτιν ὡς ἐπ' Ἀμφίπολιν καὶ τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ τὰς ἐκβολάς. διαβάς δὲ τὸν Στρυμόνα⁴ παρήμειβε τὸ Πάγγαιον ὄρος τὴν ὡς ἐπ' Ἀβδηρα καὶ

Μαρώνειαν, πόλεις Ἑλληνίδας ἐπὶ θαλάσση ὤκισμένας. ἔνθεν δ' ἐπὶ τὸν Ἑβρον ποταμὸν ἀφικόμενος διαβαίνει καὶ τὸν Ἑβρον εὐπετῶς. ἐκεῖθεν δὲ διὰ τῆς Παιτικῆς ἐπὶ τὸν Μέλανα ποταμὸν ἔρχεται.

5 Διαβὰς δὲ καὶ τὸν Μέλανα εἰς Σηστόν ἀφικνεῖται ἐν εἴκοσι ταῖς πάσαις ἡμέραις ἀπὸ τῆς οἴκοθεν ἐξορμήσεως. ἔλθων δ' εἰς Ἐλαιούντα θύει Πρωτεσιλάῳ ἐπὶ τῇ τάφῳ τοῦ Πρωτεσιλάου, ὅτι καὶ Πρωτεσίλαος πρῶτος ἐδόκει ἐκβῆναι εἰς τὴν Ἀσίαν τῶν Ἑλλήνων τῶν ἄμ' Ἀγαμέμνονι εἰς Ἴλιον στρατευσάντων. καὶ ὁ νοῦς τῆς θυσίας ἦν ἐπιτυχεστέραν οἱ γενέσθαι ἢ Πρωτεσιλάῳ τὴν ἀπόβασιν.

6 Παρμενίων μὲν δὴ τῶν τε πεζῶν τοὺς πολλοὺς καὶ τὴν ἵππον διαβιβάσαι ἐτάχθη ἐκ Σηστοῦ εἰς Ἀβυδὸν· καὶ διέβησαν τριήρεις μὲν ἑκατὸν καὶ ἐξήκοντα, πλοίοις δὲ ἄλλοις πολλοῖς στρογγύλοις. Ἀλέξανδρον δ' εἰς Ἐλαιούντος εἰς τὸν Ἀχαιῶν λιμένα καταραὶ ὁ πλείων λόγος κατέχει καὶ αὐτὸν τε κυβερνῶντα τὴν στρατηγίδα ναῦν διαβάλλειν, καὶ ἐπειδὴ κατὰ μέσον τὸν πόρον τοῦ Ἑλλησπόντου ἐγένετο, σφάξαντα ταῦρον τῷ Ποσειδῶνι καὶ Νηρηῖσι σπένδειν ἐκ χρυσῆς φιάλης εἰς τὸν πόντον.

7 Λέγουσι δὲ καὶ πρῶτον ἐκ τῆς νεῶς ξὺν τοῖς ὅπλοις ἐκβῆναι αὐτὸν εἰς τὴν γῆν τὴν Ἀσίαν καὶ βωμοὺς ἰδρύσασθαι, ὅθεν τ' ἐστάλη ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ ἔπου ἐξέβη τῆς Ἀσίας, Διὸς ἀποβατηρίου καὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἡρακλέους. ἀνελθόντα δ' εἰς Ἴλιον τῇ τε Ἀθηνᾶ θῦσαι τῇ Ἰλιάδι, καὶ τὴν πανοπλίαν τὴν αὐτοῦ ἀναθεῖναι εἰς τὸν νεών, καὶ καθελεῖν ἀντὶ ταύτης τῶν ἱερῶν τινα ὅπλων ἔτι ἐκ τοῦ Τρωϊκοῦ ἔργου σφισόμενα. καὶ ταῦτα λέγουσιν ὅτι οἱ ὑπασπισταὶ ἔφερον πρὸ αὐτοῦ εἰς τὰς μάχας. θῦσαι δ' αὐτὸν καὶ Πριάμῳ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ Διὸς τοῦ Ἐρκείου λόγος κατέχει, μῆνιν Πριάμου παραιτούμενον τῷ Νεοπτολέμου γένει, ὃ δὴ εἰς αὐτὸν καθῆκεν.

Ἄνιόντα δ' αὐτὸν ἐς Ἴλιον Μεναιότις τε ὁ κυβερνήτης 8
 χρυσῷ στεφάνῳ ἐστεφάνωσε καὶ ἐπὶ τούτῳ Χάρης δ' Ἀθη-
 ναῖος ἐκ Σιγείου ἐλθὼν καὶ τινες καὶ ἄλλοι, οἱ μὲν Ἑλ-
 ληγες, οἱ δὲ ἐπιχώριοι· ὁ δὲ καὶ αὐτὸς τὸν Ἀχιλλέως ἄρα
 τάφον ἐστεφάνωσε· Ἑφαιστίωνα δὲ λέγουσιν ὅτι τοῦ

Πατρόκλου τὸν τάφον ἐστεφάνωσε· καὶ εὐδαιμόνησεν
 ἄρα, ὡς λόγος, Ἀλέξανδρος Ἀχιλλέα, ὅτι Ὀμήρου κή-
 ρυκος ἐς τὴν ἔπειτα μνήμην ἔτυχεν.

12. Ἐξ Ἴλιου δ' ἐς Ἀρίσθην ἦκεν, οὐ πάσα ἡ δύναμις 6
 αὐτῷ διαβεβηκυῖα τὸν Ἑλλησπόντον ἐστρατοπεδεύκει,
 καὶ τῇ ὑστεραία ἐς Περκώτην τῇ δ' ἄλλῃ Λάμφακον
 παραμείψας πρὸς τῇ Πρακτίῳ ποταμῷ ἐστρατοπέδευσεν,
 ὅς βέων ἐκ τῶν ὄρων τῶν Ἰδαίων ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν
 τὴν μεταξὺ τοῦ Ἑλλησπόντου τε καὶ τοῦ Εὐξείνου πόν-
 του. ἔνθεν δ' ἐς Ἐρμωτον ἀφίκετο, Κολωνάς πόλιν πα-
 ραμείψας. σκοποὶ δ' αὐτῷ ἐπέμποντο πρὸ τοῦ στρατεύ- 7
 ματος· καὶ τούτων ἡγεμῶν ἦν Ἀμύντας ὁ Ἀρραβαίου,

ἔχων τῶν τε ἑταίρων τὴν ἴλην τὴν ἐξ Ἀπολλωνίας, ἣς ἰλάρχης ἦν Σωκράτης ὁ Σάθωνος, καὶ τῶν προδρόμων καλουμένων ἴλας τέσσαρας. κατὰ δὲ τὴν πάροδον Πρίαπον πόλιν ἐνδοθεῖσαν πρὸς τῶν ἐνοικούντων τοὺς παραληψομένους ἀπέστειλε σὺν Πανηγόρῳ τῷ Λυκαγόρου, ἐνὶ τῶν ἑταίρων.

8 Περσῶν δὲ στρατηγοὶ ἦσαν Ἀρσάμης καὶ Ρεομίθρης καὶ Πετήνης καὶ Νιφάτης καὶ ξὺν τούτοις Σπιθριδάτης, ὁ Λυδίας καὶ Ἴωνίας σατράπης, καὶ Ἀρσίτης, ὁ τῆς πρὸς Ἑλλησπόντῳ Φρυγίας ὑπαρχος. οὗτοι δὲ πρὸς Ζελεΐα πόλει κατεστρατοπεδευκότες ἦσαν ξὺν τῇ ἵππῳ τε τῇ βαρβαρικῇ καὶ τοῖς Ἑλλησι τοῖς μισθοφόροις. βουλευομένοις 9 δ' αὐτοῖς ὑπὲρ τῶν παρόντων, ἐπειδὴ Ἀλέξανδρος διαβεβηκῶς ἠγγέλλετο, Μέμων ὁ Ῥόδιος παρήγει μὴ διὰ κινδύνου ἰέναι πρὸς τοὺς Μακεδόνας, τῷ τε πεζῷ πολὺ περιόντας σφῶν καὶ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου παρόντος, αὐτοῖς δ' ἀπόντος Δαρείου· προΐόντας δὲ τὸν τε χιλὸν ἀφανίζειν καταπατοῦντας τῇ ἵππῳ καὶ τὸν ἐν τῇ γῇ καρπὸν ἐμπιπράναι, μηδὲ τῶν πόλεων αὐτῶν φειδομένους. οὐ γὰρ μενεῖν ἐν τῇ χώρᾳ 10 Ἀλέξανδρον ἀπορία τῶν ἐπιτηδείων. Ἀρσίτην δὲ λέγεται εἰπεῖν ἐν τῷ συλλόγῳ τῶν Περσῶν, ὅτι οὐκ ἂν περιῖδοι μίαν οἰκίαν ἐμπρησθεῖσαν τῶν ὑφ' οἱ τεταγμένων ἀνθρώπων· καὶ τοὺς Πέρσας Ἀρσίτη προσθέσθαι, ὅτι καὶ ὑποπτὸν τι αὐτοῖς ἦν ἐς τὸν Μέμωνα τριβάς ἐμποιεῖν ἐκόντα τῷ πολέμῳ τῆς ἐκ βασιλέως τιμῆς οὕνεκα.

Γ'. Ἡ παρὰ τὸν Γρανικὸν ποταμὸν μάχη (334).

(Κεφ. 13-16)

α') Τὰ πρὸ τῆς μάχης.

(Κεφ. 13-14)

13. Ἐν τούτῳ δ' Ἀλέξανδρος προὔχωρει ἐπὶ τὸν Γρανικὸν ποταμὸν ξυντεταγμένῳ τῷ στρατῷ, διπλῆν μὲν τὴν

φάλαγγα τῶν ὀπλιτῶν τάξας, τοὺς δὲ ἰππέας κατὰ τὰ κέρατα ἀγαγῶν, τὰ σκευοφόρα δὲ κατόπιν ἐπιτάξας ἔπεσθαι· τοὺς δὲ προκατασκευομένους τὰ τῶν πολεμίων ἤγειν αὐτῶν Ἑγέλοχος, ἰππέας μὲν ἔχων τοὺς σαρισσοφόρους, τῶν δὲ φιλῶν ἐς πεντακοσίους. καὶ Ἀλέξανδρός τ' οὐ πολὺ ἀπέιχε² τοῦ ποταμοῦ τοῦ Γρανικοῦ, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν σκοπῶν σπουδῆ ἑλαύνοντες ἀπήγγελλον ἐπὶ τῇ Γρανικῇ πέραν τοὺς Πέρσας ἐφεστάναι τεταγμένους ὡς ἐς μάχην. ἔνθα δὴ Ἀλέξανδρος μὲν τὴν στρατιὰν πᾶσαν ξυνέταπτεν ὡς μαχομένους.

Παρμενίων δὲ προσελθὼν λέγει Ἀλεξάνδρῳ τάδε· « Ἐμοὶ³ δοκεῖ, βασιλεῦ, ἀγαθὸν εἶναι ἐν τῇ παρόντι καταστρατοπεδεῦσαι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τῇ ὄχθῃ, ὡς ἔχομεν. τοὺς γὰρ πολεμίους οὐ δοκῶ τολμήσειν πολὺ τῇ περὶ λειπομένους πλησίον ἡμῶν ἀυλισθῆναι, καὶ ταύτῃ παρέξειν ἔωθεν εὐπετῶς τῇ στρατῷ διαβαλεῖν τὸν πόρον· ὑποφθάσομεν γὰρ αὐτοὶ περάσαντες, πρὶν ἐκείνους ἐς τάξιν καθίστασθαι. νῦν δ' οὐκ⁴ ἀκινδύνως μοι δοκοῦμεν ἐπιχειρήσειν τῇ ἔργῳ, ὅτι οὐχ οἶόν τ' ἐν μετώπῳ διὰ τοῦ ποταμοῦ ἄγειν τὸν στρατόν. πολλὰ μὲν γὰρ αὐτοῦ ὄραται βαθέα, αἱ δ' ὄχθαι αὐταὶ ὄρας ὅτι ὑπερύψηλοι καὶ κρημνώδεις εἰσὶν αἱ αὐτῶν· ἀτάκτως τ' οὖν⁵ καὶ κατὰ κέρασ, ἥπερ ἀσθενέστατον, ἐκβαίνουσι ἐπικίεσονται ἐς φάλαγγα ξυντεταγμένοι τῶν πολεμίων οἱ ἵππεις· καὶ τὸ πρῶτον σφάλμα ἔς τε τὰ παρόντα χαλεπὸν, καὶ ἐς τὴν ὑπὲρ παντὸς τοῦ πολέμου κρίσιν σφαλερόν».

Ἀλέξανδρος δέ, «ταῦτα μὲν», ἔφη, «ὦ Παρμενίων,⁶ γινώσκω· αἰσχύνομαι δέ, εἰ τὸν μὲν Ἑλλήσποντον διέβην εὐπετῶς, τοῦτο δέ, σμικρὸν ῥεῦμα,—οὕτω τῇ ὀνόματι τὸν Γρανικὸν ἐκφαυλίσας,—εἴρξει ἡμᾶς τοῦ μὴ οὐ διαβῆναι, ὡς ἔχομεν· καὶ τοῦτο οὔτε πρὸς Μακεδόνων τῆς δόξης οὔτε πρὸς⁷ τῆς ἐμῆς ἐς τοὺς κινδύνους δξύτητος ποιοῦμαι· ἀναθαρρήσειν τε δοκῶ τοὺς Πέρσας ὡς ἀξιωμαχοὺς Μακεδόσιν ὄντας, ὅτι οὐδὲν ἄξιον τοῦ κινδύνου ἐστὶν ἐν τῷ παραδείγματι παθεῖν».

14. Ταῦτα εἰπὼν Παρμενίωνα μὲν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κέρας πέμπει ἡγήσόμενον, αὐτὸς δ' ἐπὶ τὸ δεξιὸν παρήγεν. προστάχθησαν δ' αὐτῇ τοῦ μὲν δεξιοῦ Φιλώτας ὁ Παρμενίωνος ἔχων τοὺς ἑταίρους τοὺς ἰππέας καὶ τοὺς τοξότας καὶ τοὺς Ἄγριανας τοὺς ἀκοντιστάς· Ἀμύντας δὲ ὁ Ἀρραθαίου τοὺς τε σαρισοφόρους ἰππέας ἔχων Φιλώτα ἐπετάχθη
- 2 καὶ τοὺς Παίονας καὶ τὴν Ἴλην τὴν Σωκράτους. ἐχόμενοι δὲ τούτων ἐτάχθησαν οἱ ὑπασπισταὶ τῶν ἑταίρων, ὧν ἡγεῖτο Νικάνωρ ὁ Παρμενίωνος· ἐπὶ δὲ τούτοις ἦ Περδίκκου τοῦ Ὀρόντου φάλαγξ· ἐπὶ δὲ ἦ Κοίνου τοῦ Πολεμοκράτους· ἐπὶ δὲ ἦ Πτολεμαίου τοῦ Σελεύκου· ἐπὶ δὲ ἦ Ἀμύντου τοῦ
- 3 Ἀνδρομένους· ἐπὶ δὲ ὧν Φίλιππος ὁ Ἀμύντου ἦρχε. τοῦ δ' εὐωνύμου πρῶτοι μὲν οἱ Θετταλοὶ ἰππεῖς ἐτάχθησαν, ὧν ἡγεῖτο Κάλας ὁ Ἀρπάλου· ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ ξύμμαχοι ἰππεῖς, ὧν ἦρχε Φίλιππος ὁ Μενελάου· ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ Θράκες, ὧν ἦρχεν Ἀγάθων· ἐχόμενοι δὲ τούτων πεζοὶ ἦ τε Κρατέρου φάλαγξ καὶ ἦ Μελεάγρου καὶ ἦ Φιλίππου ἔστ' ἐπὶ τὸ μέσον τῆς ξυμπάσης τάξεως.
- 4 Περσῶν δὲ ἰππεῖς μὲν ἦσαν ἐς δισμυρίους, ξένοι δὲ πεζοὶ μισθοφόροι ὀλίγον ἀποδέοντες δισμυρίων· ἐτάχθησαν δὲ τὴν μὲν ἵππον παρατείναντες τῇ ποταμῷ κατὰ τὴν ὄχθην ἐπὶ φάλαγγα μακράν, τοὺς δὲ πεζοὺς κατόπιν τῶν ἰππέων· καὶ γὰρ ὑπερδέξια ἦν τὰ ὑπὲρ τὴν ὄχθην χωρία. ἦ δ' Ἀλέξανδρον αὐτὸν καθεώρων—δῆλος γὰρ ἦν τῶν τε ὄπλων τῇ λαμπρότητι καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν τῇ ξὺν ἐκπλήξει θεραπείᾳ—κατὰ τὸ εὐώνυμον σφῶν ἐπέχοντα, ταύτῃ πυκνάς ἐπέταξαν τῇ ὄχθῃ τὰς Ἴλας τῶν ἰππέων.
- 5 Χρόνον μὲν δὴ ἀμφοτέρωτα τὰ στρατεύματα ἐπ' ἄκρου τοῦ ποταμοῦ ἐφροσῶτες ὑπὸ τοῦ τὸ μέλλον δοκνεῖν ἡσυχίαν ἦγον, καὶ σιγῇ ἦν πολλῇ ἀφ' ἑκατέρων. οἱ γὰρ Πέρσαι προσέμενον τοὺς Μακεδόνας, ὅποτε ἐσθῆσονται ἐς τὸν πόρον,
- 6 ὡς ἐπικεισόμενοι

ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἐγκελευσάμενος ἔπειθαί τε καὶ ἄνδρας ἀγαθοὺς γίγνεσθαι, τοὺς μὲν προδρόμους ἵππέας καὶ μῆν καὶ τοὺς Παίονας προεμβαλεῖν ἐς τὸν ποταμὸν ἔχοντα Ἀμύνταν τὸν Ἀρραβαίου ἔταξε καὶ τῶν πεζῶν μίαν τάξιν, καὶ πρὸ τούτων τὴν Σωκράτους ἴλην Πτολεμαῖον τὸν Φιλίππου ἄγοντα, ἣ δὴ καὶ ἐτύγγανε τὴν ἡγεμονίαν τοῦ ἱππικοῦ παντὸς ἔχουσα ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ· αὐτὸς δ' ἄγων τὸ δεξιὸν κέρασ ὑπὸ σαλπίγγων τε καὶ τῷ Ἐνυαλίῳ ἀλαλάζοντας ἐμβαίνει ἐς τὸν πόρον, λοξὴν αἰὲ παρατείνων τὴν τάξιν, ἣ παρεῖλκε τὸ ρεῦμα, ἵνα δὴ μὴ ἐκβαίνοντι αὐτῷ οἱ Πέρσαι κατὰ κέρασ προσπίπτοιεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὡς ἀνυστὸν τῇ φάλαγγι προσμείξῃ αὐτοῖς.

β') Διεξαγωγή τῆς μάχης.

(Κεφ. 15)

15. Οἱ δὲ Πέρσαι, ἣ πρῶτοι οἱ ἀμφ' Ἀμύνταν καὶ Σωκράτην προσέσχον τῇ ὄχθῃ, ταύτῃ καὶ αὐτοὶ ἄνωθεν ἔβαλλον, οἱ μὲν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὄχθης ἐξ ὑπερδεξίου ἐς τὸν ποταμὸν ἐσακοντίζοντες, οἱ δὲ κατὰ τὰ χθαμαλώτερα αὐτῆς ἔστ' ἐπὶ τὸ ὕδωρ καταβαίνοντες. καὶ ἦν τῶν τε ἱππέων ὠθη-² σμός, τῶν μὲν ἐκβαίνειν ἐκ τοῦ ποταμοῦ, τῶν δ' εἶργειν τὴν ἐκθασιν, καὶ παλτῶν ἀπὸ μὲν τῶν Περσῶν πολλὴ ἄφεις, οἱ Μακεδόνες δὲ ξυστοῖς ἐμάχοντο. ἀλλὰ τῷ τε πλήθει πολὺ ἐλαττούμενοι οἱ Μακεδόνες ἐκακοπάθουν ἐν τῇ πρώτῃ προσβολῇ, καὶ αὐτοὶ ἐξ οὗ βεβαίου τε καὶ ἅμα κάτωθεν ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀμυνόμενοι, οἱ δὲ Πέρσαι ἐξ ὑπερδεξίου τῆς ὄχθης ἄλλως τε καὶ τὸ κράτιστον τῆς Περσικῆς ἵππου ταύτῃ ἐπετέτακτο, οἳ τε Μέμνονος παῖδες καὶ αὐτὸς Μέμνων μετὰ τούτων ἐκινδύνευσεν.

Καὶ οἱ μὲν πρῶτοι τῶν Μακεδόνων ξυμμείξαντες τοῖς³ Πέρσαις κατεκόπησαν πρὸς αὐτῶν, ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι, ὅσοι γε μὴ πρὸς

Ψηφιοποίησης από το βιβλίο: Εκπαιδευτικής Πολιτικής.

- Ἄλεξανδρος γὰρ ἤδη πλησίον ἦν, ἅμα οἱ ἄγων τὸ κέρασ
τὸ δεξιόν, καὶ ἐμβάλλει ἐς τοὺς Πέρσας πρῶτος, ἵνα τὸ πᾶν
στῖφος τῆς ἵππου καὶ αὐτοὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν τετα-
4 γμένοι ἦσαν· καὶ περὶ αὐτὸν ξυνειστήκει μάχη καρτερά· καὶ
ἐν τούτῳ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις τῶν τάξεων τοῖς Μακεδόσι διέ-
βαινον οὐ χαλεπῶς ἤδη, καὶ ἦν μὲν ἀπὸ τῶν ἵππων ἡ μάχη,
πεζομαχία δὲ μᾶλλον τι ἐφκει. ξυνεχόμενοι γὰρ ἵπποι τε
ἵπποις καὶ ἄνδρες ἀνδράσιν ἡγωνίζοντο, οἱ μὲν ἐξῶσαι ἐς
ἅπαν ἀπὸ τῆς ὄχθης καὶ ἐς τὸ πεδίον βιάσασθαι τοὺς Πέρ-
σας, οἱ Μακεδόνες, οἱ δὲ εἶρξαι τε αὐτῶν τὴν ἔκβασιν, οἱ
5 Πέρσαι, καὶ ἐς τὸν ποταμὸν αὐθις ἀπώσασθαι. καὶ ἐκ τούτου
ἐπλεονέκτου ἤδη οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ τῇ τ' ἄλλῃ βίωμα καὶ
ἐμπειρία καὶ ὅτι ξυστοῖς κρανεῖνοις πρὸς παλτὰ ἐμάχοντο.
- 6 Ἐνθα δὴ καὶ Ἀλεξάνδρῳ ξυντρίβεται τὸ δόρυ ἐν τῇ μάχῃ·
ὁ δ' Ἀρέτην ἤτει δόρυ ἕτερον, ἀναβολέα τῶν βασιλικῶν· τῇ
δὲ καὶ αὐτῷ πονουμένῳ ξυντετριμμένον τὸ δόρυ ἦν, ὁ δὲ τῷ
ἡμίσει κεκλασμένου τοῦ δόρατος οὐκ ἀφανῶς ἐμάχετο, καὶ
τοῦτο δείξας Ἀλεξάνδρῳ ἄλλον αἰτεῖν ἐκέλευεν· Δημάρατος
δέ, ἀνὴρ Κορίνθιος, τῶν ἀμφ' αὐτὸν ἐταίρων, δίδωσιν αὐτῷ τὸ
αὐτοῦ δόρυ.
- 7 Καὶ ὅς ἀναλαβὼν καὶ ἰδὼν Μιθριδάτην, τὸν Δαρείου γαμ-
βρόν, πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων προῖππεύοντα καὶ ἐπάγοντα
ἅμ' οἱ ὡσπερ ἔμβολον τῶν ἵπέων ἐξελαύνει καὶ αὐτὸς πρὸ
τῶν ἄλλων, καὶ παίσας ἐς τὸ πρόσωπον τῇ δόρατι κατα-
8 θάλλει τὸν Μιθριδάτην. ἐν δὲ τούτῳ Ῥοισάκης μὲν ἐπε-
λαύνει τῷ Ἀλεξάνδρῳ καὶ παίει Ἀλεξάνδρου τὴν κεφαλὴν
τῇ κοπίδι· καὶ τοῦ μὲν κράνους τι ἀπέθραυσε, τὴν πληγὴν
δ' ἔσχε τὸ κράνος. καὶ καταβάλλει καὶ τοῦτον Ἀλέξανδρος
παίσας τῷ ξυστῷ διὰ τοῦ θώρακος ἐς τὸ στέρνον. Σπιθρι-
δάτης δ' ἀνετέτατο μὲν ἤδη ἐπ' Ἀλεξάνδρον ὀπισθεν τὴν
κοπίδα, ὑποφθάσας δ' αὐτὸν Κλεῖτος ὁ Δρωπίδου παίει κατὰ
τοῦ ὤμου καὶ ἀποκόπτει τὸν ὤμον τοῦ Σπιθριδάτου ξὺν τῇ
Ἡφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

κοπίδι· καὶ ἐν τούτῳ ἐπεκβαίνοντες αἰεὶ τῶν ἵππέων ὅσοις προῦχώρει κατὰ τὸν ποταμὸν προσεγίγγοντο τοῖς ἀμφ' Ἀλέξανδρον.

γ') Ἀποτέλεσμα τῆς μάχης. — Αἱ ἑκατέρωθεν ἀπώλειαι.

(Κεφ. 16)

16. Καὶ οἱ Πέρσαι παιόμενοι τε πανταχόθεν ἤδη ἐς τὰ πρόσωπα αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι τοῖς ξυστοῖς καὶ πρὸς τῶν ἵππέων ἐξωθούμενοι, πολλὰ δὲ καὶ πρὸς τῶν ψιλῶν ἀναμειγμένων τοῖς ἵππευσι βλαπτόμενοι ἐγκλίνουσι ταύτῃ πρῶτον, ἢ Ἀλέξανδρος προσεικιδύνευσεν. ὡς δὲ τὸ μέσον ἐνεδεδώκει αὐτοῖς, παρερρήγγυτο δὴ καὶ τὰ ἐφ' ἑκάτερα τῆς ἵππου, καὶ ἦν δὴ φυγὴ καρτερά.

Τῶν μὲν δὴ ἵππέων τῶν Περσῶν ἀπέθανον ἐς χιλίους. οὐ γὰρ πολλὴ ἢ δίωξις ἐγένετο, ὅτι ἐξεστράπη Ἀλέξανδρος ἐπὶ τοὺς ξένους τοὺς μισθοφόρους· ὧν τὸ στίφος, ἢ τὸ πρῶτον ἐτάχθη, ἐκπλήξει μᾶλλον τι τοῦ παραλόγου ἢ λογισμῶ βεβαίῳ ἔμεναν· καὶ τούτοις τὴν τε φάλαγγα ἐπαγαγῶν καὶ τοὺς ἵππέας πάντη προσπεσεῖν κελεύσας, ἐν μέσῳ δι' ὀλίγου κατακόπτει αὐτούς, ὥστε διέφυγε μὲν οὐδεὶς, ὅτι μὴ διέλαθέ τις ἐν τοῖς νεκροῖς· ἐξωγρήθησαν δ' ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους· ἔπεσον δὲ καὶ ἠγεμόνες τινὲς τῶν Περσῶν Νιφάτης τε καὶ 3 Πετήνης καὶ Σπιθριδάτης, ὁ Λυδίας σατράπης, καὶ ὁ τῶν Καππαδοκῶν ὑπαρχος Μιθροβουζάνης καὶ Μιθριδάτης, ὁ Δαρείου γαμβρός, καὶ Ἀρβουπάλης, ὁ Δαρείου τοῦ Ἀρταξέρξου παῖς, καὶ Φαρνάκης, ἀδελφὸς οὗτος τῆς Δαρείου γυναικός, καὶ ὁ τῶν ξένων ἠγεμῶν Ὁμάρης. Ἀροίτης δ' ἐκ μὲν τῆς μάχης φεύγει ἐς Φρυγίαν, ἐκεῖ δ' ἀποθνήσκει αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, ὡς λόγος, ὅτι αἴτιος ἐδόκει Πέρσαις γενέσθαι τοῦ ἐν τῇ τότε πταίσματος.

Μακεδόνων δὲ τῶν μὲν ἐταίρων ἀμφὶ τοὺς εἴκοσι καὶ 4 πέντε ἐν τῇ πρώτῃ προσβολῇ ἀπέθανον· καὶ τούτων χαλκαῖ

εἰκόνες ἐν Δίῳ ἐστάσιν, Ἀλεξάνδρου κελεύσαντος Λύσιππον ποιῆσαι, ὅσπερ καὶ Ἀλέξανδρον μόνος προκρίθεις ἐποίει· τῶν δ' ἄλλων ἱππέων ὑπὲρ τοὺς ἐξήκοντα, πεζοὶ δ' ἐς τοὺς
 5 τριακόντα. καὶ τούτους τῇ ὑστεραίᾳ ἔθαψεν Ἀλέξανδρος ξὺν τοῖς ὅπλοις τε καὶ ἄλλῳ κόσμῳ· γονεῦσι δ' αὐτῶν καὶ παισὶ τῶν τε κατὰ τὴν χώραν ἀτέλειαν ἔδωκε καὶ ὅσαι ἄλλαι ἢ τῷ σώματι λειτουργίαι ἢ κατὰ τὰς κτήσεις ἐκάστων εἰσφοραί. καὶ τῶν τετρωμένων δὲ πολλὴν πρόνοιαν ἔσχεν, ἐπελθὼν τ' αὐτὸς ἐκάστους καὶ τὰ τραύματα ἰδὼν καὶ ὅπως τις ἐτρώθη ἐρόμενος καὶ ὅτι πράττων εἶπειν τε καὶ ἀλαζονεύσασθαι οἱ παρασχών.

6 Ὁ δὲ καὶ τῶν Περσῶν τοὺς ἠγγεμόνας ἔθαψεν· ἔθαψε δὲ καὶ τοὺς μισθοφόρους Ἑλληνας, οἳ ξὺν τοῖς πολεμίσις στρατεύοντες ἀπέθανον· ὅσους δ' αὐτῶν αἰχμαλώτους ἔλαβεν, τούτους δὲ δῆσας ἐν πέδαις ἐς Μακεδονίαν ἀπέπεμψεν ἐργάζεσθαι, ὅτι παρὰ τὰ κοινῇ θόξαντα τοῖς Ἑλλησιν Ἑλληνες ὄντες ἐναντία τῇ Ἑλλάδι ὑπὲρ τῶν βαρβάρων ἐμάχοντο.
 7 ἀποπέμπει δὲ καὶ ἐς Ἀθήνας τριακοσίας πανοπλίας Περσικὰς ἀνάθημα εἶναι τῇ Ἀθηνᾶ ἐν πόλει· καὶ ἐπίγραμμα ἐπιγραφῆναι ἐκέλευσε τόδε· Ἀλέξανδρος Φιλίππου καὶ οἱ Ἑλληνες πλὴν Λακεδαιμονίων ἀπὸ τῶν βαρβάρων τῶν τὴν Ἀσίαν κατοικούντων.

[Περίληψις τῶν κεφ. 17—29 :

Μετὰ τὴν παρὰ τὸν Γρανικὸν μάχην παραδίδονται εἰς τὸν Ἀλέξανδρον ἄνευ μάχης αἱ Σάρδεϊς, ἡ Μαγνησία, αἱ Τροάλλεις καὶ ἄλλαι πόλεις τῆς Ἰωνίας καὶ τῆς Αἰολίδος· ὁ Ἀλέξανδρος ἀφ' οὗ παρέλαβε τὰς πόλεις ταύτας, καταργεῖ τὰ ὀλιγαρχικὰ πολιτεύματα, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἐγκαθιδρύσει ὁ Μέμνων, καὶ ἀποκαθιστᾷ τὰς δημοκρατίας. Κυριεύσας δὲ διὰ πολιορκίας τὰς μόνας ἀντισταθείσας δύο πόλεις, τὴν Μίλητον καὶ τὴν Ἀλικαρνασσόν, προχωρεῖ διὰ μέσου τῆς Λυκίας, τῆς Παμφυλίας καὶ τῆς Πισιδίας εἰς τὴν Φρυγίαν καὶ φθάνει εἰς τὴν ἀρχαίαν προτεύουσαν αὐτῆς, τὸ Γόρδιον].

Α'. Ὁ Ἀλέξανδρος ἐν Γορδίῳ.

(Κεφ. 3)

3. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἐς Γόρδιον παρήλθεν, πόθος λαμβάνει αὐτὸν ἀνελθόντα ἐς τὴν ἄκραν, ἵνα καὶ τὰ βασίλεια ἦν τὰ Γορδίου καὶ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Μίδου, τὴν ἄμαξαν ἰδεῖν τὴν Γορδίου καὶ τοῦ ζυγοῦ τῆς ἀμάξης τὸν δεσμόν.

Λόγος δὲ περὶ τῆς ἀμάξης ἐκείνης παρὰ τοῖς προσχώ- 2
ροις πολὺς κατεῖχεν, Γόρδιον εἶναι τῶν πάλαι Φρυγῶν ἀνδρα πένητα καὶ ὀλίγην εἶναι αὐτῇ γῆν ἐργάζεσθαι καὶ ζεύγη βοῶν δύο· καὶ τῷ μὲν ἀροτριᾶν, τῷ δὲ ἀμαξεύειν τὸν Γόρδιον· καὶ ποτε ἀροῦντος αὐτοῦ ἐπιστῆναι ἐπὶ τὸν ζυ- 3
γὸν ἀετὸν καὶ ἐπιμεῖναι ἔστ' ἐπὶ βουλυτὸν καθήμενον· τὸν δ' ἐκπλαγέντα τῇ ὄψει ἰέναι κοινώσοντα ὑπὲρ τοῦ θείου παρὰ τοὺς Τελμισσέας τοὺς μάντεις· εἶναι γὰρ τοὺς Τελμισσέας σοφοὺς τὰ θεῖα ἐξηγεῖσθαι καὶ σφισιν ἀπὸ γένους δεδόσθαι αὐτοῖς καὶ γυναίξιν καὶ παισὶ τὴν μαντείαν.

Προσάγοντα δὲ κώμη τινὶ τῶν Τελμισσέων ἐντυχεῖν 4
παρθένῳ ὑδρευομένῃ καὶ πρὸς ταύτην εἰπεῖν, ὅπως οἱ τὸ τοῦ ἀετοῦ ἔσχεν· τὴν δέ, εἶναι γὰρ καὶ αὐτὴν τοῦ μαντικοῦ γένους, θύειν κελεῦσαι τῷ Διὶ τῷ βασιλεῖ, ἐπανελθόντα ἐς τὸν τόπον αὐτόν. καὶ, δεηθῆναι γὰρ αὐτῆς Γόρδιον τὴν θυσίαν ξυνεπισπομένην οἱ αὐτὴν ἐξηγήσασθαι, θῦσαι τε, ὅπως ἐκείνη ὑπετίθετο, τὸν Γόρδιον καὶ ξυγγενέσθαι ἐπὶ γάμφῳ τῇ παιδί καὶ γενέσθαι αὐτοῖν παῖδα Μίδακ ὄνομα.

Ἦδη τ' ἀνδρα εἶναι τὸν Μίδακ καλὸν καὶ γενναῖον καὶ 5
ἐν τούτῳ στάσει πιέζεσθαι ἐν σφίσι τοὺς Φρύγας, καὶ γενέσθαι αὐτοῖς χρισμὸν ὅτι ἕμισθα ἔξεν αὐτοῖς βασιλεῖς καὶ ὅτι

οὗτος αὐτοῖς καταπαύσει τὴν στάσιν. ἔτι δὲ περὶ αὐτῶν
 τούτων βουλευομένοις ἐλθεῖν τὸν Μίδακ ὁμοῦ τῷ πατρὶ καὶ
 6 τῇ μητρὶ καὶ ἐπιστῆναι τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτῇ ἀμάξῃ. τοὺς δὲ
 ξυμβαλόντας τὸ μαντεῖον τοῦτον ἐκείνον γινῶναι ὄντα,
 ὄντινα ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔφραζεν, ὅτι ἄξει ἡ ἄμαξα· καὶ κατα-
 στήσαι μὲν αὐτοὺς βασιλέα τὸν Μίδακ, Μίδακ δ' αὐτοῖς τὴν
 στάσιν καταπαῦσαι, καὶ τὴν ἄμαξαν τοῦ πατρὸς ἐν τῇ ἄκρᾳ
 ἀναθεῖναι χαριστήριον τῷ Διὶ τῷ βασιλεῖ ἐπὶ τοῦ αἵτου τῇ
 πομπῇ. πρὸς δὲ δὴ τούτοις καὶ τότε περὶ τῆς ἀμάξης ἐμυ-
 θεύετο, ὅστις λύσειε τοῦ ζυγοῦ τῆς ἀμάξης τὸν δεσμόν,
 τοῦτον κροῖναι ἀρξαι τῆς Ἀσίας. ἦν δὲ ὁ δεσμὸς ἐκ φλοιοῦ
 κρανεῖας καὶ τούτου οὔτε τέλος οὔτ' ἀρχὴ ἐφαίνετο.

7 Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἀπόρως μὲν εἶχεν ἐξευρεῖν λύσιν τοῦ
 δεσμοῦ, ἄλυτον δὲ περιδεῖν οὐκ ἤθελεν, μὴ τινα καὶ τοῦτο
 ἐς τοὺς πολλοὺς κινήσιν ἐργάσῃται, οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι
 παίσας τῷ ξίφει διέκοψε τὸν δεσμόν καὶ λελύσθαι ἔφη·
 Ἀριστόβουλος δὲ λέγει ἐξελόντα τὸν ἔστορα τοῦ ῥυμοῦ,
 ὃς ἦν τύλος διαβεβλημένος διὰ τοῦ ῥυμοῦ διαμπάξ, ξυνέχων
 8 τὸν δεσμόν, ἐξελκύσαι ἔξω τοῦ ῥυμοῦ τὸν ζυγόν. ὅπως μὲν
 δὴ ἐπράχθη τὰ ἀμφὶ τῷ δεσμῷ τούτῳ Ἀλεξάνδρῳ, οὐκ
 ἔχω ἰσχυρίσασθαι. ἀπηλλάγη δ' οὖν ἀπὸ τῆς ἀμάξης
 αὐτὸς τε καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν ὡς τοῦ λογίου τοῦ ἐπὶ τῇ
 λύσει τοῦ δεσμοῦ ξυμβεβηκότος. καὶ γὰρ καὶ τῆς νυκτὸς
 ἐκείνης βρονταὶ τε καὶ σέλας ἐξ οὐρανοῦ ἐπεσήμηναν· καὶ
 ἐπὶ τούτοις ἔθυσε τῇ ὑστεραίᾳ Ἀλέξανδρος τοῖς φήνασι
 θεοῖς τὰ τε σημεῖα καὶ τοῦ δεσμοῦ τὴν λύσιν.

[Περὶληψις τῶν § 1—6 τοῦ 4 κεφ. :

Ἐκ Γορδίου πορεύεται ὁ Ἀλέξανδρος εἰς τὴν Ἀγκυραν καὶ
 ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὴν Παφλαγονίαν καὶ τὴν Καππαδοκίαν, τὰς ὁποίας
 καθυποτάσσει ἄνευ ἀντιστάσεως· ἔπειτα ἐξακολουθῶν τὴν πορείαν
 φθάνει εἰς τὴν Κιλικίαν καὶ διαβὰς τὰς Κιλικίας πύλας εἰσέρχεται
 εἰς τὴν Ταρσόν].

B'. Ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ ἰατρός του Φίλιππος.

(Κεφ. 4)

4. Ἀλέξανδρος δέ, ὡς μὲν Ἀριστοβούλῳ λέλεκται, ὑπὸ ⁷
καμάτου ἐνόσησεν· οἱ δὲ ἐς τὸν Κύδνον ποταμὸν λέγουσι βί-
φαντα νήξασθαι, ἐπιθυμήσαντα τοῦ ὕδατος, ἰδρῶντα καὶ κού-
ματι ἐχόμενον. ὁ δὲ Κύδνος βρεῖ διὰ μέσης τῆς πόλεως· οἷα
δὲ ἐκ τοῦ Ταύρου ὄρους τῶν πηγῶν οἱ ἀνισχουσῶν καὶ διὰ
χώρου καθαρῶ βέων, ψυχρὸς τέ ἐστι καὶ τὸ ὕδωρ καθαρὸς·
σπασμῷ τε οὖν ἔχασθαι. Ἀλέξανδρον καὶ θέρμαις ἰσχυραῖς 8
καὶ ἀγρυπνίᾳ ξυνεχεῖ. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἰατροὺς οὐκ οἶε-
σθαι εἶναι βιώσιμον· Φίλιππον δὲ Ἀκαρνᾶνα, ἰατρόν, ξυνόντα
Ἀλεξάνδρῳ καὶ τὰ τε ἀμφὶ ἰατρικὴν ἐς τὰ μάλιστα πιστευό-
μενον καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀδόκιμον ἐν τῇ στρατῷ ὄντα, καθήραι
ἐθέλειν Ἀλέξανδρον φαρμάκῳ· καὶ τὸν κελεύει καθήραι.

Τὸν μὲν δὴ παρασκευάζειν τὴν κύλικα· ἐν τούτῳ δὲ Ἀλε- 9
ξάνδρῳ δοθῆναι ἐπιστολὴν παρὰ Παρμενίωνος φυλάξασθαι,
Φίλιππον ἀκούειν γὰρ διεφθάρθαι ὑπὸ Δαρείου χρήμασιν,
ὥστε φαρμάκῳ ἀποκτεῖναι Ἀλέξανδρον. τὸν δέ, ἀναγνόντα
τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἔτι μετὰ χειρας ἔχοντα, αὐτὸν μὲν λαθεῖν
τὴν κύλικα, ἐν ἣ ἦν τὸ φάρμακον· τὴν ἐπιστολὴν δὲ τῷ Φι-
λίππῳ δοῦναι ἀναγνῶναι. καὶ ὁμοῦ τόν τε Ἀλέξανδρον πίνειν 10
καὶ τὸν Φίλιππον ἀναγινώσκειν τὰ παρὰ τοῦ Παρμενίωνος.
Φίλιππον δὲ εὐθὺς ἐνδηλὸν γενέσθαι, ὅτι καλῶς οἱ ἔχει τὰ
τοῦ φαρμάκου· οὐ γὰρ ἐκπλαγῆναι πρὸς τὴν ἐπιστολὴν, ἀλλὰ
τοσόνδε μόνον παρακαλέσαι· Ἀλέξανδρον καὶ ἐς τὰ ἄλλα οἱ
πειθέσθαι, ὅσα ἐπαγγέλλοιτο· σωθήσεσθαι γὰρ πειθόμενον.
καὶ τὸν μὲν καθαρθῆναι τε καὶ βραῖσαι αὐτῷ τὸ νόσημα· Φι- 11
λίππῳ δὲ ἐπιδειξαι, ὅτι πιστὸς ἐστὶν αὐτῷ φίλος, καὶ τοῖς ἄλ-
λοις δὲ τοῖς ἀμφ' αὐτόν, ὅτι αὐτοῖς τε τοῖς φίλοις βέβαιος ἐς
τὸ ἀνύποπτον τυγχάνει ὢν καὶ πρὸς τὸ ἀποθανεῖν ἐρρωμένος.

[Περίληψις τῶν κεφ. 5, 6 καὶ 7 (§ 1—2) :

Ἐκ τῆς Ταρσοῦ ὁ Ἀλέξανδρος πορεύεται εἰς τὴν πόλιν Ἀγκίαλον καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τοὺς Σώχους· ἐκ τούτων, ἀφ' οὗ καθυπέταξε τοὺς ὄρεινους λαοὺς τῆς Κιλικίας, ἐπιστρέφει εἰς τὴν Ταρσὸν καὶ τὸν μὲν Φιλώταν μὲ τοὺς ἵππεῖς ἀποστέλλει εἰς τὸν ποταμὸν Πύραμον, αὐτὸς δὲ μὲ τὸν ὑπόλοιπον στρατὸν ἔρχεται εἰς τὸν Μαλλόν· ἐνταῦθα μανθάνει ὅτι ὁ Δαρεῖος μὲ τὸν πολυάριθμον στρατὸν του εὗρίσκετο ἐστρατοπεδευμένος εἰς Σώχους, πόλιν τῆς Ἀσσυρίας. Ὁ Ἀλέξανδρος μαθὼν τοῦτο διαβαίνει τὰς ἐπὶ τοῦ Ἀμανοῦ ὄρους τῆς Ἀσίας ὁμωνύμους πύλας καὶ πορεύεται εἰς τὴν Ἰσσόν, ἀφήσας δ' ἐκεῖ τοὺς ἀσθενεῖς ἔρχεται διὰ τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ εἰς τὴν πόλιν Μυριάνδρον καὶ παρεσκευάζετο νὰ εἰσβάλλῃ τὴν ἐπομένην εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, ὅπως ἀντεπεξέβλη κατὰ τοῦ ἐν Σώχοις περσικοῦ στρατοῦ. Ἀλλὰ τὴν νύκτα ἐπελθοῦσα σφοδρὰ καταιγὶς καὶ βροχὴ θυελλώδης ἀναγκάζουν αὐτὸν νὰ παραμείνῃ ἐν Μυριάνδρῳ. Ὁ δὲ Δαρεῖος δὲν ἀναμένει τὸν Ἀλέξανδρον ἐν Σώχοις, ἀλλὰ διαβὰς τὰς ἐπὶ τοῦ Ἀμανοῦ ὄρους ὁμωνύμους πύλας προχωρεῖ εἰς τὴν Ἰσσὸν καὶ ταύτην καταλαβὼν φονεύει τοὺς ἐν αὐτῇ εὗρισκομένους ἀσθενεῖς Μακεδόνας· τὴν δ' ἐπομένην προχωρεῖ εἰς τὸν ποταμὸν Πίναρον. Ὁ Ἀλέξανδρος μαθὼν τὴν προέλασιν ταύτην τοῦ Δαρείου καὶ θέλων νὰ βεβαιωθῇ, ἂν αὕτη ἦτο πραγματικὴ, ἀποστέλλει εἰς τὴν Ἰσσὸν τινὰς τῶν ἐταίρων· οὗτοι δὲ ἐλθόντες καὶ παρατηρήσαντες, ὅτι οἱ Πέρσαι πράγματι ἦσαν ἐστρατοπεδευμένοι παρὰ τὸν Πίναρον ποταμὸν, ἀναγγέλλουν τοῦτο εἰς τὸν Ἀλέξανδρον].

Γ'. Προσλαλιὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τοὺς στρατηγούς πρὸ τῆς ἐν Ἰσσοῦ μάχης.

(Κεφ. 7)

- 3 7. Ὁ δέ, συγκαλέσας στρατηγούς τε καὶ ἱλάρχας καὶ τῶν ξυμμάχων τοὺς ἡγεμόνας, παρεκάλει θαρρεῖν μὲν ἐκ τῶν ἤδη σφίσι καλῶς κεκινδυνευμένων, καὶ ὅτι πρὸς νε-

νικημένους ὁ ἀγὼν νενικηκόσιν αὐτοῖς ἔσται, καὶ ὅτι ὁ θεὸς ὑπὲρ σφῶν στρατηγεῖ ἄμεινον, ἐπὶ νοῦν Δαρεῖω ἀγαγὼν καθειρῆσαι τὴν δύναμιν ἐκ τῆς εὐρυχωρίας ἐς τὰ στενόπορα, ἵνα σφίσι μὲν ξύμμετρον τὸ χωρίον ἀναπτύξαι τὴν φάλαγγα, τοῖς δ' ἀχρεῖον τὸ πλῆθος ἔσται τῇ μάχῃ, οὔτε τὰ σώματα οὔτε τὰς γνώμας παραπλησίσις.

Μακεδόνας τε γὰρ Πέρσαις καὶ Μήδοις, ἐκ πάνυ πολλοῦ 4
 τρυφῶσιν, αὐτοὺς ἐν τοῖς πόνοις τοῖς πολεμικοῖς πάλαι ἤδη μετὰ κινδύνων ἀσκουμένους, ἄλλως τε καὶ δούλοις ἀνθρώποις ἐλευθέρους, ἐς χεῖρας ἤξειν· ὅσοι τε Ἑλληγες Ἑλληγισιν, οὐχ ὑπὲρ τῶν αὐτῶν μαχεῖσθαι, ἀλλὰ τοὺς μὲν ξὺν Δαρεῖω ἐπὶ μισθῷ καὶ οὐδὲ τούτῳ πολλῷ κινδυνεύοντας, τοὺς δὲ ξὺν σφίσιν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐκόντας ἀμυνομένους· 5
 βαρβάρων τ' αὖ Θράκας καὶ Παίονας καὶ Ἰλλυριοὺς καὶ Ἀγριαῖνας τοὺς εὐρωστοτάτους τε τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην καὶ μαχιμωτάτους πρὸς τὰ ἀπονώτατά τε καὶ μαλακώτατα τῆς Ἀσίας γένη ἀντιτάξεσθαι· ἐπὶ δὲ Ἀλέξανδρον ἀντιστρατηγεῖν Δαρεῖω.

Ταῦτα μὲν οὖν ἐς πλεονεξίαν τοῦ ἀγῶνος ἐπεξήγει. τὰ 6
 δὲ ἄθλα ὅτι μεγάλα ἔσται σφίσι τοῦ κινδύνου, ἐπεδείκνυεν· οὐ γὰρ τοὺς σατράπας τοὺς Δαρεῖου ἐν τῇ τότε κρατήσειν, οὐδὲ τὴν ἵππον τὴν ἐπὶ Γρανικῷ ταχθεῖσαν, οὐδὲ τοὺς δισμουρίους ξένους τοὺς μισθοφόρους, ἀλλὰ Περσῶν τε ὅ τι περ ὄφελος καὶ Μήδων καὶ ὅσα ἄλλα ἔθνη Πέρσαις καὶ Μήδοις ὑπήκοα ἐποικεῖ τὴν Ἀσίαν, καὶ αὐτὸν μέγαν βασιλέα παρόντα, καὶ ὡς οὐδὲν ὑπολειφθήσεται σφίσιν ἐπὶ τῆδε τῷ ἀγῶνι ὅτι μὴ κρατεῖν τῆς Ἀσίας ξυμπάσης καὶ πέρασ τοῖς πολλοῖς πόνοις ἐπιθεῖναι. ἐπὶ τούτοις δὲ τῶν τ' ἐς τὸ κοινὸν 7
 ξὺν λαμπρότητι ἤδη πεπραγμένων ὑπεμίμνησκε καὶ εἰ δὴ τῷ ἰδίῳ τι διαπρεπὲς ἐς κάλλος τετολμημένον, ὀνομασιῶν ἕκαστον ἐπὶ τῷ ἔργῳ ἀνακαλῶν. καὶ τὸ αὐτοῦ οὐκ ἀκίνδυνον ἐν ταῖς μάχαις ὡς ἀνεπαχθέστατα ἐπεξήγει.

8 Λέγεται δὲ καὶ Ξενοφῶντος καὶ τῶν ἄμα Ξενοφῶντι
 μυρίων ἐς μνήμην ἐλθεῖν, ὡς οὐδέν τι οὔτε κατὰ πλῆθος
 οὔτε κατὰ τὴν ἄλλην ἀξίωσιν σφίσιν ἐπεισικότες, οὐδὲ
 ἱππέων αὐτοῖς παρόντων Θεσσαλῶν, οὐδὲ Βοιωτῶν ἢ
 Πελοποννησίων, οὐδὲ Μακεδόνων ἢ Θρακῶν, οὐδὲ ὅση
 9 ἄλλη σφίσιν ἵππος ξυντέτακται, οὐδὲ τοξοτῶν ἢ σφενδο-
 νητῶν, ὅτι μὴ Κρητῶν ἢ Ῥοδίων ὀλίγων, καὶ τούτων ἐν
 τῷ κινδύνῳ ὑπὸ Ξενοφῶντος αὐτοσχεδιασθέντων, οἱ δὲ
 βασιλέα τε ξὺν πάσῃ τῇ δυνάμει πρὸς Βαβυλῶνι αὐτῇ
 ἐτρέψαντο καὶ ἔθνη, ὅσα κατιόντων ἐς τὸν Εὐξείνιον
 πόντον καθ' ὁδὸν σφίσιν ἐπεγένετο, νικῶντες ἐπῆλθον·
 ὅσα τ' ἄλλα ἐν τῷ τοιῷδε πρὸ τῶν κινδύνων ἐς παρά-
 κλησιν ἀνδράσιν ἀγαθοῖς ἐξ ἀγαθοῦ ἡγεμόνος παραι-
 νεῖσθαι εἰκόσ.

Οἱ δὲ ἄλλος ἄλλοθεν δεξιούμενοί τε τὸν βασιλέα καὶ
 τῷ λόγῳ ἐπαίροντες ἄγειν ἤδη ἐκέλευον.

[Περὶληψις τῶν κεφ. 10, 11 καὶ 12 (§ 1-2) :

Ὁ Ἀλέξανδρος διαβάς τὸν ποταμὸν μετὰ τοῦ ἱππικοῦ προσ-
 βάλλει πρῶτον τὸ ἀριστερὸν κέρας τῶν Περσῶν καὶ τρέπει αὐτὸ
 εἰς φυγῆν. Μετὰ τοῦτο δὲ στρέφεται κατὰ τοῦ περσικοῦ κέν-
 τρου, τὸ ὁποῖον ἠγωνίζετο κατὰ τῆς μακεδονικῆς φάλαγγος.
 Τότε ὁ Δαρεῖος φοβηθεὶς δίδει τὸ σύνθημα τῆς φυγῆς, ἢ ὁποῖα
 ἀμέσως γενικεύεται. Κατὰ τὴν μάχην ἐφονεύθησαν 100 χιλιάδες
 Πέρσαι, τὸ δὲ στρατόπεδον αὐτῶν κυριευθὲν περιέριχται εἰς
 χειῶρας τῶν Μακεδόνων καὶ μετ' αὐτοῦ ἡ μήτηρ, ἡ σύζυγος καὶ
 τὰ τέκνα τοῦ Δαρείου. Τὴν ἐπομένην τῆς μάχης ὁ Ἀλέξανδρος,
 ἂν καὶ ἦτο πληγωμένος εἰς τὸν μηρόν, ἐπισκέπτεται τοὺς τραυ-
 ματίας καὶ συναθροίσας τοὺς νεκροὺς θάπτει μεγαλοπρεπῶς·
 τοὺς δ' ἐν τῇ μάχῃ ἀριστεύσαντας ἐπαινεῖ καὶ βραβεύει διὰ
 χρημάτων].

Δ'. Διαγωγή τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Δαρείου.

(Κεφ. 12)

12. Ὁ δὲ οὐδὲ τῆς μητρὸς τῆς Δαρείου οὐδὲ τῆς γυναί- 3
κὸς ἢ τῶν παιδῶν ἠμέλησε. ἀλλὰ λέγουσί τινες τῶν τὰ
Ἀλεξάνδρου γραφάντων τῆς νυκτὸς αὐτῆς, ἢ ἀπὸ τῆς διώ-
ξεως τῆς Δαρείου ἐπανῆκεν, ἐς τὴν σκηνὴν παρελθόντα
αὐτὸν τὴν Δαρείου, ἣτις αὐτῷ ἐξηρημένῃ ἦν, ἀκοῦσαι γυναι-
κῶν οἰμωγὴν καὶ ἄλλον τοιοῦτον θόρυβον οὐ πόρρω τῆς 4
σκηνῆς· πυθέσθαι οὖν, αἵτινες γυναῖκες καὶ ἀνθ' ὅτου οὕτως ἄ
ἐγγὺς παρασκηνοῦσιν· καὶ ἵνα ἐξαγγεῖλαι, ὅτι «ὦ βασιλεῦ,
ἡ μήτηρ τε καὶ ἡ γυνὴ Δαρείου καὶ οἱ παῖδες, ὡς ἐξηγγέλθη
αὐταῖς, ὅτι τὸ τόξον τε τὸ Δαρείου ἔχεις καὶ τὸν κίνδυνον
τὸν βασιλικόν, καὶ ἡ ἀσπίς ὅτι κεκόμεσται ὀπίσω ἡ Δαρείου,
ὡς ἐπὶ τεθνεῶτι Δαρείῳ ἀνοιμῶζουσιν.

Ταῦτα ἀκούσαντα Ἀλέξανδρον πέμψαι πρὸς αὐτὰς Λεον- 5
νάτον, ἓνα τῶν ἐταίρων, ἐντειλάμενον φράσαι, ὅτι ζῆ
Δαρείος, τὰ δὲ ὄπλα καὶ τὸν κίνδυνον ὅτι φεύγων ἀπέλιπεν
ἐπὶ τῇ ἄρματι, καὶ ταῦτα ὅτι μόνον ἔχει Ἀλέξανδρος καὶ
Λεοννάτον παρελθόντα ἐς τὴν σκηνὴν τὰ τε περὶ Δαρείου
εἶπειν καὶ ὅτι τὴν θεραπείαν αὐταῖς ξυγχωρεῖ Ἀλέξανδρος
τὴν βασιλικὴν καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ καλεῖσθαι βασιλίσ- 6
σας, ἐπεὶ οὐδὲ κατ' ἔχθραν οἱ γενέσθαι τὸν πόλεμον πρὸς
Δαρείον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἀσίας διαπεπολεμησθαι
ἐννόμως. ταῦτα μὲν Πτολεμαῖος καὶ Ἀριστόβουλος λέγουσιν.

Λόγος δ' ἔχει καὶ αὐτὸν Ἀλέξανδρον τῇ ὑστεραίᾳ ἐλθεῖν 6
εἴσω ξὺν Ἑφαιστίωνι μόνῳ τῶν ἐταίρων· καὶ τὴν μητέρα
τὴν Δαρείου ἀμφιγνοήσασαν, ὅστις ὁ βασιλεὺς εἶη αὐτοῖν,
ἐστάλθαι γὰρ ἄμφω τῷ αὐτῷ κόσμῳ, τὴν δὲ Ἑφαιστίωνι
προσελθεῖν καὶ προσκυνῆσαι, ὅτι μείζων αὐτῇ ἐφάνη ἐκεῖνος.
ὡς δὲ ὁ Ἑφαιστίων τ' ὀπίσω ὑπεχώρησε καὶ τις τῶν ἀμφ' 7

αὐτήν, τὸν Ἀλέξανδρον δείξας, ἐκείνον ἔφη εἶναι Ἀλέξανδρον, τὴν μὲν καταιδεσθεῖσαν τῇ διαμαρτίᾳ ὑποχωρεῖν. Ἀλέξανδρον δ' οὐ φάναι αὐτὴν ἁμαρτεῖν· καὶ γὰρ καὶ ἐκείνον εἶναι Ἀλέξανδρον.

- 8 Καὶ ταῦτα ἐγὼ οὐθ' ὡς ἀληθῆ οὐθ' ὡς πάντῃ ἄπιστα ἀνέγραψα, ἀλλ' εἴτε οὕτως ἐπράχθη, ἐπαινῶ Ἀλέξανδρον τῆς τ' ἐς τὰς γυναῖκας κατοικτίσεως καὶ τῆς ἐς τὸν ἑταῖρον πίστεως καὶ τιμῆς· εἴτε πιθανὸς δοκεῖ τοῖς ξυγγράψασιν Ἀλέξανδρος ὡς καὶ ταῦτα ἂν πράξας καὶ εἰπὼν, καὶ ἐπὶ τῷδε ἐπαινῶ Ἀλέξανδρον.

[Περὶ Ἰληψις τοῦ κεφ. 13 :

Μετὰ τὴν ἐν Ἴσσοῦ μάχην ὁ μὲν Δαρεῖος φεύγων μαζὶ μετὸς ἐκ τῆς μάχης διασωθέντας Πέρσας καὶ 4 χιλ. Ἑλληνας μισθοφόρους προχωρεῖ εἰς τὴν Θάψακον καὶ τὸν Εὐφοράτην, ὁ δ' Ἀλέξανδρος προχωρῶν εἰς Φοινίκην φθάνει εἰς τὴν Μάραθον].

Ε'. Ἐπιστολαὶ Δαρείου καὶ Ἀλεξάνδρου.

(Κεφ. 14)

14. Ἐτι δ' ἐν Μαράθῳ Ἀλεξάνδρου ὄντος ἀφίκοντο παρὰ Δαρείου πρέσβεις, ἐπιστολὴν τε κομίζοντες Δαρείου καὶ αὐτοὶ ἀπὸ γλώσσης δεησόμενοι ἀφεῖναι Δαρεῖω τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας. ἐδήλου δὲ ἢ ἐπιστολῇ, ὅτι ² Φιλίππῳ τε πρὸς Ἀρταξέρξην φιλία καὶ ξυμμαχία ἐγένετο καί, ἐπειδὴ Ἄρσης ὁ υἱὸς Ἀρταξέρξου ἐβασίλευσεν, ὅτι Φίλιππος ἀδικίας πρῶτος ἐς βασιλέα Ἄρσην ἤρξεν οὐδὲν ἄχαρι ἐκ Περσῶν παθῶν, ἐξ οὗ δὲ αὐτὸς βασιλεύει Περσῶν, οὔτε πέμψαι τινὰ Ἀλέξανδρον παρ' αὐτὸν ἐς βεβαίωσιν τῆς πάλαι οὔσης φιλίας τε καὶ ξυμμαχίας, διαβῆναί τε ξὺν στρατιᾷ ἐς τὴν Ἀσίαν καὶ πολλὰ κακὰ ἐργάσασθαι Πέρσας.

τούτου ἔνεκα καταδῆναι αὐτὸς τῇ χώρᾳ ἀμυνῶν καὶ τὴν 3
 ἀρχὴν τὴν πατρίαν ἀνασώσων. τὴν μὲν δὴ μάχην, ὡς θεῶν
 τῷ ἔδοξεν, οὕτω κριθῆναι, αὐτὸς δὲ βασιλεὺς παρὰ βασιλέως
 γυναϊκά τε τὴν αὐτοῦ αἰτεῖν καὶ μητέρα καὶ παῖδας τοὺς
 ἀλόντας, καὶ φιλίαν ἐθέλειν ποιήσασθαι πρὸς Ἀλεξάνδρον
 καὶ ξύμμαχος εἶναι Ἀλεξάνδρῳ· καὶ ὑπὲρ τούτων πέμπειν
 ἡξίου Ἀλέξανδρον παρ' αὐτὸν ξὺν Μενίσκῳ τε καὶ Ἀρσίμα,
 τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἐκ Περσῶν ἦκουσι, τοὺς τὰ πιστὰ ληψο-
 μένους τε καὶ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου δώσοντας.

Πρὸς ταῦτα ἀντιγράφει Ἀλεξάνδρος καὶ συμπέμπει τοῖς 4
 παρὰ Δαρείου ἐλθοῦσι Θέρσιππον, παραγγείλας τὴν ἐπιστο-
 λὴν δοῦναι Δαρείῳ, αὐτὸν δὲ μὴ διαλέγεσθαι ὑπὲρ μηδενός.
 ἡ δὲ ἐπιστολὴ ἡ Ἀλεξάνδρου ἔχει ὧδε· Οἱ ὑμέτεροι πρόγο-
 νοι ἐλθόντες ἐς Μακεδονίαν καὶ ἐς τὴν ἄλλην Ἑλλάδα
 κακῶς ἐποίησαν ἡμᾶς οὐδὲν προηδίκημένοι· ἐγὼ δὲ τῶν
 Ἑλλήνων ἡγεμῶν κατασταθεὶς καὶ τιμωρήσασθαι βουλόμενος
 Πέρσας διέβην ἐς τὴν Ἀσίαν, ὑπαρξάντων ὑμῶν. καὶ γὰρ 5
 Περινηθίοις ἐβοηθήσατε, οἱ τὸν ἐμὸν πατέρα ἡδίκουν, καὶ εἰς
 Θράκην, ἧς ἡμεῖς ἤρχομεν, δύναμιν ἐπεμψεν Ὀχρος. τοῦ δὲ
 πατρὸς ἀποθανόντος ὑπὸ τῶν ἐπιβουλευσάντων, οὓς ὑμεῖς
 συνετάξατε, ὡς αὐτοὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς πρὸς ἅπαντας ἐκομ-
 πάσατε, καὶ Ἄρσην ἀποκτείναντός σου μετὰ Βαγῶου, καὶ
 τὴν ἀρχὴν κατασχόντος οὐ δικαίως οὐδὲ κατὰ τὸν Περσῶν
 νόμον, ἀλλὰ ἀδικούντος Πέρσας, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τοὺς 6
 Ἑλληνας γράμματα οὐκ ἐπιτήδεια διαπέμποντος, ὅπως
 πρὸς με πολεμῶσι, καὶ χρήματα ἀποστέλλοντος πρὸς
 Λακεδαιμονίους καὶ ἄλλους τινὰς τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν
 μὲν ἄλλων πόλεων οὐδεμιᾶς δεχομένης, Λακεδαιμονίων
 δὲ λαβόντων, καὶ τῶν παρὰ σοῦ πεμφθέντων τοὺς ἐμούς
 φίλους διαφθειράντων καὶ τὴν εἰρήνην, ἣν τοῖς Ἑλλησι
 κατεσκεύασα, διαλύειν ἐπιχειρούντων, ἐστράτευσά ἐπὶ σὲ
 ὑπάρξαντος σοῦ τῆς ἔχθρας.

7 Ἐπεὶ δὲ μάχῃ νενίκηκα πρότερον μὲν τοὺς σοὺς στρα-
τηγοὺς καὶ σατράπας, νῦν δὲ σὲ καὶ τὴν μετὰ σοῦ δύναμιν,
καὶ τὴν χώραν ἔχω τῶν θεῶν μοι δόντων, ὅσοι τῶν μετὰ
σοῦ παραταξαμένων μὴ ἐν τῇ μάχῃ ἀπέθανον, ἀλλὰ παρ'
ἐμὲ κατέφυγον, τούτων ἐπιμέλομαι καὶ οὐκ ἄκοντες παρ'
8 ἐμοὶ εἰσιν, ἀλλὰ αὐτοὶ ἐκόντες ξυστρατεύονται μετ' ἐμοῦ.
ὥς οὖν ἐμοῦ τῆς Ἀσίας ἀπάσης κυρίου ὄντος ἦκα πρὸς ἐμέ.
εἰ δὲ φοβῆ, μὴ ἐλθὼν πάθῃς τι ἐξ ἐμοῦ ἄχαρι, πέμπε τινὰς
τῶν φίλων τὰ πιστὰ ληψομένους. ἐλθὼν δὲ πρὸς με τὴν
μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας καὶ εἰ ἄλλο τι
9 θέλεις αἶται καὶ λάμβανε. ὅ τι γὰρ ἂν πείθῃ: ἐμέ, ἔσται
σοι. καὶ τοῦ λοιποῦ ὅταν πέμπῃς παρ' ἐμέ, ὥς πρὸς βασιλέα
τῆς Ἀσίας πέμπε, μηδὲ ἐξ ἴσου ἐπίστελλε, ἀλλ' ὥς κυρίῳ
ὄντι πάντων τῶν σῶν φράζε, εἰ του δέγῃ. εἰ δὲ μὴ, ἐγὼ
βουλεύσομαι περὶ σοῦ ὡς ἀδικοῦντος. εἰ δ' ἀντιλέγεις περὶ
τῆς βασιλείας, ὑπομείνας ἔτι ἀγώνισαι περὶ αὐτῆς καὶ μὴ
φεῦγε, ὡς ἐγὼ ἐπὶ σὲ πορεύσομαι, οὐ ἂν ἦς.

[Περίληψις τῶν κεφ 15—24 :

Ἐξακολουθῶν τὴν πορείαν ὁ Ἀλέξανδρος διευθύνεται κατὰ
τῆς Φοινίκης, τὴν ὁποῖαν καθυποτάσσει ἄνευ μάχης πλὴν τῆς
Τύρου, ἣ ὁποῖα μόνη ἐκ τῶν Φοινικικῶν πόλεων ἠρνήθη νὰ
ὑποταχθῇ· διὰ τοῦτο ὁ Ἀλέξανδρος προσβάλλει αὐτὴν καὶ πολιορ-
κεῖ· μετὰ ἐπτάμηνον δὲ πολιορκίαν καθυποτάσσει καὶ ταύτην].

ΣΤ'. Ἀπόκρισις τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς τὸν Δαρεῖον
ἀποστείλαντα πρὸς αὐτὸν προτάσεις περὶ εἰρήνης.

(Κεφ. 25)

25. Ἐτι δὲ ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῆς Τύρου ξυνεχομένου
Ἀλεξάνδρου ἀφίκοντο παρὰ Δαρείου πρέσβεις ὡς αὐτὸν ἀπαγ-
γέλλοντες μύρια μὲν τάλαντα ὑπὲρ τῆς μητρὸς τε καὶ τῆς

γυναϊκὸς καὶ τῶν παίδων δοῦναι ἐθέλειν Ἄλεξάνδρῳ Δαρ-
 ρεῖον· τὴν δὲ χώραν πᾶσαν τὴν ἐντὸς Εὐφράτου ποταμοῦ
 ἔστε ἐπὶ θάλασσαν τὴν Ἑλληνικὴν Ἄλεξάνδρου εἶναι
 ἀγαγόμενον δὲ γυναῖκα τὴν Δαρείου παῖδα Ἄλεξάνδρον
 φίλον τε εἶναι Δαρείῳ καὶ ξύμμαχον. καὶ τούτων ἐν τῷ ξυλ-²
 λόγῳ τῶν ἐταίρων ἀπαγγελθέντων Παρμενίωνα μὲν λέγου-
 σιν Ἄλεξάνδρῳ εἰπεῖν, ὅτι αὐτὸς ἂν Ἄλέξανδρος ὢν ἐπὶ
 τούτοις ἠγάπησεν καταλύσας τὸν πόλεμον μηκέτι τὸ πρόσω
 κινδυνεύειν· Ἄλέξανδρον δὲ Παρμενίωνι ἀποκρίνασθαι, ὅτι
 καὶ αὐτὸς ἂν, εἴπερ Παρμενίων ἦν, οὕτως ἔπραξεν, ἐπεὶ δὲ
 Ἄλέξανδρός ἐστιν, ἀποκρινεῖσθαι Δαρείῳ, ἅπερ δὴ καὶ ἀπε-³
 κρίνατο. ἔφη γὰρ οὔτε χρημάτων δεῖσθαι παρὰ Δαρείου οὔτε
 τῆς χώρας λ. θεῖν ἀντὶ τῆς πάσης τὸ μέρος· εἶναι γὰρ τὰ τε
 χρήματα καὶ τὴν χώραν αὐτοῦ πᾶσαν· ἀγαγέσθαι τε γυ-
 ναῖκα εἰ ἐθέλοι τὴν Δαρείου παῖδα, ἀγαγέσθαι ἂν καὶ οὐ
 διδόντος Δαρείου· ἐκέλευέ τε αὐτὸν ἦκειν, εἴ τι εὐρέσθαι
 ἐθέλοι φιλόανθρωπον παρ' αὐτοῦ. ταῦτα ὡς ἤκουσε Δαρεῖος,
 τὰς μὲν ξυμβάσεις ἀπέγνω τὰς πρὸς Ἄλέξανδρον, ἐν παρα-
 σκευῇ δὲ τοῦ πολέμου αὐθις ἦν.

[Περίληψις τῶν κεφ. 26—27 :

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἄλέξανδρος βαδίζει κατὰ τῆς Γάζης, ἡ ὁποία
 μόνη ἐξ ὅλης τῆς Παλαιστίνης καὶ Συρίας δὲν εἶχεν ἀκόμη προ-
 σχωρήσει εἰς αὐτόν. Πολιορκήσας δὲ καὶ ταύτην κυριεύει καὶ
 χρησιμοποιεῖ ὡς πολεμικὸν ὄρητήριον].

[Περίληψις τῶν λοιπῶν βιβλίων. (3—7) :

Ἐκ τῆς Γάζης προχωρεῖ ὁ Ἄλέξανδρος εἰς τὴν Αἴγυπτον
 τὴν ὁποίαν καταλαμβάνει οὐδεμίαν εὐρὼν ἀντίστασιν· εἰσελθὼν
 δὲ εἰς τὴν πρωτεύουσαν αὐτῆς Μέμφιν προσφέρει θυσίας εἰς
 τὸν θεὸν τῶν Αἰγυπτίων Ἄπιν καὶ τελεῖ ἀγῶνας μουσικῶς
 καὶ γυμνικῶς. Ἐκ τῆς Μέμφιδος καταπλεῖ εἰς Κάνωβον· ἐν-
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ταῦθα εἰς λωρίδα γῆς, διαχωρίζουσιν τὴν λίμνην Μαρεώτιδα ἀπὸ τῆς θαλάσσης, κτίζει πόλιν, ὀνομασθεῖσαν Ἀλεξάνδρειαν. Μετὰ ταῦτα ἐπισκέπτεται τὸ ἐν τῇ Λιβυκῇ ἐρήμῳ μαντεῖον τοῦ θεοῦ Ἄμμωνος καὶ ἀφ' ἔλαβε τὸν χρησμόν, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἠθέλει, ἐπιστρέφει εἰς τὴν Μέμφιν· ἐνταῦθα δὲ διαμένων δέχεται ἐπικουρίας ἀποσταλείσας εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Ἀντιπάτρου ἐκ Μακεδονίας, τακτοποιεῖ τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Αἰγύπτου, ἐπιστρέφει ἔπειτα εἰς τὴν Φοινίκην καὶ διὰ Θαψάκου καταδιώκων τὸν Δαρεῖον προχωρεῖ πρὸς τὸν Εὐφράτην· τοῦτον διαβάς μανθάνει ὅτι ὁ Δαρεῖος μὲ πολυάριθμον στρατὸν ἐστρατοπέδευεν ἐν Γαυγαμήλοις καὶ προχωρήσας συνάπτει πρὸς αὐτὸν μάχην καὶ νικᾷ. Μετὰ ταῦτα προχωρεῖ πρὸς τὴν Βαβυλῶνα· οἱ κάτοικοι ἐξεληθόντες μετὰ τῶν ἱερέων καὶ ἀρχόντων παραδίδουν εἰς αὐτὸν τὴν πόλιν· ἐκ τῆς Βαβυλῶνος πορεύεται πρὸς τὰ Σοῦσα· ἐνταῦθα εὗρισκει ἀπείρους θησαυροὺς καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ Ξέρξου ἀρπαγέντας ἐξ Ἀθηνῶν χαλκοὺς ἀνδριάντας τοῦ Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος, τοὺς ὁποῖους ἐπιστρέφει εἰς τοὺς Ἀθηναίους. Ἐξακολουθῶν τὴν πορείαν διὰ τῆς ὄρεινῆς χώρας τῶν Οὐξίων (ΒΑ. τῶν ἐκβολῶν τοῦ Τίγρητος) διέρχεται τὰ φυλασσόμενα ὑπὸ Περσῶν στενὰ τῆς Περσίδος καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν αὐτῶν Περσέπολιν τῆς ὁποίας τὰ ἀνάκτορα πυρπολεῖ· ἐκ Περσεπόλεως προχωρήσας εἰς Μηδίαν φθάνει εἰς τὰ Ἐκβάτανα καὶ καταδιώκων τὸν Δαρεῖον διέρχεται τὰς Κασπίας πύλας· μαθὼν δὲ ὅτι ὁ σατραπῆς τῆς Βακτριανῆς Βῆσσος εἶχεν αἰχμαλωτίσει τὸν Δαρεῖον σπεύδει εἰς καταδίωξιν τοῦ Βῆσσου. Ὁ Βῆσσος θεωρῶν τὸν Δαρεῖον ὡς πρόσκομμα εἰς τὴν πορείαν του πληγώνει αὐτὸν θανάσιμως καὶ ἀφήσας ἐν τῇ ὁδῷ ἐπιταχύνει τὴν φυγὴν του· ὁ Ἀλέξανδρος φθάσας εὗρισκει τὸν Δαρεῖον νεκρόν. Καταβαλὼν ἔπειτα τοὺς Μάρδους καὶ ὑποτάξας τοὺς Ὑρκανίους καὶ Παρθυαίους εἰσβάλλει εἰς τὴν Ἀρείαν χώραν (τὸ σήμερον Ἀφγανιστάν) καὶ εἰς τὴν χώραν τῶν Δραγγῶν. Ἐκεῖ ὁ Ἀλέξανδρος μὲ τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ὁ Φιλώτας, ὁ υἱὸς τοῦ Παρμενίωνος, ἀπὸ σκοποῦ ἀπέκρινεν ἀπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου καταγγεληθεῖσαν τινὰ συνωμοσίαν κατὰ τῆς ζωῆς του, διατάσσει νὰ φονεύσουν καὶ αὐτὸν καὶ τὸν γηραιὸν Παρμενίωνα. Ἐξακολουθῶν τὴν καταδίωξιν τοῦ Βῆσσου προχωρεῖ διὰ τῆς Ἀραχωσίας καὶ διαβάς τὸν Ἰνδικὸν Καύκασον εἰσβάλλει εἰς τὴν

Βακτριανήν, τὴν ὁποίαν ὑποτάσσει ἄνευ μάχης· διαβάς δὲ τὸν Ὠξόν καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν Σογδιανὴν συλλαμβάνει τὸν ἐνταῦθα καταφυγόντα Βῆσσον, ὅστις ἀκρωτηριασθεὶς θανατώνεται.

Διὰ τῆς Σογδιανῆς ἔπειτα ὁ Ἀλέξανδρος διαβαίνει τὸν Τάναϊν ποταμὸν (τὸν καὶ Ἰαξάρτην λεγόμενον) καὶ ὑποτάσσει τοὺς Σκυθὰς. Τότε ἐφόνευσεν εἰς συμπόσιον καὶ τὸν στρατηγὸν Κλεῖτον, διότι οὗτος περιελθὼν εἰς κατάστασιν μέθης ὠμίλησε μετὰ πολλῆς αὐθαδείας πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον. Μετὰ τὴν καθυπόταξιν τῶν Σκυθῶν ἐπανερχεται εἰς τὴν Σογδιανὴν καὶ ὑποτάξας αὐτὴν ἐκστρατεύει κατὰ τῶν Παραϊτακηνῶν, τοὺς ὁποίους ὑποτάσσει· ἔπειτα διαβάς τὸν Παραπάμισον κατέοχεται διὰ τῆς Νικαίας εἰς τὸν Κωφῆνα ποταμὸν βαδίζων κατὰ τῶν Ἰνδῶν.

Φθάσας εἰς τὴν μεταξὺ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ Ὑδάσπου πόλιν Τάξιλα ὑποτάσσει αὐτὴν καὶ ἐπελθὼν κατὰ τοῦ βασιλέως Πώρου νικᾷ αὐτόν· ἀπὸ τοῦ Ὑδάσπου πορευθεὶς πρὸς Α. καὶ διαβάς τοὺς ποταμοὺς Ἀκείνην καὶ Ὑδραώτην φθάνει εἰς τὸν Ὑφασιν ποταμόν· ἐνταῦθα οἱ στρατιῶταί του ἀρνοῦνται νὰ χωρήσουν περαιτέρω· διὰ τοῦτο ἀναγκάζεται νὰ ἐπιστρέψῃ ὀπίσω.

Ἐπανελθὼν εἰς τὴν Νίκαιαν καὶ ἐπιβιβασθεὶς μετὰ τοῦ στρατοῦ του εἰς τὰ πλοῖα καταπλέει τὸν Ἰνδὸν ποταμόν· κατὰ τὸν κατάπλου καθυποτάσσει πλὴν ἄλλων λαῶν τῆς Ἰνδικῆς καὶ τοὺς Μαλλοὺς. Ἐξακολουθῶν δὲ τὸν πλοῦν φθάνει εἰς τὴν πόλιν Πάταλα, ἐκ τῆς ὁποίας τὸν μὲν στόλον ὑπὸ τὸν ναύαρχον Νέαρχον ἀποστέλλει διὰ τοῦ Περσικοῦ κόλπου εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Εὐφράτου καὶ Τίγρητος, αὐτὸς δὲ ἀποφασίζει νὰ ἐπιστρέψῃ μετὰ τοῦ στρατοῦ του εἰς τὴν Περσίαν διὰ τῆς Γαδρωσίας. Ἐκκινήσας δὲ κατ' Αὐγουστον τοῦ 325 π. Χ. διέρχεται τὴν χώραν τῶν Ἀρβιτῶν καὶ Ὠρειτῶν καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν Γαδρωσίαν. Ἄλλ' ἢ πορεία διὰ τῆς ξηρᾶς, ἀνύδρου καὶ ἀμμόδους ταύτης χώρας ὑπῆρξεν ἀνιαρὰ καὶ βλαβερωτάτη διὰ τὸν στρατόν, τοῦ ὁποίου μέγα μέρος ἀπώλεσθη. Ἐξηντλημένοι ὑπὸ τῆς πείνης, τῆς δίψης καὶ τῶν νόσων, καταπεπονημένοι, ζακένδυτοι, φθάνουν οἱ λοιποὶ περὶ τὸν Δεκέμβριον, δύο ὅλους μῆνας ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως ἐκ τῶν συνόρων τῆς χώρας τῶν Ὠρειτῶν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Γαδρωσίας, τὰ Ποῦρα, ὅπου ὁ Ἀλέξανδρος παρέχει βραχεῖαν ἀνάπαυσιν εἰς τοὺς ταλαιπωρη-

μένους στρατιώτας του Μετὰ ταῦτα εἰσέρχεται εἰς τὴν Καρμανίαν, εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ὁποίας καταφθάνει καὶ ὁ Νέαρχος μετὰ τοῦ στόλου. Ἐκ Καρμανίας ὁ Ἀλέξανδρος τὸν μὲν Ἑφραισίωνα μετὰ τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τοῦ στρατοῦ ἀποστέλλει εἰς τὴν Περσίδα, αὐτὸς δὲ μετὰ τοῦ ὑπολοίπου πορεύεται εἰς τὰς Πασαργάδας, ὅπου φθάσας ἐπισκέπτεται τὸν τάφον Κύρου τοῦ μεγάλου· τοῦτον δ' εὐρὼν κατεστραμμένον ἀποκαθιστᾷ εἰς τὴν προτέραν του κατάστασιν.

Ἐκ Πασαργαδῶν πορεύεται εἰς τὴν Περσέπολιν καὶ ἐκ ταύτης διὰ τῶν Περσίδων πυλῶν εἰς τὰ Σοῦσα· ἐνταῦθα τελεῖ τοὺς γάμους του κατὰ τὰ περσικὰ ἔθιμα μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ Δαρείου Βαρσίνης, εἰς δὲ τὸν πιστόν του φίλον Ἑφραισίωνα δίδει ὡς σύζυγον ἄλλην θυγατέρα τοῦ Δαρείου, τὴν Δρύπετιν· προικίζει 80 ἄλλας ἐγκρίτους Περσίδας, τὰς ὁποίας ἔλαβον συζύγους οἱ στρατηγοί του· ὡσαύτως δίδει πλουσίας δωρεὰς εἰς 10 χιλ. Μακεδόνας νυμφευθέντας Ἀσιάτιδας καὶ εἰς ὅλον τὸν στρατὸν διανέμει 20 χιλ. τάλαντα πρὸς πληρωμὴν τῶν χρεῶν των καὶ διὰ πλουσίων δώρων καὶ στεφάνων τιμᾷ τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις διακριθέντας· εἰς δὲ τὸν Μακεδονικὸν στρατὸν κατατάσσει 30 χιλ. Πέρσας ὀπλίσας αὐτοὺς μὲ Μακεδονικὰ ὄπλα καὶ ὀνομάσας Ἐπιγόνους. Ἐκ τῶν Σούσων καταπλέει διὰ τοῦ Εὐλαίου ποταμοῦ εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον καὶ ἔπειτα ἀναπλεύσας τὸν Τίγρητα φθάνει εἰς τὴν πόλιν Ὠπιν. Ἐνταῦθα συγκαλέσας τοὺς Μακεδόνας ἀνακοινώνει εἰς αὐτούς, ὅτι τοὺς κατασταθέντας ἀχρήστους εἰς τὸν πόλεμον ἕνεκα τῆς ἡλικίας καὶ τῶν κακουχιῶν θ' ἀπολύσῃ καὶ θὰ στείλῃ εἰς τὴν πατρίδα ἀνταμείβων αὐτοὺς διὰ δώρων. Τὴν ἀνακοίνωσιν αὐτὴν θεωρήσαντες οἱ Μακεδόνες ὡς ὕβριν καὶ περιφρόνησιν ἀγανακτοῦν κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου, κατὰ τοῦ ὁποίου ἦσαν δυσηρεστημένοι καὶ διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ γενομένην κατάταξιν εἰς τὸν στρατὸν των τῶν 30 χιλ. Περσῶν καὶ τὴν ἐξόπλισιν αὐτῶν μὲ Μακεδονικὰ ὄπλα· ζητοῦν δὲ πάντες τὴν ἀπόλυσίν των, διὰ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν πατρίδα. Ὁ Ἀλέξανδρος ὀργισθεὶς κατὰ τῶν Μακεδόνων ἐκφωνεῖ λόγον, ἐν τῷ ὁποίῳ ὑπενθυμίζει ὅσα αὐτὸς καὶ ὁ πατήρ του ἔπραξαν ὑπὲρ τοῦ Μακεδονικοῦ ἔθνους· μετὰ ταῦτα ἀποχωρεῖ εἰς τὰ ἐν Ὠπιδι ἀνάκτορα· συγκαλέσας δὲ ἐν αὐτοῖς τοὺς ἐπιλέκτους τῶν Περσῶν διανέμει εἰς αὐτοὺς

τὰς ἡγεμονίας τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ καὶ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ὀνομάζει συγγενεῖς. Ταῦτα μαθόντες οἱ Μακεδόνες ἔρχονται πρὸς τὰ ἀνάκτορα καὶ μετὰ δακρῶν ζητοῦν παρὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου συγγνώμην· οὗτος συγχωρεῖ πάντας· θυσία δὲ καὶ ἐστίασις ἀπὸ κοινοῦ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων ἐπισφραγίζουσι τὴν συμφιλίωσιν. Εὐθύς δὲ κατόπιν 10 χιλ. Μακεδόνες, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀνίκανοι εἰς τὸν πόλεμον, ἐκουσίας δέχονται νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν πατρίδα· εἰς τούτους ὁ Ἀλέξανδρος δίδει τὸν μισθὸν μέχρι τῆς εἰς τὴν πατρίδα ἀφίξεώς των, ὡς δῶρον δὲ ἀνὰ ἓν τάλαντον· ἀποστέλλει δὲ ὡς στρατηγὸν αὐτῶν τὸν πιστόν του Κράτερον. Ἐκ τῆς Ὠπιδος ὁ Ἀλέξανδρος πορεύεται εἰς τὰ Ἐκβάτανα τῆς Μηδίας· ἐνταῦθα τελεῖ θυσίας καὶ ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικοὺς καὶ συμπόσια· ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῶν διασκεδάσεων ἀποθνήσκει αἴφνης ὁ ἐπιστήμιος φίλος του Ἡφαιστίων καὶ ὁ θάνατος τούτου παρὰ πολὺ λυπεῖ τὸν βασιλέα. Ἐξ Ἐκβατάνων ἐπέρχεται κατὰ τῶν ὄρειων καὶ ληστρικῶν Κοσσαίων καὶ μετὰ τὴν καθυπόταξιν τούτων μεταβαίνει εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ὅπου δέχεται πρεσβείας ἐξ ὅλων σχεδὸν τῶν λαῶν τῆς γῆς, οἱ ὅποιοι ἐπαινοῦν καὶ στεφανώνουν αὐτὸν διὰ τὰ κατορθώματά του. Ἐν ᾧ δ' ἐν Βαβυλῶνι παρεσκευάζε μεγάλην ναυτικὴν ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Ἀραβίας, μετὰ θυσίαν καὶ εὐωχίαν ἀσθενήσας ἐκ σφοδροῦ πυρετοῦ ἀποθνήσκει τὸν Ἰούνιον τοῦ 323 π. Χ].

II.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΛΟΓΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. ΒΙΟΣ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

Ὁ Λουκιανὸς ἐγεννήθη περὶ τὸ 125 μ. Χ εἰς τὰ Σαμῶσατα, πρωτεύουσαν τῆς συριακῆς χώρας Κομμαγενῆς. Οἱ γονεῖς του δὲν ἦσαν εὐποροὶ διὰ τοῦτο οὗτοι τὸν υἱὸν των, ἀφ' οὗ ἔμαθε τὰ πρῶτα γράμματα, προώρισαν νὰ μάθῃ τὴν ἑρμογλυφικὴν τέχνην. Ἄλλ' ὁ Λουκιανὸς αἰσθανόμενος μεγάλην κλίσιν πρὸς τὴν ἐπιστήμην παρήτησεν ἑνωρὶς τὴν τέχνην αὐτὴν καὶ ἐπεδόθη εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ῥητορικῆς καὶ τῆς φιλοσοφίας, τὰς ὁποίας ἐσπούδασεν ἐν Σμύρῃ τῆς Μ. Ἀσίας. Μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν του ἔκαμε μακρινὰς περιηγήσεις καὶ περιῆλθε πολλὰς πόλεις τῆς Μ. Ἀσίας, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Μακεδονίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γαλατίας, ἐπιδεικνύων τὴν ῥητορικὴν του τέχνην εἰς πανηγύρεις (ὡς ἐπανειλημμένως ἐν Ὀλυμπίᾳ) ἢ εἰς ἄλλας εὐκαιρίας.

Ἐπὶ πολὺν χρόνον ἔζησεν ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἀθήναις ὅπου μετὰ τὰς περιηγήσεις του ἐγκατεστάθη.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ βίου του ἔλαβεν ἀντὶ μεγάλου μισθοῦ θέσιν τινὰ εἰς τὰ δικαστήρια τῆς Ἀλεξανδρείας, ὅπου καὶ ἀπέθανε μετὰ τὸ 180 μ. Χ.

2. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Λουκιανοῦ σφύζονται 82 συγγράμματα· ἐν ἑκ τούτων εἶναι καὶ οἱ «Νεκρικοὶ διάλογοι»· εἰς αὐτοὺς ὁ Λουκιανὸς εἰσάγων νεκρούς, ἢ θεοὺς διαλεγόμενους σκώπασι τὰς ἀδυναμίας καὶ ἀτελείας τῶν ἀνθρώπων.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Το παρόν βιβλίο είναι το 1ο μ. τ. του 1ου τόμου της σειράς των βιβλίων που εκδίδονται από τον Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής. Η σειρά αυτή αποτελείται από βιβλία που εκδίδονται σε έντυπη μορφή και σε μορφή ηλεκτρονικού βιβλίου (e-book). Τα βιβλία αυτά είναι:

- 1. Εισαγωγή στην Εκπαίδευση
- 2. Η Εκπαίδευση στην Ελλάδα
- 3. Η Εκπαίδευση στην Ευρώπη
- 4. Η Εκπαίδευση στην Αμερική
- 5. Η Εκπαίδευση στην Ασία
- 6. Η Εκπαίδευση στην Αφρική
- 7. Η Εκπαίδευση στην Οξεία
- 8. Η Εκπαίδευση στην Αυστραλία
- 9. Η Εκπαίδευση στην Νέα Ζηλανδία
- 10. Η Εκπαίδευση στην Αργεντινή
- 11. Η Εκπαίδευση στην Βραζιλία
- 12. Η Εκπαίδευση στην Κίνα
- 13. Η Εκπαίδευση στην Ιαπωνία
- 14. Η Εκπαίδευση στην Κορέα
- 15. Η Εκπαίδευση στην Ρωσία
- 16. Η Εκπαίδευση στην Τουρκία
- 17. Η Εκπαίδευση στην Αργεντινή
- 18. Η Εκπαίδευση στην Βραζιλία
- 19. Η Εκπαίδευση στην Κίνα
- 20. Η Εκπαίδευση στην Ιαπωνία
- 21. Η Εκπαίδευση στην Κορέα
- 22. Η Εκπαίδευση στην Ρωσία
- 23. Η Εκπαίδευση στην Τουρκία

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Το παρόν βιβλίο είναι το 2ο μ. τ. του 1ου τόμου της σειράς των βιβλίων που εκδίδονται από τον Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής. Η σειρά αυτή αποτελείται από βιβλία που εκδίδονται σε έντυπη μορφή και σε μορφή ηλεκτρονικού βιβλίου (e-book). Τα βιβλία αυτά είναι:

- 1. Εισαγωγή στην Εκπαίδευση
- 2. Η Εκπαίδευση στην Ελλάδα
- 3. Η Εκπαίδευση στην Ευρώπη
- 4. Η Εκπαίδευση στην Αμερική
- 5. Η Εκπαίδευση στην Ασία
- 6. Η Εκπαίδευση στην Αφρική
- 7. Η Εκπαίδευση στην Οξεία
- 8. Η Εκπαίδευση στην Αυστραλία
- 9. Η Εκπαίδευση στην Νέα Ζηλανδία
- 10. Η Εκπαίδευση στην Αργεντινή
- 11. Η Εκπαίδευση στην Βραζιλία
- 12. Η Εκπαίδευση στην Κίνα
- 13. Η Εκπαίδευση στην Ιαπωνία
- 14. Η Εκπαίδευση στην Κορέα
- 15. Η Εκπαίδευση στην Ρωσία
- 16. Η Εκπαίδευση στην Τουρκία
- 17. Η Εκπαίδευση στην Αργεντινή
- 18. Η Εκπαίδευση στην Βραζιλία
- 19. Η Εκπαίδευση στην Κίνα
- 20. Η Εκπαίδευση στην Ιαπωνία
- 21. Η Εκπαίδευση στην Κορέα
- 22. Η Εκπαίδευση στην Ρωσία
- 23. Η Εκπαίδευση στην Τουρκία

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΕΝΟΣ ΝΕΚΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΖΩΝΤΑΣ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ΔΙΟΓ. Ὡ Πολύδευκες, ἐντέλλομαί σοι, ἐπειδὴν τάχιστα ἀνέλθῃς (σὸν γὰρ ἔστιν, οἶμαι, ἀναβιῶναι αὔριον), ἦν που ἴδῃς Μένιππον τὸν κύνα (εὐροις δ' ἂν αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ Κράνειον ἢ ἐν Λυκείῳ τῶν ἐριζόντων πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων καταγελῶντα), εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν ὅτι «σοί, ὦ Μένιππε, κελεύει ὁ Διογένης, εἴ σοι ἱκανῶς τὰ ὑπὲρ γῆς καταγεγέλασται, ἤκειν ἐνθάδε πολλῷ πλείω ἐπιγελασόμενον· ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐν ἀμφιβόλῃ σοὶ ἔτι ὁ γέλωσ ἦν καὶ πολὺ τότις γὰρ ὄλωσ οἶδε τὰ μετὰ τὸν βίον; ἐνταῦθα δὲ οὐ παύσῃ βεβαίως γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νῦν· καὶ μάλιστα ἐπειδὴν ὄρας τοὺς πλουσίους καὶ σατράπας καὶ τυράννους οὕτω ταπεινοὺς καὶ ἀσῆμους, ἐκ μόνῃς οἰμωγῆς διαγινωσκομένους, καὶ ὅτι μαλθακοὶ καὶ ἀγεννεῖς εἰσι μεμνημένοι τῶν ἄνων». ταῦτα λέγε αὐτῷ, καὶ προσέτι, ἐμπλησάμενον τὴν πῆραν ἤκειν θέρμων τε πολλῶν καὶ εἴ που εὐροι ἐν τῇ τριόδῳ Ἐκάτης δεῖπνον κείμενον ἢ ᾧδὸν ἐκ καθαρσίου ἢ τι τοιοῦτον.

ΠΟΛ. Ἄλλ' ἀπαγγελῶ ταῦτα, ὦ Διογενεσ· ὅπως δὲ εἰδῶ μάλιστα, ὁποῖός τις ἔστι τὴν ὄψιν.

ΔΙΟΓ. Γέρων, φαλακρός, τριβώνιον ἔχων πολύθυρον, ἅπαντι ἀνέμῳ ἀναπεπταμένον καὶ ταῖς ἐπιπτυχαῖς τῶν βακίων ποικίλον· γελᾷ δ' αἰεὶ καὶ τὰ πολλὰ τοὺς ἀλαζόνας τούτους φιλοσόφους ἐπισκώπτει.

ΠΟΛ. Ῥάδιον εὔρεῖν ἀπὸ γε τούτων.

ΔΙΟΓ. Τοῖς πλουσίοις δ', ὦ φίλτατον Πολυδεύκιον, ἀπάγγελλε ταῦτα παρ' ἡμῶν· αὐτί, ὦ μάταιοι, τὸν χρυσοῦν φυλάττετε; τί δὲ τιμωρεῖσθε ἑαυτοὺς λογιζόμενοι τοὺς

τόκους καὶ τάλαντα ἐπὶ ταλάντοις συντιθέντες, οὓς χρή
 ἓνα ὄβολόν ἔχοντας ἤκειν μετ' ὀλίγον ;»

ΠΟΛ. Εἰρήσεται καὶ ταῦτα πρὸς ἐκείνους.

ΔΙΟΓ. Ἄλλὰ καὶ τοῖς καλοῖς τε καὶ ἰσχυροῖς λέγε,
 Μεγίλλω τε τῷ Κορινθίῳ καὶ Δαμοξένῳ τῷ παλαιστῇ, ὅτι
 παρ' ἡμῖν οὔτε ἡ ξανθὴ κόμη οὔτε τὰ χαροπὰ ἢ μέλανα
 ὄμματα ἢ ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔτι ἔστιν ἢ νεῦρα
 εὐτονα ἢ ὦμοι καρτεροί, ἀλλὰ πάντα μία ἡμῖν κόνις,
 φασί, κρανία γυμνά τοῦ κάλλους.

ΠΟΛ. Οὐ χαλεπὸν οὐδὲ ταῦτα εἰπεῖν πρὸς τοὺς κα-
 λοὺς καὶ ἰσχυροὺς.

ΔΙΟΓ. Καὶ τοῖς πένησιν, ὦ Λάκων, (πολλοὶ δ' εἰσὶ
 καὶ ἀχθόμενοι τῷ πράγματι καὶ οἰκτείροντες τὴν ἀπορίαν)
 λέγε μῆτε δακρῦειν μῆτε οἰμώζειν διηγησάμενος τὴν ἐν-
 ταῦθα ἰσοτιμίαν, καὶ ὅτι ὄψονται τοὺς ἐκεῖ πλουσίους οὐδὲν
 ἀμείνους αὐτῶν. καὶ Λακεδαιμονίοις δὲ τοῖς σοῖς ταῦτα, εἰ
 δοκεῖ, παρ' ἐμοῦ ἐπιτίμησον λέγων ἐκλελύσθαι αὐτούς.

ΠΟΛ. Μηδέν, ὦ Διόγενες, περὶ Λακεδαιμονίων λέγε· οὐ
 γὰρ ἀνέξομαί γε. ἃ δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ἔφησθα, ἀπαγγελῶ.

ΔΙΟΓ. Ἐάσωμεν τούτους, ἐπεὶ σοι δοκεῖ· σὺ δὲ οἷς
 προεῖπον ἀπένεγκον παρ' ἐμοῦ τοὺς λόγους.

2.

ΤΙ ΑΝΑΓΚΑΖΕΙ Ο ΧΑΡΩΝ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ
 Ν' ΑΦΗΣΟΥΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΙΒΑΣΙΝ ΑΥΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ
 ΠΛΟΙΑΡΙΟΝ ΤΟΥ

ΧΑΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΝΕΚΡΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

ΧΑΡ. Ἀκούσατε ὡς ἔχει ἡμῖν τὰ πράγματα. μικρὸν
 μὲν ἡμῖν, ὡς ὁρᾶτε, τὸ σκαφίδιον καὶ ὑπόσαθρόν ἐστι καὶ
 διαρρεῖ τὰ πολλὰ, καί, ἦν τραπῆ ἐπὶ θάτερα, οἰχίσεται πε-
 ριτραπέν, ὑμεῖς δὲ ἅμα τοσοῦτοι ἦκετε πολλὰ ἐπιφερόμενοι

ἕκαστος. ἦν οὖν μετὰ τούτων ἐμβήτε, δέδια, μὴ ὕστερον μετανοήσητε, καὶ μάλιστα ὁπόσοι νεῖν οὐκ ἐπίστασθε.

ΝΕΚΡΟΣ ΤΙΣ. Πῶς οὖν ποιήσαντες εὐπλόησομεν ;

ΧΑΡ. Ἐγὼ ὑμῖν φράσω· γυμνοὺς ἐπιβαίνειν χρὴ τὰ περιττὰ ταῦτα πάντα ἐπὶ τῆς ἡϊόνος καταλιπόντας· μόλις γὰρ ἂν καὶ οὕτως δέξαιτο ὑμᾶς τὸ πορθμεῖον. σοὶ δέ, ὦ Ἐρμῆ, μελήσει τὸ ἀπὸ τούτου μηδένα παραδέχεσθαι αὐτῶν, ὃν ἂν μὴ φίλος ἦ καὶ τὰ ἐπιπλα, ὥσπερ ἔφην, ἀποβαλῶν. παρὰ δὲ τὴν ἀποβάθραν ἐστὼς διαγίνωσκε αὐτοὺς καὶ ἀναλάμβανε γυμνοὺς ἐπιβαίνειν ἀναγκάζων.

ΕΡΜ. Εὐ λέγεις, καὶ οὕτω ποιήσωμεν.—Οὗτοσι τίς ὁ πρῶτός ἐστι ;

ΜΕΝ. Μένιππος ἔγωγε. ἀλλ' ἴδου ἡ πήρα μοι, ὦ Ἐρμῆ, καὶ τὸ βάκτρον ἐς τὴν λίμνην ἀπερρίφθων· τὸν τρίθωνα δὲ οὐδὲ ἐκόμισα εὐ ποιῶν.

ΕΡΜ. Ἐμβαίνει, ὦ Μένιππε, ἀνδρῶν ἄριστε, καὶ τὴν προεδρίαν παρὰ τὸν κυβερνήτην ἔχε ἐφ' ὑψηλοῦ, ὡς ἐπισκοπῆς ἅπαντας. ὁ καλὸς δ' οὗτος τίς ἐστι ;

ΧΑΡ. Χαρμόλθεω ὁ Μεγαρικὸς ὁ ἐπέραστος.

ΕΡΜ. Ἀπόδουθι τοιγαροῦν τὸ κάλλος καὶ τὴν κόμην τὴν βαθεῖαν καὶ τὸ ἐπὶ τῶν παρειῶν ἐρύθημα καὶ τὸ δέρμα ὄλον. ἔχει καλῶς, εὐζωνος εἰ· ἐπίβαινε ἤδη. ὁ δὲ τὴν πορφυρίδα οὗτοσι καὶ τὸ διάδημα, ὁ βλοσυρός, τίς ὢν τυγχάνεις ;

ΛΑΜΠ. Λάμπιχος Γελῶν τύραννος.

ΕΡΜ. Τί οὖν, ὦ Λάμπιχε, τσαυτὰ ἔχων πάρει ;

ΛΑΜΠ. Τί οὖν ; ἐχρῆν, ὦ Ἐρμῆ, γυμνὸν ἦκειν τύραννον ἄνδρα ;

ΕΡΜ. Τύραννον μὲν οὐδαμῶς, νεκρὸν δὲ μάλα· ὥστε ἀπόθου ταῦτα.

ΛΑΜΠ. Ἰδού σοι ὁ πλοῦτος ἀπερρίπται.

ΕΡΜ. Καὶ τὸν τύφον ἀπόρριψον, ὦ Λάμπιχε, καὶ τὴν ὑπεροφίαν βαρῆσει· γὰρ τὸ πορθμεῖον συνεμπεσόντα.

ΛΑΜΠ. Οὐκοῦν ἀλλὰ τὸ διάδημα ἕασόν με ἔχειν καὶ τὴν ἔφεστρίδα.

ΕΡΜ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἄφες.

ΛΑΜΠ. Εἶεν. Τί ἔτι ; πάντα γὰρ ἀφῆκα, ὡς ὄρας.

ΕΡΜ. Καὶ τὴν ὠμότητα καὶ τὴν ἄνοιαν καὶ τὴν ὕβριν καὶ τὴν ὀργήν, καὶ ταῦτα ἄφες.

ΛΑΜΠ. Ἴδού σοι φίλός εἰμι.

ΕΡΜ. Ἐμβαινε ἤδη. σὺ δὲ ὁ παχὺς, ὁ πολύσαρκος τίς ὢν τυγχάνεις ;

ΔΑΜ. Δαμασίας ὁ ἀθλητής.

ΕΡΜ. Ναί, ἔοικας· οἶδα γὰρ σε πολλάκις ἐν ταῖς παλαίστραις ἰδών.

ΔΑΜ. Ναί, ὦ Ἑρμῆ· ἀλλὰ παράδεξαί με γυμνὸν ὄντα.

ΕΡΜ. Οὐ γυμνόν, ὦ βέλτιστε, τοσαύτας σάρκας περιβεβλημένον· ὥστε ἀπόδυθι αὐτάς, ἐπεὶ καταδύσεις τὸ σκάφος τὸν ἕτερον πόδα ὑπερθεῖς μόνον· ἀλλὰ καὶ τοὺς στεφάνους τούτους ἀπόρριψον καὶ τὰ κηρύγματα.

ΔΑΜ. Ἴδού σοι γυμνός, ὡς ὄρας, ἀληθῶς εἰμι καὶ ἰσοστάσιος τοῖς ἄλλοις νεκροῖς.

ΕΡΜ. Οὕτως ἄμεινον ἀβαρῆ εἶναι· ὥστε ἔμβαινε. καὶ σὺ δὲ τὸν πλοῦτον ἀποθέμενος, ὦ Κράτων, καὶ τὴν μαλακίαν δὲ προσέτι καὶ τὴν τρυφήν μηδὲ τὰ ἐντάφια κόμιζε μηδὲ τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα, κατάλιπε δὲ καὶ γένος καὶ δόξαν καὶ εἴ ποτέ σε ἡ πόλις ἀνεκήρυξε καὶ τὰς τῶν ἀνδριάντων ἐπιγραφάς, μηδέ, ὅτι μέγαν τάφον ἐπὶ σοὶ ἔχωσαν, λέγε· βαρύνει γὰρ καὶ ταῦτα μνημονεύομενα.

ΚΡΑΤ. Οὐχ ἐκὼν μὲν, ἀπορρίψω δέ· τί γὰρ ἂν καὶ πάθοιμι ;

ΕΡΜ. Βαβαῖ. σὺ δὲ ὁ ἔνοπλος τί βούλει ; ἢ τί τὸ τροπαιον τοῦτο φέρεις ;

ΣΤΡΑΤ. Ὅτι ἐνίκησα, ὦ Ἑρμῆ, καὶ ἠρίστευσα καὶ ἡ πόλις ἐτίμησέ με.

ΕΡΜ. Ἐφες ὑπὲρ γῆς τὸ τρόπαιον· ἐν ἄδου γὰρ εἰρήνη καὶ οὐδὲν ὄπλων δεήσει. ὁ σεμνὸς δὲ οὗτος ἀπὸ γε τοῦ σχήματος καὶ βρενθυόμενος, ὁ τὰς ὀφρῦς ἐπηρκῶς, ὁ ἐπὶ τῶν φροντίδων τίς ἐστίν, ὁ τὸν βαθὺν πώγωνα καθευμένος ;

ΜΕΝ. Φιλόσοφος τις, ὦ Ἑρμῆ, μᾶλλον δὲ γόης καὶ τερατείας μεστός· ὥστε ἀπόδυσσον καὶ τοῦτον· ὄφει γὰρ πολλὰ καὶ γελοῖα ὑπὸ τῆ ἱματίῳ σκεπόμενα.

ΕΡΜ. Ἀπόθου σὺ τὸ σχῆμα πρῶτον, εἶτα καὶ ταυτὶ πάντα. ὦ Ζεῦ, ὅσῃν μὲν τὴν ἀλαζονείαν κομίζει, ὅσῃν δὲ ἀμαθίαν καὶ ἔριν καὶ κενοδοξίαν καὶ ἐρωτήσεις ἀπόρους καὶ λόγους ἀκανθώδεις καὶ ἐννοίας πολυπλόκους, ἀλλὰ καὶ ματαιοπονίαν μάλα πολλήν καὶ λῆρον οὐκ ὀλίγον καὶ ὕθλους καὶ μικρολογίαν, νῆ Δία καὶ χρυσίον γε ταυτὶ καὶ ἡδυπάθειαν δὲ καὶ ἀναισχυντίαν καὶ ὀργὴν καὶ τρυφήν καὶ μαλακίαν· οὐ λέληθε γάρ με, εἰ καὶ μάλα περικρύπτεις αὐτά. καὶ τὸ ψεῦδος δὲ ἀπόθου καὶ τὸν τυφόν καὶ τὸ οἶεσθαι ἀμείνων εἶναι τῶν ἄλλων· ὡς, εἴγε ταῦτα πάντα ἔχων ἐμβαίης, ποῖα πεντηκόντορος δέξαιτο ἄν σε ;

ΦΙΛ. Ἀποτίθεται τοίνυν αὐτά, ἐπεὶπερ οὕτω κελεύεις.

ΜΕΝ. Ἀλλὰ καὶ τὸν πώγωνα τοῦτον ἀποθέσθω, ὦ Ἑρμῆ, βαρύν τε ὄντα καὶ λάσιον, ὡς ὄρας· πέντε μναὶ τριχῶν εἰσι τοῦλάχιστον.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις· ἀπόθου καὶ τοῦτον.

ΦΙΛ. Καὶ τίς ὁ ἀποκείρων ἔσται ;

ΕΡΜ. Μένιππος οὗτοσὶ λαβῶν πέλεκυν τῶν ναυπηγικῶν ἀποκόψει αὐτὸν ἐπικόπῃ τῇ ἀποβάθρᾳ χρησάμενος.

ΜΕΝ. Οὐκ, ὦ Ἑρμῆ, ἀλλὰ πρίονά μοι ἀνάδος· γελοιότερον γὰρ τοῦτο.

ΕΡΜ. Ὁ πέλεκυς ἱκανός. εὖ γε. ἀνθρωπινώτερος νῦν ἀναπέφηνας.

ΜΕΝ. Βούλει μικρὸν ἀφέλωμαι καὶ τῶν ὀφρῶν ;

ΕΡΜ. Μάλιστα· ὑπὲρ τὸ μέτωπον γὰρ καὶ ταύτας ἐπῆρ-

κεν, οὐκ οἶδα ἐφ' ὅτῳ ἀνατείνων ἑαυτόν. τί τοῦτο; καὶ
δακρῦεις, ὦ κάθαρμα, καὶ πρὸς θάνατον ἀποδειλιᾶς; ἔμ-
βηθι δ' οὖν.

MEN. Ἐν ἔτι τὸ βαρύτερον ὑπὸ μάλης ἔχει.

ERM. Τί, ὦ Μένιππε;

MEN. Κολακείαν, ὦ Ἑρμῆ, πολλὰ χρησιμεύσασαν
αὐτῷ ἐν τῷ βίῳ.

ΦΙΑ. Οὐκοῦν καὶ σύ, ὦ Μένιππε, ἀπόθου τὴν ἐλευθε-
ρίαν καὶ παρρησίαν καὶ τὸ ἄλυπον καὶ τὸ γενναῖον καὶ
τὸν γέλωτα· μόνος γοῦν τῶν ἄλλων γελᾶς.

ERM. Μηδαμῶς, ἀλλὰ καὶ ἔχε ταῦτα, κοῦφα γὰρ καὶ
πάνυ εὐφορα ὄντα καὶ πρὸς τὸν κατάπλουν χρήσιμα. καὶ ὁ
βήτωρ δὲ σὺ ἀπόθου τῶν βημάτων τὴν τοσαύτην ἀπεραντο-
λογίαν καὶ ἀντιθέσεις καὶ παρισώσεις καὶ περιόδους καὶ
βαρβαρισμούς καὶ τὰ ἄλλα βάρη τῶν λόγων.

RHT. Ἦν ἰδοῦ, ἀποτίθεμαι.

ERM. Εὖ ἔχει· ὥστε λύε τὰ ἀπόγεια, τὴν ἀποβάθραν
ἀνελώμεθα, τὸ ἀγκύριον ἀνεσπάσθω, πέτασον τὸ ἰστίον, εὐ-
θυνε, ὦ πορθμεῦ, τὸ πηδάλιον· εὐπλοῶμεν. τί οἰμώζετε, ὦ
μάταιοι, καὶ μάλιστα ὁ φιλόσοφος σὺ ὁ ἀρτίως τὸν πώγωννα
δεδηλωμένος;

ΦΙΑ. Ὅτι, ὦ Ἑρμῆ, ἀθάνατον ὄμην τὴν ψυχὴν ὑπάρ-
χειν.

MEN. Ψεύδεται· ἄλλα γὰρ ἔοικε λυπεῖν αὐτόν.

ERM. Τὰ ποῖα;

MEN. Ὅτι μηκέτι δειπνήσει πολυτελεῆ δεῖπνα μηδὲ
ἐξαπατῶν τοὺς νέους ἐπὶ τῇ σοφίᾳ ἀργύριον λήψεται.
ταῦτα λυπεῖ αὐτόν.

ΦΙΑ. Σὺ γάρ, ὦ Μένιππε, οὐκ ἄχθῃ ἀποθανῶν;

MEN. Πῶς, ὅς ἔσπευσα ἐπὶ τὸν θάνατον καλέσαντος
μηδενός; ἀλλὰ μεταξὺ λόγων οὐ κραυγὴ τις ἀκούεται
ὡσπερ τινῶν ἀπὸ γῆς βρώντων;

ΕΡΜ. Ναί, ὦ Μένιππε, οὐκ ἄφ' ἐνός γε χωρίου, ἀλλ' οἱ μὲν ἐς τὴν ἐκκλησίαν συνελθόντες ἄσμενοι γελῶσι πάντες ἐπὶ τῷ Λαμπίχου θανάτῳ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ συνέχεται πρὸς τῶν γυναικῶν καὶ τὰ παιδιά νεογνά ὄντα ὁμοίως κἀκεῖνα ὑπὸ τῶν παίδων βάλλεται ἀφθόνοις τοῖς λίθοις· ἄλλοι δὲ Διόφαντον τὸν ῥήτορα ἐπαινοῦσιν ἐν Σικυῶνι ἐπιταφίους λόγους διεξιόντα ἐπὶ Κράτωνι τούτῳ. καὶ νῆ Δία γε ἡ Δαμασίου μήτηρ κωκύουσα ἐξάρχει τοῦ θρήνου σὺν γυναιξίν ἐπὶ τῷ Δαμασίᾳ· σὲ δέ, ὦ Μένιππε, οὐδεὶς δακρύει, καθ' ἡσυχίαν δὲ κεῖσαι μόνος.

ΜΕΝ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ἀκούσῃ τῶν κυνῶν μετ' ὀλίγον ὠρυσμένων οἴκτιστον ἐπ' ἐμοὶ καὶ τῶν κοράκων τυπτομένων τοῖς περοῖς, ὁπότεν συνελθόντες θάπτωσί με.

ΕΡΜ. Γεννάδας εἶ, ὦ Μένιππε. ἀλλ' ἐπεὶ καταπεπλευκάμεν ἡμεῖς, ὑμεῖς μὲν ἄπιτε πρὸς τὸ δικαστήριον εὐθεῖαν ἐκείνην προϊόντες, ἐγὼ δὲ καὶ ὁ πορθμεὺς ἄλλους μετελευσόμεθα.

ΜΕΝ. Εὐπλοεῖτε, ὦ Ἑρμῆ· προῖωμεν δὲ καὶ ἡμεῖς. τί σὺν ἔτι καὶ μέλλετε; πάντως δικασθῆναι δεήσει, καὶ τὰς καταδίκας φασὶν εἶναι βαρείας, τροχοῦς καὶ λίθους καὶ γῦπας· δειχθήσεται δὲ ὁ ἐκάστου βίος ἀκριβῶς.

3.

ΦΙΛΟΝΙΚΙΑ ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΜΗΝ ΤΩΝ ΠΟΡΘΜΕΙΩΝ.

ΧΑΡΩΝ, ΜΕΝΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ

ΧΑΡ. Ἐπόδος, ὦ κατάρατε, τὰ πορθμεῖα.

ΜΕΝ. Βόα, εἰ τοῦτό σοι, ὦ Χάρων, ἦδιον.

ΧΑΡ. Ἐπόδος, φημί, ἀνθ' ὧν σε διεπορθμεύσαμεν.

ΜΕΝ. Οὐκ ἂν λάθοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος.

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἑκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ΧΑΡ. Ἔστι δέ τις ὀβολὸν μὴ ἔχων ;

ΜΕΝ. Εἰ μὲν καὶ ἄλλος τις οὐκ οἶδα, ἐγὼ δ' οὐκ ἔχω.

ΧΑΡ. Καὶ μὴν ἄγξω σὲ νῆ τὸν Πλούτωνα, ὦ μισαρέ, ἦν μὴ ἀποδοῖς.

ΜΕΝ. Κάγὼ τῷ ξύλῳ σου πατάξας διαλύσω τὸ κρανίον.

ΧΑΡ. Μάτην οὖν ἔση πεπλευκῶς τοσοῦτον πλοῦν.

ΜΕΝ. Ὁ Ἑρμῆς ὑπὲρ ἐμοῦ σοι ἀποδοῖτω, ὅς με παρέδωκέ σοι.

ΕΡΜ. Νῆ Δι', ὠνάμην γε, εἰ μέλλω καὶ ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν.

ΧΑΡ. Οὐκ ἀποστήσομαί σου.

ΜΕΝ. Τούτου γε ἔνεκα καὶ νεωλκήσας τὸ πορθμεῖον παράμενε· πλὴν ἄλλ' ὃ γε μὴ ἔχω, πῶς ἂν λάβοις ;

ΧΑΡ. Σὺ δ' οὐκ ἤδεις ὡς κομίζεσθαι δέον ;

ΜΕΝ. Ἦδειν μὲν, οὐκ εἶχον δέ. τί οὖν ; ἐχρῆν διὰ τοῦτο μὴ ἀποθανεῖν ;

ΧΑΡ. Μόνος οὖν ἀυχήσεις προῖκα πεπλευκέναι ;

ΜΕΝ. Οὐ προῖκα, ὦ βέλτιστε· καὶ γὰρ ἦντλησα καὶ τῆς κώπης συνεπελαθόμην καὶ οὐκ ἔκλαον μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν.

ΧΑΡ. Οὐδὲν ταῦτα πρὸς πορθμέα· τὸν ὀβολὸν ἀποδοῦναί σε δεῖ· οὐ θέμις ἄλλως γενέσθαι.

ΜΕΝ. Οὐκοῦν ἄπαγέ με αὐθις ἐς τὸν βίον.

ΧΑΡ. Χάριεν λέγεις, ἵνα καὶ πληγὰς ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Αἰακοῦ προσλάβω.

ΜΕΝ. Μὴ ἐνόχλει οὖν.

ΧΑΡ. Δεῖξον τί ἐν τῇ πήρᾳ ἔχεις.

ΜΕΝ. Θέρμους, εἰ θέλεις, καὶ τῆς Ἑκάτης τὸ δεῖπνον.

ΧΑΡ. Πόθεν τοῦτον ἡμῖν, ὦ Ἑρμῆ, τὸν κύνα ἠγαγες ; οἶα δὲ καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν ἀπάντων καταγελῶν καὶ ἐπισκώπτων καὶ μόνος ἄδων οἰμωζόντων ἐκείνων.

ΕΡΜ. Ἄγνοεῖς, ὦ Χάρων, ὄντινα ἄνδρα διεπόρθμευ-
σας; ἐλεύθερον ἀκριβῶς, κούδενός αὐτῷ μέλει. οὗτός ἐστιν
δὲ Μένιππος.

ΧΑΡ. Καὶ μὴν ἂν σε λάβω ποτέ—

ΜΕΝ. Ἄν λάβῃς, ὦ βέλτιστε· δις δὲ οὐκ ἂν λάβοις.

4.

ΔΙΑΤΙ ΕΝΑΣ ΝΕΚΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΗΓΟΡΗΤΟΣ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ, ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ, ΚΡΑΤΗΣ ΚΑΙ ΠΤΩΧΟΣ ΤΙΣ.

ΔΙΟΓ. Ἀντίσθενης καὶ Κράτης, σχολὴν ἄγομεν· ὥστε
τί οὐκ ἄπιμεν εὐθὺ τῆς καθόδου περιπατήσαντες, ὀψόμενοι
τοὺς κατιόντας, οἷοί τέ εἰσι καὶ τί ἕκαστος αὐτῶν ποιεῖ;

ΑΝΤ. Ἀπίωμεν, ὦ Διόγενες· καὶ γὰρ ἂν ἡδὺ τὸ θέαμα
γένοιτο, τοὺς μὲν δακρύνοντας αὐτῶν ὄραν, τοὺς δὲ καὶ
ἐκτεύοντας ἀφεθῆναι, ἐνίους δὲ μόλις κατιόντας καὶ ἐπὶ
τράχηλον ὠθοῦντος τοῦ Ἑρμοῦ ὅμως ἀντιβαίνοντας καὶ
ὑπτίους ἀντερεῖδοντας οὐδὲν δέον.

ΔΙΟΓ. Βαβαῖ, πολλοὶ γε καὶ ποικίλοι καὶ πάντες δακρύ-
οντες πλὴν τῶν νεογνῶν τούτων καὶ νηπίων. ἀλλὰ καὶ οἱ
πάνυ γέροντες ὀδύρονται. τί τοῦτο; ἄρα τὸ φίλτρον αὐτοὺς
ἔχει τοῦ βίου; τοῦτον οὖν τὸν ὑπέργηρων ἐρέσθαι βούλομαι.
τί δακρύνεις τηλικούτος ἀποθανών; τί ἀγανακτεῖς, ὦ βέλτι-
στε, καὶ ταῦτα γέρων ἀφιγμένος; ἦ που βασιλεύς τις ἦσθα;

ΠΤΩ. Οὐδαμῶς.

ΔΙΟΓ. Ἄλλὰ σατράπης;

ΠΤΩ. Οὐδὲ τοῦτο.

ΔΙΟΓ. Ἄρα οὖν ἐπλούτεις, εἶτα ἀνιᾶ σε τὸ πολλὴν
τρυφὴν ἀπολιπόντα τεθνάναι;

ΠΤΩ. Οὐδὲν τοιοῦτον, ἀλλ' ἔτη μὲν ἐγεγόνειν ἀμφὶ τὰ
ἐνενήκοντα, βίον δὲ ἄπορον ἀπὸ καλλίμου καὶ δομῆος εἶχον,
Ψηφισαίηθηκε ἀπὸ τοῦ Νοτίουτοῦ Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ἐς ὑπερβολὴν πτωχὸς ὢν ἀτεκνὸς τε καὶ προσέτι χωλὸς καὶ ἀμυδρὸν βλέπων.

ΔΙΟΓ. Εἶτα τοιοῦτος ὢν ζῆν ἤθελες ;

ΠΤΩ. Ναί· ἤδὺ γὰρ ἦν τὸ φῶς καὶ τὸ τεθνάναι δεινὸν καὶ φευκτέον.

ΔΙΟΓ. Παραπαίεις, ὦ γέρον, καὶ μεираκιεύῃ πρὸς τὸ χρεῶν, καὶ ταῦτα ἡλικιωτῆς ὢν τοῦ πορθμέως. τί οὖν ἂν τις ἔτι λέγοι περὶ τῶν νέων, ὁπότε οἱ τηλικούτοι φιλόζωοί εἰσιν, οὓς ἐχρῆν διώκειν τὸν θάνατον ὡς τῶν ἐν τῇ γήρᾳ κακῶν φάρμακον ; ἀλλ' ἀπίωμεν ἤδη, μὴ καὶ τις ἡμᾶς ὑπιδῆται ὡς ἀπόδρασιν βουλευόντας, ὁρῶν περὶ τὸ στόμιον εἰλουμένους.

5.

ΤΟ ΚΑΛΛΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ

ΜΕΝ. Ποῦ δὲ οἱ καλοὶ εἰσιν ἢ αἱ καλά, Ἐρμῆ ; ξενάγησόν με_ νέηλυν ὄντα.

ΕΡΜ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε· πλὴν κατ' ἐκεῖνο ἀπόβλεψον, ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἔνθα Ἰάκινθος τέ ἐστι καὶ Νάρκισσος καὶ Νιρεὺς καὶ Ἀχιλλεὺς καὶ Τυρῶ καὶ Ἐλένη καὶ Λήδα καὶ ὄλως τὰ ἀρχαῖα πάντα κάλλη.

ΜΕΝ. Ὅστ' αὖ μόνον ὁρῶ καὶ κρανία τῶν σαρκῶν γυμνά, ὅμοια τὰ πολλὰ.

ΕΡΜ. Καὶ μὴν ἐκεῖνά ἐστιν, ἃ πάντες οἱ ποιηταὶ θαυμάζουσι τὰ ὄστ' αὖ, ὢν σὺ ἕοικας καταφρονεῖν.

ΜΕΝ. Ὅμως τὴν Ἐλένην μοι δεῖξον· οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην ἔγωγε.

ΕΡΜ. Τοῦτ' ἐστὶ τὸ κρανίον ἢ Ἐλένη ἐστίν.

ΜΕΝ. Εἶτα διὰ τοῦτο αἱ χίλια νῆες ἐπληρώθησαν ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοσοῦτοι ἔπεσον Ἑλλήνες τε καὶ

βάρβαροι καὶ τσαῦται πόλεις ἀνάστατοι γεγόνασιν ;

ΕΡΜ. Ἄλλ' οὐκ εἶδες, ὦ Μένιππε, ζῶσαν τὴν γυναῖκα· ἔφης γὰρ ἂν καὶ σὺ ἀνεμέσητον εἶναι

τοιγῶνδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἀλγεα πάσχειν· ἐπεὶ καὶ τὰ ἄνθη ξηρὰ ὄντα εἴ τις βλέποι ἀποβεβληκῶτα τὴν βαφήν, ἀμορφα δῆλον ὅτι αὐτῷ δόξει, ὅτε μέντοι ἀνθεὶ καὶ ἔχει τὴν χροάν, κάλλιστά ἐστιν.

ΜΕΝ. Οὐκοῦν τοῦτο, ὦ Ἑρμῆ, θαυμάζω, εἰ μὴ συνίεσαν οἱ Ἀχαιοὶ περὶ πράγματος οὕτως ὀλιγοχρονίου καὶ βραδίως ἀπανθοῦντος πονοῦντες.

ΕΡΜ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε, συμφιλοσοφεῖν σοι. ὥστε σὺ μὲν ἐπιλεξάμενος τόπον, ἔνθα ἂν ἐθέλης, κείσο καταβαλὼν σεαυτόν, ἐγὼ δὲ τοὺς ἄλλους νεκροὺς ἤδη μετελεύσομαι.

6.

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΩΝΟΣ.

ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΧΑΡΩΝ.

ΕΡΜ. Λογισώμεθα, ὦ πορθμεῦ, εἰ δοκεῖ, ὅποσα μοι ὀφείλεις ἤδη, ὅπως μὴ αὐθις ἐρίζωμέν τι περὶ αὐτῶν.

ΧΑΡ. Λογισώμεθα, ὦ Ἑρμῆ· ἄμεινον γὰρ ὄρισθαι καὶ ἀπραγμονέστερον.

ΕΡΜ. Ἄγκυραν ἐντειλαμένην ἐκόμισα πέντε δραχμῶν.

ΧΑΡ. Πολλοῦ λέγεις.

ΕΡΜ. Νῆ τὸν Ἀἰδωνέα, τῶν πέντε ὠνησάμην, καὶ τροπωτῆρα δύο ὀβολῶν.

ΧΑΡ. Τίθει πέντε δραχμὰς καὶ ὀβολοὺς δύο.

ΕΡΜ. Καὶ ἀκέστραν ὑπὲρ τοῦ ἰστίου· πέντε ὀβολοὺς ἐγὼ κατέβαλον.

ΧΑΡ. Καὶ τούτους προστίθει.

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ΕΡΜ. Καὶ κηρὸν ὡς ἐπιπλάσαι τοῦ σκαφιδίου τὰ ἀνεφ-
γότα καὶ ἤλους δὲ καὶ καλώδιον, ἀφ' οὗ τὴν ὑπέραν ἐποίη-
σας, δύο δραχμῶν ἅπαντα.

ΧΑΡ. Καὶ ἄξια ταῦτα ὠνήσω.

ΕΡΜ. Ταῦτά ἐστιν, εἰ μή τι ἄλλο ἡμᾶς διέλαθεν ἐν τῷ
λογισμῷ. πότε δ' οὖν ταῦτα ἀποδώσειν φῆς;

ΧΑΡ. Νῦν μὲν, ὦ Ἑρμῆ, ἀδύνατον, ἣν δὲ λοιμός τις
ἢ πόλεμος καταπέμψη ἀθρόους τινάς, ἐνέσται τότε ἀπο-
κερδᾶναι παραλογιζόμενον τὰ πορθμεῖα.

ΕΡΜ. Νῦν οὖν ἐγὼ καθεδοῦμαι τὰ κάκιστα εὐχόμε-
νος γενέσθαι, ὡς ἂν ἀπὸ τούτων ἀπολάβοιμι;

ΧΑΡ. Οὐκ ἔστιν ἄλλως, ὦ Ἑρμῆ. νῦν δὲ ὀλίγοι, ὡς
ὄραξ, ἀφικνοῦνται ἡμῖν· εἰρήνη γάρ.

ΕΡΜ. Ἄμεινον οὕτως, εἰ καὶ ἡμῖν παρατείνοιτο ὑπὸ
σοῦ τὸ ὄφλημα. πλὴν ἄλλ' οἱ μὲν παλαιοί, ὦ Χάρων, οἶσθα
οἶοι παρεγίγνοντο, ἀνδρεῖοι ἅπαντες, αἵματος ἀνάπλεω
καὶ τραυματαῖοι οἱ πολλοί· νῦν δὲ ἡ φαρμάκῃ τις ὑπὸ τοῦ
παιδὸς ἀποθανῶν ἢ ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἢ ὑπὸ τρυφῆς ἐξφθη-
κῶς τὴν γαστέρα καὶ τὰ σκέλη, ὡχροὶ ἅπαντες καὶ ἀγεν-
νεῖς, οὐδὲν ὅμοιοι ἐκείνοις. οἱ δὲ πλείστοι αὐτῶν διὰ χρή-
ματα ἤκουσιν ἐπιβουλεύοντες ἀλλήλοισι, ὡς εἶοικασι.

ΧΑΡ. Πάνυ γὰρ περιπόθητά ἐστι ταῦτα.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν οὐδ' ἐγὼ θόξαιμι ἂν ἀμαρτάνειν πικρῶς
ἀπαιτῶν τὰ ὀφειλόμενα παρὰ σοῦ.

7.

ΠΑΘΗΜΑ ΑΝΥΠΤΟΜΟΝΟΥ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΥ.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΗΣ.

ΖΗΝ. Σὺ δέ, ὦ Καλλιδημίδη, πῶς ἀπέθανες; ἐγὼ μὲν
γὰρ ὅτι παράσιτος ὢν Δεινίου πλέον τοῦ ἱκανοῦ ἐμφαγῶν
ἀπεπνίγη.

ΚΑΛ. Παρῆν, ὦ Ζηνόφαντε· τὸ δὲ ἔμὸν παράδοξόν τι ἐγένετο. οἶσθα γὰρ καὶ σύ που Πτοιόδωρον τὸν γέροντα.

ΖΗΝ. Τὸν ἄτεκνον, τὸν πλούσιον, ᾧ σε τὰ πολλὰ ἤδαι συνόντα ;

ΚΑΛ. Ἐκεῖνον αὐτὸν αἰεὶ ἐθεράπευον ὑπισχνούμενον ἐπ' ἔμοι τεθνήξεσθαι. ἐπεὶ δὲ τὸ πρᾶγμα ἐς μήκιστον ἀπετείνετο καὶ ὑπὲρ τὸν Τιθωνὸν ὁ γέρον ἐζή, ἐπίτομόν τινα ὁδὸν ἐπὶ τὸν κληῖρον ἐξεῦρον· πριάμενος γὰρ φάρμακον ἀνέπεισα τὸν οἰνοχόον, ἐπειδὴν τάχιστα ὁ Πτοιόδωρος αἰτήσῃ πιεῖν (πίνει δὲ ἐπιεικῶς ζωρότερον), ἐμβαλόντα ἐς κύλικα ἔτοιμον ἔχειν αὐτὸ καὶ ἐπιδοῦναι αὐτῷ· εἰ δὲ τοῦτο ποιήσειεν, ἐλεύθερον ἐπωμοσάμην ἀφήσειν αὐτόν.

ΖΗΝ. Τί οὖν ἐγένετο ; πάνυ γὰρ τι παράδοξον ἐρεῖν ἔοικας.

ΚΑΛ. Ἐπεὶ τοίνυν λουσάμενοι ἤκομεν, δύο δὴ ὁ μειρακίσκος κύλικας ἐτοίμους ἔχων, τὴν μὲν τῷ Πτοιόδῳ, τὴν ἔχουσαν τὸ φάρμακον, τὴν δὲ ἑτέραν ἐμοί, σφαλεῖς οὐκ οἶδ' ὅπως ἐμοὶ μὲν τὸ φάρμακον, Πτοιόδῳ δὲ τὴν ἀφάρμακτον ἔδωκεν· εἶτα ὁ μὲν ἔπινεν, ἐγὼ δὲ αὐτίκα μάλα ἐκτάδην ἐκείμην ὑποβολιμαῖος ἀντ' ἐκείνου νεκρός. τί τοῦτο γελᾷς, ὦ Ζηνόφαντε ; καὶ μὴν οὐκ ἔδει γε ἐταίρω ἀνδρὶ ἐπιγελαῖν.

ΖΗΝ. Ἄστεῖα γάρ, ὦ Καλλιδημίδη, πέπονθας. ὁ γέρον δὲ τί πρὸς ταῦτα ;

ΚΑΛ. Πρῶτον μὲν ὑπεταράχθη πρὸς τὸ αἰφνίδιον, εἶτα συνεῖς, οἶμαι, τὸ γεγενημένον ἐγέλα καὶ αὐτός, οἷά με ὁ οἰνοχόος εἴργασται.

ΖΗΝ. Πλὴν ἀλλ' οὐδὲ σὲ τὴν ἐπίτομον ἐχρῆν τραπέσθαι· ἤκε γὰρ ἂν σοι διὰ τῆς λεωφόρου ἀσφαλέστερον, εἰ καὶ ὀλίγῳ βραδύτερον.

τος ἐμοῦ τὰ κτήματα καὶ τὸν πίθον καὶ τὴν πῆραν χοί-
νας δύο θέρμων ἔχουσιν.

ΚΡΑΤ. Οὐδὲν γάρ μοι τούτων ἔδει, ἀλλ' οὐδὲ σοί, ὦ Διό-
γενες· ἃ γὰρ ἐχρῆν, σὺ τε Ἀντισθένης ἐκληρονόμησας καὶ
ἐγὼ σοῦ, πολλῶ μείζω καὶ σεμνότερα τῆς Περσῶν ἀρχῆς.

ΔΙΟΓ. Τίνα ταῦτα φῆς;

ΚΡΑΤ. Σοφίαν, αὐτάρκειαν, ἀλήθειαν, παρρησίαν, ἐλευ-
θερίαν.

ΔΙΟΓ. Νῆ Δία, μέμνημαι καὶ τοῦτον διαδεξάμενος τὸν
πλοῦτον παρὰ Ἀντισθένης καὶ σοί ἔτι πλείω καταλιπών.

ΚΡΑΤ. Ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἡμέλουν τῶν τοιούτων κτημά-
των καὶ οὐδεὶς ἐθεράπευεν ἡμᾶς κληρονομῆσειν προσδο-
κῶν, ἐς δὲ τὸ χρυσίον πάντες ἔβλεπον.

ΔΙΟΓ. Εἰκότως· οὐ γὰρ εἶχον, ἔνθα ἂν δέξαιντο τὰ
τοιαῦτα παρ' ἡμῶν διερρυηκότες ὑπὸ τρυφῆς, καθάπερ τὰ
σαθρὰ τῶν βαλαντίων· ὥστε εἴ ποτε καὶ ἐμβάλοι τις ἐς αὐ-
τοὺς ἢ σοφίαν ἢ παρρησίαν ἢ ἀλήθειαν, ἐξέπιπτεν εὐθύς
καὶ διέρρει, τοῦ πυθμένος στέγειν οὐ δυναμένου, οἷόν τι
πάσχουσιν αἱ τοῦ Δαναοῦ αὐται παρθέναι εἰς τὸν τετρα-
μένον πίθον ἐπαντλοῦσαι· τὸ δὲ χρυσίον ὀδοῦσι καὶ ὄνου
καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύλαττον.

ΚΡΑΤ. Οὐκοῦν ἡμεῖς μὲν ἔξομεν κἀνταῦθα τὸν πλοῦ-
τον, οἱ δὲ ὀβολὸν ἤξουσι κομίζοντες καὶ τοῦτον ἄχρι τοῦ
πορθμέως.

9.

ΠΩΣ ΤΙΜΩΡΕΙ Ο ΠΛΟΥΤΩΝ ΚΟΛΑΚΑΣ ΘΗΡΕΥΤΑΣ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ.

ΠΛΟΥΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.

ΠΛΟΥΤ. Τὸν γέροντα οἶσθα, τὸν πάνυ γεγηρακότα
λέγω, τὸν πλούσιον Εὐκράτην, ᾧ παῖδες μὲν οὐκ εἰσίν, οἱ
τὸν κλῆρον δὲ θηρῶντες πεντακισμῦριοι;

ΕΡΜ. Ναί. τὸν Σικυώνιον φής. τί οὖν;

ΠΛΟΥΤ. Ἐκεῖνον μὲν, ὃ Ἑρμῆ, ζῆν ἕασον ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἔτεσιν, ἃ βεβίωκεν, ἐπιμετρήσας ἄλλα τοσαῦτα, εἰ δὲ οἶόν τε ἦν, καὶ ἔτι πλείω, τοὺς δὲ κόλακας αὐτοῦ Χαρίνον τὸν νέον καὶ Δάμωνα καὶ τοὺς ἄλλους κατάσπασον ἐφεξῆς ἅπαντας.

ΕΡΜ. Ἄτοπον ἂν δόξειε τὸ τοιοῦτον.

ΠΛΟΥΤ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ δικαιότατον· τί γὰρ ἐκεῖνοι παθόντες εὐχονται ἀποθανεῖν ἐκεῖνον ἢ τῶν χρημάτων ἀντιποιοῦνται οὐδὲν προσήκοντες; ὃ δὲ πάντων ἐστὶ μιαιώτατον, ὅτι καὶ τὰ τοιαῦτα εὐχόμενοι ὅμως θεραπεύουσιν ἔν γε τῷ φανερῷ, καὶ νοσοῦντος ἃ μὲν βουλεύονται πᾶσι πρόδηλα, θύσειν δὲ ὅμως ὑπισχνοῦνται, ἦν βραῦστη, καὶ ὅλως ποικίλη τις ἢ κολακεία τῶν ἀνδρῶν. διὰ ταῦτα ὁ μὲν ἔστω ἀθάνατος, οἱ δὲ προαπίψασαν αὐτοῦ μάτην ἐπιχανόντες.

ΕΡΜ. Γελοῖα πείσονται, πανοῦργοι ὄντες· ἀλλὰ κάκεινος εὖ μάλα διαβουκολεῖ αὐτοὺς καὶ ἐπαλπίζει, καὶ ὅλως αἰεὶ θανόντι ἔοικῶς ἔρρωται πολὺ μᾶλλον τῶν νέων. οἱ δὲ ἤδη τὸν κληρὸν ἐν σφίσι διηρημένοι βόσκονται ζωὴν μακαρίαν πρὸς ἑαυτοὺς τιθέντες.

ΠΛΟΥΤ. Οὐκοῦν ὁ μὲν ἀποδυσάμενος τὸ γῆρας ὥσπερ Ἰόλεως ἀνηθησάτω, οἱ δὲ ἀπὸ μέσων τῶν ἐλπίδων τὸν ὄνειροποληθέντα πλοῦτον ἀπολιπόντες ἡκέτωσαν ἤδη κακοὶ κακῶς ἀποθανόντες.

ΕΡΜ. Ἀμέλησον, ὃ Πλούτων· μετελεύσομαι γὰρ σοὶ ἤδη αὐτοὺς καθ' ἓνα ἐξῆς· ἑπτὰ δέ, οἶμαι, εἰσί.

ΠΛΟΥΤ. Κατάσπα· ὁ δὲ παραπέμψει ἕκαστον ἀντὶ γέροντος αὐθις πρωθήβης γενόμενος.

ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΕΝΟΣ ΝΕΚΡΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΩΝΑ.

ΤΕΡΨΙΩΝ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΩΝ.

ΤΕΡΨ. Τοῦτο, ὦ Πλούτων, δίκαιον, ἐμὲ μὲν τεθνάναι τριάκοντα ἔτη γεγονότα, τὸν δὲ ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα γέροντα Θούκριτον ζῆν ἔτι ;

ΠΛΟΥΤ. Δικαιότατον μὲν οὖν, ὦ Τερψίων, εἴ γε ὁ μὲν ζῆ μηδένα εὐχόμενος ἀποθανεῖν τῶν φίλων, σὺ δὲ παρὰ πάντα τὸν χρόνον ἐπεβούλευες αὐτῷ περιμένων τὸν κλῆρον.

ΤΕΡΨ. Οὐ γὰρ χρῆν γέροντα ὄντα καὶ μηκέτι χρῆσασθαι τῷ πλούτῳ αὐτὸν δυνάμενον ἀπελθεῖν τοῦ βίου παραχωρήσαντα τοῖς νέοις ;

ΠΛΟΥΤ. Καινά, ὦ Τερψίων, νομοθετεῖς, τὸν μηκέτι τῷ πλούτῳ χρῆσασθαι δυνάμενον πρὸς ἡδονὴν ἀποθνήσκειν· τὸ δὲ ἄλλως ἢ Μοῖρα καὶ ἡ φύσις διέταξεν.

ΤΕΡΨ. Οὐκοῦν ταύτην αἰτιῶμαι τῆς διατάξεως· ἐχρῆν γὰρ τὸ πρᾶγμα ἐξῆς πῶς γίνεσθαι, τὸν πρεσβύτερον πρότερον, καὶ μετὰ τοῦτον ὅστις καὶ τῇ ἡλικίᾳ μετ' αὐτόν, ἀναστρέφεσθαι δὲ μηδαμῶς, μηδὲ ζῆν μὲν τὸν ὑπέργῃρων ὀδόντας τρεῖς ἔτι λοιποὺς ἔχοντα, μόλις ὄρωντα, οἰκέταις τέταρσιν ἐπικεκυφότα, κορυζῆς μὲν τὴν βίνα, λήμης δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς μεστὸν ὄντα, οὐδὲν ἔτι ἡδὺ εἰδότα, ἔμφυχόν τινα τάφον ὑπὸ τῶν νέων καταγελώμενον, ἀποθνήσκειν δὲ καλλίστους καὶ ἔρρωμενεστάτους νεανίσκους· ἄνω γὰρ ποταμῶν τοῦτο γέ· ἢ τὸ τελευταῖον εἰδέναί ἐχρῆν, πότε καὶ τεθνήξεται τῶν γερόντων ἕκαστος, ἵνα μὴ μάτην ἐνίους ἐθεράπευον. νῦν δὲ τὸ τῆς παροιμίας, ἡ ἄμαξα τὸν βουῖν.

ΠΛΟΥΤ. Ταῦτα μὲν, ὦ Τερψίων, πολὺ συνετώτερα γίνονται ἢ περ σοὶ δοκεῖ· καὶ ὑμεῖς δὲ τί παθόντες ἀλλοτρίοις ἐπιχαίνετε καὶ τοῖς ἀτέκνοις τῶν γερόντων ἐσποιεῖτε φέροντες αὐτούς ; τοιγαροῦν γέλωτα ὀφλισκάνετε πρὸ ἐκείνων κατ'ο-

ρυττόμενοι, καὶ τὸ πρᾶγμα τοῖς πολλοῖς ἥδιστον γίνεται·
ὅσῳ γὰρ ὑμεῖς ἐκείνους ἀποθανεῖν εὐχεσθε, τοσοῦτῳ ἄπα-
σιν ἡδὺ προαποθανεῖν ὑμᾶς αὐτῶν.

ΤΕΡΨ. Ἄληθῆ ταῦτα φῆς· ἐμοῦ γοῦν Θούκριτος πόσα
κατέφαγεν αἰεὶ τεθνήξεσθαι δοκῶν καὶ ὁπότε ἐσίοιμι ὑπο-
στένων καὶ μύχιόν τι καθάπερ ἐξ ἰσοῦ νεοττὸς ἀτελῆς ὑπο-
κρῶζων, ὡστ' ἐγώ γε, ὅσον αὐτίκα οἰόμενος ἐπιβῆσειν αὐτὸν
τῆς σοροῦ, ἔπεμπόν τε πολλά, καὶ τὰ πολλὰ ὑπὸ φροντί-
δων ἀγρυπνος ἐκείμην ἀριθμῶν ἕκαστα καὶ διατάττων.
ταῦτα γοῦν μοι καὶ τοῦ ἀποθανεῖν αἷτια γεγένηται, ἀγρυ-
πνία καὶ φροντίδες· ὁ δὲ τοσοῦτόν μοι δέλεαρ καταπιῶν
ἐφειστήκει θαπτομένῳ πρόφην ἐπιγελῶν.

ΠΛΟΥΤ. Εὐ γε, ὦ Θούκριτε, ζήης ἐπὶ μήκιστον πλου-
τῶν ἅμα καὶ τῶν τοιούτων καταγελῶν, μηδὲ πρότερόν γε
σὺ ἀποθάνοις ἢ προπέμψας πάντας τοὺς κόλακας.

ΤΕΡΨ. Τοῦτο μὲν, ὦ Πλούτων, καὶ ἐμοὶ ἥδιστον ἦδη,
εἰ καὶ Χαροιάδης προτεθνήξεται Θουκρίτου.

ΠΛΟΥΤ. Θάρρει, ὦ Τερψίων· καὶ Φεῖδων γὰρ καὶ Μέ-
λανθος καὶ ὅλως ἅπαντες προελεύσονται αὐτοῦ ὑπὸ ταῖς
αὐταῖς φροντίσιν.

ΤΕΡΨ. Ἐπαινῶ ταῦτα. Ζήης ἐπὶ μήκιστον, ὦ Θούκριτε.

ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΤΩΝ ΠΛΟΥΣΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

ΚΡΟΙΣΟΣ, ΠΛΟΥΤΩΝ, ΜΕΝΙΠΠΟΣ, ΜΙΔΑΣ ΚΑΙ ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΛΟΣ.

ΚΡΟΙΣ. Οὐ φέρομεν, ὦ Πλούτων, Μένιππον τουτονὶ τὸν κύνα παροικοῦντα· ὥστε ἢ ἐκεῖνόν ποι κατάστησον ἢ ἡμεῖς μετοικήσομεν εἰς ἕτερον τόπον.

ΠΛΟΥΤ. Τί δ' ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζεται ὁμόνευρος ὢν ;

ΚΡΟΙΣ. Ἐπειδὴν ἡμεῖς οἰμῶζωμεν καὶ στένωμεν ἐκείνων μεμνημένοι τῶν ἄνω, Μίδας μὲν οὐτοσί τοῦ χρυσοῦ, Σαρδανάπαλλος δὲ τῆς πολλῆς τρυφῆς, ἐγὼ δὲ Κροῖσος τῶν θησαυρῶν, ἐπιγελαῖ καὶ ἐξονειδίξει ἀνδράποδα καὶ καθάρματα ἡμᾶς ἀποκαλῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἄδων ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς, καὶ ὅλως λυπηρὸς ἐστί.

ΠΛΟΥΤ. Τί ταῦτά φασιν, ὦ Μένιππε ;

ΜΕΝ. Ἀληθῆ, ὦ Πλούτων· μισῶ γὰρ αὐτοὺς ἀγεννεῖς καὶ ὀλέθρους ὄντας, οἷς οὐκ ἀπέχρησε βιῶναι κακῶς, ἀλλὰ καὶ ἀποθανόντες ἔτι μέμνηνται καὶ περιέχονται τῶν ἄνω· χαίρω τοιγαροῦν ἀνιῶν αὐτούς.

ΠΛΟΥΤ. Ἄλλ' οὐ χρή· λυποῦνται γὰρ οὐ μικρῶν στερόμενοι.

ΜΕΝ. Καὶ σὺ μοραίνεις, ὦ Πλούτων, ὁμόφηφος ὢν τοῖς τούτων στεναγμοῖς ;

ΠΛΟΥΤ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' οὐκ ἂν ἐθέλοιμι στασιάζειν ὑμᾶς.

ΜΕΝ. Καὶ μὴν, ὦ κάκιστοι Λυδῶν καὶ Φρυγῶν καὶ Ἀσσυρίων, οὕτω γινώσκετε ὡς οὐδὲ παυσομένου μου· ἐνθα γὰρ ἂν ἔγητε, ἀκολουθήσω ἀνιῶν καὶ κατὰδων καὶ καταγελῶν.

ΚΡΟΙΣ. Ταῦτα οὐχ ὕβρις ;

ΜΕΝ. Οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνα ὕβρις ἦν, ἃ ὑμεῖς ἐποιεῖτε, προσκυνεῖσθαι ἀξιοῦντες καὶ ἐλευθέρους ἀνδράσιν ἐντρυφῶντες καὶ

τοῦ θανάτου τὸ παράπαν οὐ μνημονεύοντες· τοιγαροῦν οἰμώξεσθε πάντων ἐκείνων ἀφηρημένοι.

ΚΡΟΙΣ. Πολλῶν γε, ὦ θεοί, καὶ μεγάλων κτημάτων.

ΜΙΔ. Ὅσου μὲν ἐγὼ χρυσοῦ.

ΣΑΡΔ. Ὅσης δὲ ἐγὼ τρυφῆς.

ΜΕΝ. Εὖ γε, οὕτω ποιεῖτε· ὀδύρεσθε μὲν ὑμεῖς, ἐγὼ δὲ τὸ γνῶθι σαυτὸν πολλάκις συνείρων ἐπάσομαι ὑμῖν· πρέποι γὰρ ἂν ταῖς τοιαύταις οἰμωγαῖς ἐπαθρόμενον.

12.

Η ΤΙΜΩΡΙΑ ΤΟΥ ΤΑΝΤΑΛΟΥ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΤΑΝΤΑΛΟΣ.

ΜΕΝ. Τί κλάεις, ὦ Τάνταλε; ἢ τί σεαυτὸν ὀδύρη ἐπὶ τῇ λίμνῃ ἐστῶς;

ΤΑΝ. Ὅτι, ὦ Μένιππε, ἀπόλωλα ὑπὸ τοῦ δίψους.

ΜΕΝ. Οὕτως ἀργὸς εἶ, ὡς μὴ ἐπικύψας πιεῖν ἢ καὶ νῆ Δι' ἀρυσάμενος κοίλῃ τῇ χειρὶ;

ΤΑΝ. Οὐδὲν ὄφελος, εἰ ἐπικύψαιμι· φεύγει γὰρ τὸ ὕδωρ, ἐπειδὴν προσιόντα αἰσθηταί με· ἦν δὲ ποτε καὶ ἀρύσσωμαι καὶ προσενέγκω τῷ στόματι, οὐ φθάνω βρέξας ἄκρον τὸ χεῖλος, καὶ διὰ τῶν δακτύλων διαρρυσν, οὐκ οἶδ' ὅπως, αὐθις ἀπολείπει ξηρὰν τὴν χειρὰ μοι.

ΜΕΝ. Τεράστιόν τι πάσχεις, ὦ Τάνταλε. ἀτὰρ εἶπέ μοι, τί δαὶ καὶ δέῃ τοῦ πιεῖν; οὐ γὰρ σῶμα ἔχεις, ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ἐν Λυδίᾳ που τέθαιπται, ὅπερ καὶ πεινῆν καὶ διψῆν ἐδύνατο, σὺ δὲ ἢ ψυχὴ πῶς ἂν εἶτι ἢ διψῆς ἢ πίνοις;

ΤΑΝ. Τοῦτ' αὐτὸ ἢ κόλασις ἐστὶ, τὸ διψῆν τὴν ψυχὴν ὡς σῶμα οὔσαν.

ΜΕΝ. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὕτως πιστεύσομεν, ἐπεὶ φῆς κολάζεσθαι τῷ δίψει. τί δ' οὖν σοι τὸ δεινὸν ἔσται; ἢ δέδιας

μή ἐνδεία τοῦ ποτοῦ ἀποθάνης ; οὐχ ὁρῶ γὰρ ἄλλον ἄδην μετὰ τοῦτον ἢ θάνατον ἐντεῦθεν εἰς ἕτερον τόπον.

TAN. Ὅρθῶς μὲν λέγεις· καὶ τοῦτο δ' οὖν μέρος τῆς καταδίκης, τὸ ἐπιθυμεῖν πιεῖν μηδὲν δεόμενον.

MEN. Ληρεῖς, ὦ Τάνταλε, καὶ ὡς ἀληθῶς ποτοῦ δεῖσθαι δοκεῖς, ἀκράτου γε ἐλλεβόρου νῆ Δία, ὅστις τὸναντιον τοῖς ὑπὸ τῶν λυττώντων κυνῶν δεδηγμένοις πέπονθας οὐ τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ τὴν δίψαν πεφοβημένος.

TAN. Οὐδὲ τὸν ἐλλέβορον, ὦ Μένιππε, ἀναίνομαι πιεῖν· γένοιτό μοι μόνον.

MEN. Θάρρει, ὦ Τάνταλε, ὡς οὔτε σὺ οὔτε ἄλλος πίεται τῶν νεκρῶν· ἀδύνατον γάρ· καίτοι οὐ πάντες ὥσπερ σὺ ἐκ καταδίκης διψῶσι, τοῦ ὕδατος αὐτοὺς οὐχ ὑπομένοντος.

13.

ΑΛΑΖΟΝΕΙΑ ΕΝΟΣ ΝΕΚΡΟΥ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΚΑΙ ΜΑΥΣΩΛΟΣ.

ΔΙΟΓ. Ὡ Κάρ, ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖς καὶ πάντων ἡμῶν προτιμᾶσθαι ἀξιοῖς ;

ΜΑΥΣ. Καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὲν, ὦ Σινωπεῦ, ὅς ἐβασίλευσα Καρίας μὲν ἀπάσης, ἤρξα δὲ καὶ Λυδῶν ἐνίων καὶ νήσους δέ τινας ὑπηγαγόμην καὶ ἄχρι Μιλήτου ἐπέβην τὰ πολλὰ τῆς Ἰωνίας καταστρεφόμενος· καὶ καλὸς ἦν καὶ μέγας καὶ ἐν πολέμοις καρτερός· τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι ἐν Ἀλικαρνασσῶ μνημα παμμέγεθες ἔχω ἐπικείμενον, ἡλίκον οὐκ ἄλλος νεκρός, ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ἐς κάλλος ἐξησκημένον, ἵππων καὶ ἀνδρῶν ἐς τὸ ἀκριβέστατον εἰκασμένων λίθου τοῦ καλλίστου, οἶον οὐδὲ νεῶν εὔροι τις ἂν ραδίως. οὐ δοκῶ σοι δικαίως ἐπὶ τούτοις μέγα φρονεῖν ;

ΔΙΟΥ. Ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ φῆς καὶ τῇ κάλλει καὶ τῷ βάρει τοῦ τάφου ;

ΜΑΥΣ. Νῆ Δι' ἐπὶ τούτοις.

ΔΙΟΥ. Ἄλλ', ὦ καλὲ Μαύσωλε, οὔτε ἡ ἰσχὺς ἐκείνη ἔτι σοι οὔτε ἡ μορφὴ πάρεστιν· εἰ γοῦν τινα ἐλοίμεθα δικαστὴν εὐμορφίας πέρι, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, τίνος ἕνεκα τὸ σὸν κρανίον προτιμηθεῖν ἂν τοῦ ἐμοῦ· φαλακρὰ γὰρ ἄμφω καὶ γυμνά, καὶ τοὺς ὀδόντας ὁμοίως προφαίνομεν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφηγήμεθα καὶ τὰς ῥίνας ἀποσεσιμώμεθα. ὁ δὲ τάφος καὶ οἱ πολυτελεῖς ἐκεῖνοι λίθοι Ἄλικαρνασσεῦσι μὲν ἴσως εἶεν ἂν ἐπιδείκνυσθαι καὶ φιλοτιμείσθαι πρὸς τοὺς ξένους, ὡς δὴ τι μέγα οἰκοδόμημα αὐτοῖς ἐστί· σὺ δέ, ὦ βέλτιστε, οὐχ ὀρθῶ ὅ τι ἀπολαύεις αὐτοῦ, πλὴν εἰ μὴ τοῦτο φῆς, ὅτι μᾶλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς ὑπὸ τηλικούτοις λίθοις πιεζόμενος.

ΜΑΥΣ. Ἀνόνητα οὖν μοι ἐκεῖνα πάντα ; καὶ ἰσότιμος ἔσται Μαύσωλος καὶ Διογένης ;

ΔΙΟΥ. Οὐκ ἰσότιμος, ὦ γενναιότατε, οὐ γάρ· Μαύσωλος μὲν γὰρ οἰμώζεται μεμνημένος τῶν ὑπὲρ γῆς, ἐν οἷς εὐδαιμονεῖν ᾔφετο, Διογένης δὲ καταγελάσεται αὐτοῦ. καὶ τάφον ὁ μὲν ἐν Ἄλικαρνασσῷ ἔρει ἑαυτοῦ ὑπὸ Ἀρτεμισίας τῆς γυναικὸς κατεσκευασμένον, ὁ Διογένης δὲ τοῦ μὲν σώματος εἰ καὶ τινα τάφον ἔχει οὐκ οἶδεν· οὐδὲ γὰρ ἔμελεν αὐτῷ τούτου λόγον δὲ τοῖς ἀρίστοις περὶ αὐτοῦ καταλέλοιπεν ἀνδρὸς βίον βεβιωκῶς ὑψηλότερον, ὦ Καρῶν ἀνδραποδωδέστατε, τοῦ σοῦ μνήματος καὶ ἐν βεβαιότηρῳ χωρίῳ κατεσκευασμένον.

14.

ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΩΡΑΙΟΤΗΤΟΣ ΔΥΟ ΝΕΚΡΩΝ.

ΝΙΡΕΥΣ ΚΑΙ ΘΕΡΣΙΤΗΣ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

ΝΙΡ. Ἴδου δὴ, Μένιππος οὗτος δικάσει, πότερος εὐμορφότερός ἐστιν. εἰπέ, ὦ Μένιππε, οὐ καλλίων σοι δοκῶ ;

MEN. Τίνες δὲ καὶ ἐστε ; πρότερον, οἶμαι, χρὴ γὰρ τοῦτο εἰδέναι.

NIP. Νιρεὺς καὶ Θεραΐτης.

MEN. Πότερος οὖν ὁ Νιρεὺς καὶ πότερος ὁ Θεραΐτης ; οὐδέπω γὰρ τοῦτο δῆλον.

ΘΕΡΣ. Ἐν μὲν ἤδη τοῦτο ἔχω, ὅτι ὁμοίος εἰμί σοι καὶ οὐδὲν τηλικούτον διαφέρεις, ἤλίκον σε Ὅμηρος ἐκεῖνος ὁ τυφλὸς ἐπήνεσεν, ἀπάντων εὐμορφότερον προσειπών, ἀλλ' ὁ φοξὸς ἐγὼ καὶ ψεδνὸς οὐδὲν χείρων ἐφάνην τῷ δικαστῇ. ὅρα δὲ σὺ, ὦ Μένιππε, ἔντινα καὶ εὐμορφότερον ἤγη.

NIP. Ἐμέ γε τὸν Ἀγλαΐας καὶ Χάροπος,
ὅς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.

MEN. Ἄλλ' οὐχί καὶ ὑπὸ γῆν, ὡς οἶμαι, κάλλιστος ἦλθες, ἀλλὰ τὰ μὲν ὅσῃ ὅμοια, τὸ δὲ κρανίον ταύτῃ μόνον ἄρα διακρίνοιτο ἀπὸ τὸ Θεραΐτου κρανίου, ὅτι εὐθρυπτον τὸ σὸν· ἀλαπαδνὸν γὰρ αὐτὸ καὶ οὐκ ἀνδρῶδες ἔχεις.

NIP. Καὶ μὴν ἐροῦ Ὅμηρον, ὅποιος ἦν, ὁπότε συνεστράτευον τοῖς Ἀχαιοῖς.

MEN. Ὀνειράτά μοι λέγεις· ἐγὼ δὲ βλέπω ἅ καὶ νῦν ἔχεις, ἐκεῖνα δὲ οἱ τότε ἴσασιν.

NIP. Οὐκουν ἐγὼ ἐνταῦθα εὐμορφότερός εἰμι, ὦ Μένιππε ;

MEN. Οὔτε σὺ οὔτε ἄλλος εὐμορφος· ἰσοτιμία γὰρ ἐν ἔδου καὶ ὅμοιοι ἅπαντες.

ΘΕΡΣ. Ἐμοὶ μὲν καὶ τοῦτο ἱκανόν.

15.

ΔΙΑΤΙ ΕΝΑΣ ΘΕΟΣ ΕΠΕΘΥΜΗΣΕ Ν' ΑΠΟΘΑΝΗ, ΕΝ
ΩΙ ΗΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΘΑΝΑΤΟΣ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΧΕΙΡΩΝ

MEN. Ἦκουσα, ὦ Χείρων, ὡς θεὸς ὢν ἐπιθυμήσειας
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς
ἀποθανεῖν.

ΧΕΙΡ. Ἀληθῆ ταῦτα ἤκουσας, ὦ Μένιππε, καὶ τέθνηκα, ὡς ὄραξ, ἀθάνατος εἶναι δυνάμενος.

MEN. Τίς δέ σε ἔρωσ τοῦ θανάτου ἔσχεν, ἀνεράστου τοῖς πολλοῖς χρήματος;

ΧΕΙΡ. Ἐρῶ πρὸ σε οὐκ ἀσίνητον ὄντα. οὐκ ἦν ἔτι ἡδὺ ἀπολαύειν τῆς ἀθανασίας.

MEN. Οὐχ ἡδὺ ἦν ζῶντα ὄραν τὸ φῶς;

ΧΕΙΡ. Οὐκ, ὦ Μένιππε· τὸ γὰρ ἡδὺ ἔγωγε ποικίλον τι καὶ οὐχ ἀπλοῦν ἠγοῦμαι εἶναι. ἐγὼ δὲ ἔζων αἰεὶ καὶ ἀπέλαυον τῶν ὁμοίων, ἡλίου, φωτός, τροφῆς· αἱ ὥραι δὲ αἱ αὐταὶ καὶ τὰ γιγνόμενα ἅπαντα ἐξῆς ἕκαστον, ὥσπερ ἀκολουθοῦντα θάτερον θατέρῳ. ἐνεπλήσθην οὖν αὐτῶν· οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ αἰεὶ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μὴ μετασχεῖν ὅλως τὸ τερπνὸν ἦν.

MEN. Εὖ λέγεις, ὦ Χείρων. τὰ ἐν ἄδου δὲ πῶς φέρεις, ἀφ' οὗ προελόμενος αὐτὰ ἤκεις;

ΧΕΙΡ. Οὐκ ἀηδῶς, ὦ Μένιππε· ἡ γὰρ ἰσοτιμία πάνυ δημοτικὴ καὶ τὸ πρᾶγμα οὐδὲν ἔχει τὸ διάφορον, ἐν φωτὶ εἶναι ἢ καὶ ἐν σκότῳ· ἄλλως τε οὔτε διψῆν ὥσπερ ἄνω οὔτε πεινῆν δεῖ, ἀλλ' ἀνεπιδεεῖς τούτων ἀπάντων ἐσμέν.

MEN. Ὅρα, ὦ Χείρων, μὴ περιπίπτῃς σεαυτῷ καὶ ἐς τὸ αὐτὸ σοι ὁ λόγος περιπέσῃ.

ΧΕΙΡ. Πῶς τοῦτο φήεις;

MEN. Ὅτι εἰ τῶν ἐν τῷ βίῳ τὸ ὅμοιον αἰεὶ καὶ ταῦτὸν ἐγένετό σοι προσκορές, καὶ τὰνταῦθα ὅμοια ὄντα προσκορῆ ὁμοίως ἂν γένοιτο, καὶ δεήσει μεταβολὴν σε ζητεῖν τινα καὶ ἐντεῦθεν ἐς ἄλλον βίον, ὅπερ, οἶμαι, ἀδύνατον.

ΧΕΙΡ. Τί οὖν ἂν πάθοι τις, ὦ Μένιππε;

MEN. Ὅπερ, οἶμαι, φασί, συνετὸν ὄντα ἀρέσκεσθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι καὶ μηδὲν αὐτῶν ἀφόρητον οἶεσθαι.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΒΑΣΙΝ ΤΟΥ ΑΡΡΙΑΝΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Κεφ. 1.

παρέροχομαι πορεύομαι. — *στρατιά* ἔκστρατεία. — *ἐξηγοῦμαι* τινος προηγοῦμαι, εἶμαι ἡγεμών τινος. — *νεωτερίζω* τι ἐπιχειροῶ νεωτερισμούς τινας, δεικνύομαι κάπως στασιαστικός. — *ἅττα* = *τινά*. — *ἔφοδος* ἐμφάνις. — *ἐς τιμὴν ξυγχωροῶ* τινι τιμητικῶς παραχωροῶ εἰς τινα. — *σιόλος* ἔκστρατεία.

Κεφ. 11.

§ 3-4. *ἐξελαύνω ἐφ' Ἑλλησπόντιον* ἔξορμῶ, ξεκινῶ πρὸς τὸν Ἑλλ. — *ἐπιτρέπω* τινί τι ἀναθέτω εἰς τινα τὴν διαχείρισίν τινος. — *σιόλος* πορεία. — *παραμείβω τὸ Πάγγαιον τὴν (ὁδὸν) ὡς ἐπ' Ἀβδηρα* παρακάμψας τὸ Πάγγ. βαδίζω τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν εἰς Ἀβδ. — *ἐπὶ θαλάσση ὄκισμένος* παραθαλάσσιος. — *ἐνθεν* = *ἐντεῦθεν*. — *εὐπετῶς* εὐκόλως.

§ 5. *ἐξόρμησις* ἐκκίνησις. — *ἄμ' Ἀγαμ.* μετὰ τοῦ Ἀγαμ. — *ὁ νοῦς* ὁ σκοπός. — *οἷ* = *αὐτῷ* (τῷ Ἀλ.). — *Πρωτεσίλαος* ἦρως τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου ἐκ Θεσσαλίας· πρῶτος ἀποβιβασθεὶς εἰς τὴν Ἀσιατικὴν ἀκτὴν ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Ἑκτορος.

§ 6. *ἡ ἵππος* τὸ ἵππικόν. — *κατᾶραι* τοῦ *καταίρω* καταπλέω. — *ὁ λόγος κατέχει* ἡ παράδοσις ἐπικρατεῖ, λέγουσιν· *ὁ πλείων λόγος κατέχει* ἡ κοινὴ παράδοσις ἐπικρατεῖ. — *στρατηγὶς ναῦς* ναυαρχίς. — *διαβάλλω* διαπεραιοῦμαι. — *σπένδω* κάμνω σπονδὴν (δηλ. θυσίαν δι' οἴνου). — *πόντος* θάλασσα.

§ 7. *σιέλλομαι* ξεκινῶ, ἐκπλέω. — *ἀναθεῖναι* τοῦ *ἀνατίθηναι* ἀφιερῶνω. — *καθελεῖν* τοῦ *καθαίρω* καταβιβάζω καὶ παραλαμβάνω. — *ἔργον* πόλεμος. — *Ἐρκεῖος* διότι εἶχεν εἰς τὸ *ἔρκος*, τὸ προαύλιον, βωμὸν ὡς θεὸς προστάτης τῆς οἰκίας. — *μῆνιν τῷ γένει* τὴν ὀργὴν κατὰ τοῦ γένους. — *παραιτοῦμαι* ζητῶ ν' ἀποτρέψω. — *ἡμεῖς* ἡμεῖς οἱ Ἕλληες, οἱ Ἕλληνες, οἱ Ἕλληνες Ἕλληες Ἀ-

χιλλέως, εἶχε φονεύσει τὸν γηραιὸν Πρίαμον παρὰ τὸν βαμὸν τοῦ Ἑρκείου Διός.—*ὁ δὲ ἔς αὐτὸν καθῆκε* (τοῦ *καθήκω*) τὸ ὄποιοι, ὡς γνωστόν, μέχρις αὐτοῦ τοῦ Ἄλεξ. κατήχεται ὁ Ἄλεξ. πρὸς μητρὸς κατήχεται ἐκ τοῦ γένους τῶν Αἰακιδῶν, εἰς τὸ ὄποιοι ἀνήκον καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ ὁ Νεοπτόλεμος.

§ 8. *ἐπὶ τούτῳ* μετὰ τούτων.—*ἐπιχώριοι* ἐγχώριοι.—*ἐς τὴν ἔπειτα μνήμην* διὰ τὴν δόξαν του (ἵνα δοξασθῆ) παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις.

Κεφ. 12.

§ 67. *δύναμις* στρατός.—*παραμείβω* παρέρχομαι.—*ὄρων* = ὄρέων.—*τὰ Ἰδαῖα ὄρη* τὸ ὄρος Ἰδη.—*ἐκδίδοι* = *ἐκδίδωσι*· *ἐκδίδωμι* ἐκβάλλω.—*σκοποὶ* πρόσκοποι, στρατιῶται προπορευόμενοι πρὸς κατόπτευσιν.—*αὐτῷ* ὑπ' αὐτοῦ.—*τῶν ἑταίρων τὴν ἴλην* τὴν ἴλην τοῦ βαρέος ἱππικῆ· ἐν τῷ βαρεῖ ἱππικῷ τὴν πρώτην τάξιν εἶχον οἱ ἱππεῖς οἱ στρατολογούμενοι ἐκ τῶν εὐγενῶν Μακεδόνων καὶ ὀνομαζόμενοι *ἑταῖροι* (οἱ *ἑταῖροι ἱππεῖς, ἢ ἵππος ἢ ἑταιρικὴ, ἢ τῶν ἑταίρων ἵππος*)· οὗτοι διηροῦντο εἰς ὀκτὼ συνήθως ἴλας· ἐκάστη ἴλη εἶχεν 150—300 ἄνδρας.—*πρόδρομοι* οἱ ἑλαφρῶς ὀπλισμένοι ἱππεῖς.—*πάροδος* διέλευσις.—*ἐνδίδομαι πρὸς τινος* παραδίδομαι ὑπὸ τινος.

§ 8-10. *ὑπαρχος* ὁ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ σατραπίου, ὁ ὑποσατραπίης — *ὑπὲρ* = *περὶ*. — *τὰ παρόντα* ἡ παροῦσα κατάστασις τῶν πραγμάτων.—*διὰ κινδύνου ἔρχομαι πρὸς τινα* διακινδυνεύω μαχόμενος πρὸς τινα.—*περιεῖμι τινός τινι* εἶμαι ὑπέρτερός τινος κατὰ τι.—*προέρχομαι* ὑποχωρῶ.—*χιλὸς* χόρτος.—*σύλλογος* συνέλευσις.—*περιορῶ* ἐπιτρέπω.—*οἱ ὑπὸ τινι τεταγμένοι* οἱ ὑπήκοοί τινος.—*Ἀρσίτη* = *τῆ Ἀρσίτου γνώμη* — *τριβὴ* βραδύτης, ἀναβολή.—*τῆς ἐκ βασιλέως τιμῆς οὐνεκα* ἵνα διατηρῆ τὴν παρὰ τῷ μ. βασιλεῖ ὑπόληψίν του.

Κεφ. 13.

§ 1-2. *οἱ προκατασκευασμένοι* ἐκεῖνοι, οἱ ὄποιοι ἔμελλον νὰ κατοπτεύσωσι (προηγουμένως). — *σαρισσοφόροι* οἱ φέροντες *σάρισσαν*, μακρὸν Μακεδονικὸν δόρυ 14—16 ποδῶν μήκους τῶν πεζῶν, βραχύτερον δὲ καὶ ἑλαφρότερον τῶν ἱππέων.—*ἔφεστάναι* ὅτι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

§ 3—5. ὡς ἔχομεν ὅπως εὐρισκόμεθα (δηλ. συντεταγμένοι). — *λείπομαί τινός τινι* εἶμαι κατώτερος (ἀσθενέστερός) τινος κατά τι. — *αὐλίζομαι* στρατοπεδεύω. — *ταύτη* ἔνεκα τούτου. — *παρέχει* (ἀπρός.) εἶναι δυνατόν. — *ἔωθεν* ἀπὸ πρωΐας, τὸ πρωΐ. — *διαβάλλω τὸν πόρον* διαπερῶ τὸν ποταμόν. — *ὑποφθάνω* προλαμβάνω. — *μοι δοκοῦμεν* = *δοκῶ*. — *ἐπιχειρῶ τῷ ἔργῳ* ἀρχίζω τὴν μάχην. — *ἐν μειώπῳ* = *ἐπὶ φάλαγγος ἢ ἐν φάλαγγι* ἐν ἐκτεταμένῃ γραμμῇ. — *εἰσὶν αἱ αὐτῶν (εἰσιν)* = *τινὲς αὐτῶν* (δηλ. *τῶν ὀχθῶν*) εἰσι. — *κατὰ κέρας ἐν μακροῖ σειροῖ* (ἀντίθ. τοῦ *ἐν μειώπῳ*). — *ἥπερ ἀσθενέστατον* (δηλ. *ἔστι*) ὅπου ἡ παρατάξις ἡμῶν εἶναι ἀσθενεστάτη, ἐν ἣ παρατάξει ἡμεῖς εἴμεθα ἀσθενέστατοι. — *ἐκβαίνουσιν (ἡμῖν) ἐπικείσονται* ἐὰν ἐκβαίνωμεν, θὰ ἐπιτεθῶσι καθ' ἡμῶν. — *σφάλμα* ἀτύχημα. — *ἐς τὰ παρόντα* = *ἐν τῷ παρόντι*. — *χαλεπὸς ἐπιζήμιος*. — *κρίσις* ἔκβασις. — *σφαλερὸς ἐπικίνδυνος*.

§ 6—7. *ἐκφανλίζω* ἔξευτελίζω, περιφρονητικῶς ὀνομάζω. — *εἴργω* ἐμποδίζω — *ὡς ἔχομεν* ἄνευ ἀναβολῆς, εὐθύς. — *πρὸς Μακεδ. τῆς δόξης* = *πρὸς τῆς δόξης τῶν Μακεδ.* ἀρμόζον εἰς τὴν δόξαν τῶν Μ. — *ὀξύτης* ὀρμητικότης. — *ποιοῦμαι* = *ἡγοῦμαι*. — *τοῦ σφῶν δέους* τοῦ φόβου των (πρὸς ἡμᾶς).

Κεφ. 14.

§ 1—3. *ἡγοῦμαι* ἀναλαμβάνω τὴν διοίκησιν. — *παράγω* προχωρῶ. — *προειάχθησαν τοῦ δεξιοῦ* ἐτάχθησαν εἰς τὸ ἀκρότατον δεξιὸν κέρας. — *τοὺς ἐταίρους τοὺς ἱππέας* ἰδ. σελ. 64. — *ἐπιτάττομαί τινι* τάσσομαι πλησίον τινός. — *ἔχομαί τινος* εἶμαι πλησίον τινός. — *οἱ ὑπασπισταὶ τῶν ἐταίρων* σῶμα ἑλαφροῦ περὶ τοῦ ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ σῶμα τῶν Ἑλλήνων πελταστῶν. — *ἐπὶ τούτοις* (δηλ. *ἐτάχθη*) πλησίον τούτων . . . — *ἡ φάλαγξ* = *ἡ τάξις* τὸ τάγμα. — *ἐπὶ δὲ πλησίον δέ*. — *ἡ Φιλίππου*, τοῦ υἱοῦ τοῦ Μαχάτα. — *ἔστ' ἐπὶ τι* μέχρι τινός. — *τάξις* παρατάξις.

§ 4. *ἀποδέω* ὑπολείπομαι. — *παρατείνω τῷ ποταμῷ* παρατάσσω κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ. — *ὑπερδέξιος* ὑπερῦψηλος. — *τὰ χωρία* τὸ ἔδαφος. — *ἡ ταύτη* ὅπου . . . ἐκεῖ. — *ἡ ξὺν ἐκπλήξει* *θεραπεία* ἢ μετὰ σεβασμοῦ πρόθυμος ὑπηρεσία. — *κατὰ ἀπέναντι*. — *ἐπέχω* ἔχω θέσιν, εὐρίσκομαι. — *ἐπέταξαν τῇ ὀχθῇ* παρέταξαν παρὰ τὴν ὀχθὴν.

§ 5—7. ἄκρον ὄχθη.—ὕπὸ τοῦ ὀκνεῖν ἐπειδὴ ἐφοβοῦντο. — τὸ μέλλον ἢ (ἄγνωστος) μέλλουσα ἔκβασις (τοῦ ἀγῶνος). — ἐγκελεύομαι τινι προτρέπω τινά. — ἀγαθὸς ἀνδρεῖος. — καὶ μὴν καὶ μάλιστα. — προεμβάλλω εἰσέρχομαι (ρίπτομαι) πρῶτος. — ἡγεμονία ἢ πρώτη θέσις, τὴν ὁποίαν τὰ διάφορα σώματα τοῦ στρατοῦ διαδοχικῶς ἐλάμβανον καθ' ἑκάστην ἡμέραν. — ὑπὸ σαλπίγγων ὑπὸ τὸν ἦχον τῶν σαλπίγγων. — Ἐννάλιος θεὸς τοῦ πολέμου. — παρατείνω ἐκτείνω. — ἡ παρεῖλκε τὸ ρεύμα κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ρεύματος. — κατὰ κέρας ἐκ τῶν πλαγίων. — προσπίπτω τινι ἐπιπίπτω κατὰ τινος. — ἀνυστὸν δυνατὸν. — τῇ φάλαγγι = ἐν μετώπῳ (κεφ. 13. § 4). — προσμείγνυμι τινι συμπλέκομαι πρὸς τινά.

Κεφ. 15.

§ 1—2. προσέχω πλησιάζω. — καὶ αὐτοί, δηλ. ἐπέχοντες τεταγμένοι ὄντες. — βάλλω ῥίπτω ἀκόντια. — ἐξ ὑπερδεξίου ἐξ ὑψηλῶν θέσεων. — χθαμαλὸς χαμηλός. — ἦν ὠθισμὸς τῶν ἰππέων = ἐωθοῦντο οἱ ἰππεῖς (τῶν δύο στρατῶν). — τῶν μὲν... τῶν δὲ (δηλ. πειρωμένων) = ὅτι (αἰτλογ.) ἐπειρῶντο οἱ μὲν ἐκβαίνειν... οἱ δὲ εἶργειν... — παλιτῶν ἄφεις (ἦν) = ἀφίετο παλιά· παλιτὸν ἀκόντιον. — ξυστὸν δόρυ. — ἐξ οὐ βεβαίου ἐξ ἐπισφαλοῦς ἐδάφους (ὡς ὄντος τούτου λασπώδους καὶ ὀλισθηροῦ). — οἱ δὲ Πέρσαι ἐξ... = οἱ δὲ Π. οὐκ ἐκακοπάθουν μαχόμενοι ἐξ... — ἄλλως τε καὶ καὶ πρὸς τούτοις ἀκόμη. — κινδυνεύω μάχομαι.

§ 3—5. ξυμείγνυμι τινι συμπλέκομαι πρὸς τινά. — ἀποκλίνω καταφεύγω. — πελάζω πλησιάζω. — ἅμα οἷ=μεθ' εὐαντοῦ. — ἵνα ὅπου. — τὸ πᾶν στίφος τὸ πυκνότερον πλῆθος. — ξυνεισιστήκει εἶχε συναφθῆ. — ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις ἢ μία τάξις κατόπιν τῆς ἄλλης. — τι ἐφκει ὠμοίαζε κάπως. — ξυνέχομαι συνωθοῦμαι. — οἱ μὲν... οἱ δέ, δηλ. πειρῶμενοι. — ἐξῶσαι τοῦ ἐξωθῶ. — ἐς ἅπαν παντελῶς. — βιάζομαι τινά βιαίως ἐξωθῶ τινά. — κρανέϊνος κατεσκευασμένος ἐκ ξύλου κρανεῖας.

§ 6. ἐνθα δὴ τότε ἀκριβῶς. — ἀναβολεὺς ὁ ὑποβοηθῶν τινά νὰ ἀναβῆ εἰς ἵππον. — πονοῦμαι μετὰ κόπου (κρατερῶς) ἀγωνίζομαι. — κεκλασμένος τοῦ κλῶμαι θραύομαι. — οὐκ ἀφανῶς γενναίως.

§ 7 8. καὶ ὅς καὶ οὗτος—*προΐππεύω* ἔφιππος προχωρῶ. —*ἐπάγω ὡσπερ ἔμβολον τῶν ἰπέων* ἄγω τοὺς ἰπέεις ἐν σφηνοειδεῖ παροτάξει —*ἐξελαύνω* ἐξορμῶ. — *παίω* κτυπῶ.— *κατεβάλλει* ῥίπτει (νεκρὸν) κάτω (ἀπὸ τοῦ ἵππου).— *Ῥοισάκης* ἀδελφὸς τοῦ Μιθριδάτου.— *κοπίς* ξίφος καμπύλον.— *τὴν πληγὴν ἔσχε* τὸ κύλημα (τῆς κοπίδος) ἐσταμάτησε, ἔματαίωσε.— *ἀνετέτατο* εἶχεν ὑψώσει.— *ἐπεκβαίνω* ἐξερχομαι κατόπιν.— *ἀεὶ* συνεχῶς.— *προχωρεῖ* εἶναι δυνατόν.— *προσγίγνομαι τινι* ἐνοῦμαι μετὰ τινος.

Κεφ. 16.

§ 1. *ἐγκλίνω* ὑποχωρῶ. — *προκινδυνεύω* μάχομαι ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ. — *ἐνδίδωμι* = *ἐγκλίνω*. — *παραρρήγνυμαι* ἀποσπῶμαι (ἀπὸ τῆς γραμμῆς τῆς παρατάξεως).— *τὰ ἐφ' ἐκάτερα* ἀμφότεραι αἱ πτέρυγες.— *καρτερὰ* γενική.

§ 2—3 *ἐκτρέπομαι ἐπὶ τινα* στρέφομαι κατὰ τινος.— *ἐκπλήξει τοῦ παραλόγου* ἐξ ἐκπλήξεως διὰ τὸ ἀπροσδόκητον (τόλημα τῶν Μ.). *βέβαιος λογισμὸς* ἀσφαλὴς ὑπολογισμὸς, σταθερὰ ἀπόφασις. — *πάντη* ἐξ ὅλων τῶν μερῶν. — *ἐν μέσῳ* αὐτοὺς αὐτοὺς συλληφθέντας ἐν τῷ μέσῳ.— *δι' ὀλίγου* ἐντὸς ὀλίγου χρόνου.— *δι μὴ* = *εἰμὴ* ἐκτὸς ἐάν.— *πταῖσμα* ἦττα.

§ 4—5. *εἰκὼν* ἀνδριάνς.— *Δίον* πόλις τῆς Μακεδονίας παρὰ τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ὀλύμπου ἐνταῦθα ἴσταντο καὶ οἱ ἀνδριάντιες τῶν Μακεδόνων βασιλέων.— *Δύσιππος* ἐπιφανὴς γλύπτης ἐκ Σικυῶνος (330 π. Χ.). — *Ἀλέξανδρον ἐποίει* ἀνδριάντας τοῦ Ἀλεξ. κατασκεύαζε.— *προκριθεὶς* προτιμηθεὶς. — *κόσμος* τιμαὶ (στρατιωτικαί). — *ἀτέλεια τῶν κατὰ τὴν χώραν (γιγνομένων)* ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου τῶν γεωργικῶν προϊόντων. — *λειτουργία τῷ σώματι* σωματικὴ ὑπηρεσία, ἀγγασεα. — *εἰσφοραὶ κατὰ τὰς κτήσεις* ἐκάστων συνεισφοραὶ ἀνάλογοι πρὸς τὰς περιουσίας ἐκάστων.— *ἐπέρχομαι* ἐπισκέπτομαι. — *παρασχὼν οἱ* ἐπιτρέψας εἰς αὐτὸν (δηλ. εἰς ἕκαστον τῶν τετραμένων).

§ 6—7. *δήσας ἐν πέδαις* δέσας μὲ χειροπέδας. — *ἐργάζεσθαι*, δηλ. *τὴν γῆν*.— *παρὰ τὰ δόξαντα κοινῇ τοῖς Ἑλλησιν* ἐναντίον τῆς κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ἑλλ. (ἐν Κορίνθῳ).— *ἀνάθημα* ἀφιέρωμα. — *ἐν πύλῃ* ἐν τῷ ἰσοκράτει.

Κεφ. 3.

§ 1. *παρέρχομαι* φθάνω, εισέρχομαι.—*ἄκρα* ἀκρόπολις.—*ἵνα* ὅπου.—*Γόρδιος* βασιλεὺς τῆς Φρυγίας.—*ζυγὸς* τὸ ξύλον τὸ σταυροειδῶς κείμενον ἐπὶ τοῦ *ὄνμου* (τοῦ μακροῦ ξύλου τοῦ ἐκτεινομένου ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ ἄξονος μέχρι τοῦ ζυγοῦ).

§ 2—3. *λόγος πολὺς κατεῖχεν* ὑπῆρχε παράδοσις λίαν διαδομένη.—*πρόσχωρος* γείτων.—*ἀμαξεύω* ἀμαξηλατῶ, διευθύνω ἀμαξαν.—*ἀρω* (-όω) ἀροτριῶ.—*βουλυτὸς* ἐσπέρα.—*ὄψις* θέαμα, ἐμφάνισις.—*κοινῶ* ἀνακοινώνω.—*ὑπὲρ τοῦ θείου* περὶ τοῦ θείου τούτου σημείου.—*Τελμισσεῖς* κάτοικοι τῆς Τελμισσοῦ, πόλεως τῆς Καρίας—*σοφὸς ἐξηγητῆσθαι* ἱκανὸς εἰς τὸ νὰ ἐξηγῇ.—*ἀπὸ γένους* ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, κληρονομικῶς.—*μαντεία* μαντικὴ τέχνη.

§ 4. *προσάγω τινὶ* πλησιάζω τινά.—*ὅπως οἱ .. ἔσχε* πῶς συνέβη εἰς αὐτόν.—*ξυνεπισπομένην οἱ τὴν θυσίαν αὐτὴν ἐξηγήσασθαι* ν' ἀκολουθήσῃ αὐτὸν καὶ αὐτὴ νὰ ὑποδείξῃ τὸν τρόπον τῆς θυσίας.—*ὑποτίθεμαι* ὑποδεικνύω.—*ξυγγίγνομαι ἐπὶ γάμφ τινὶ* νυμφεύομαί τινα.

§ 5—6. *καλὸς ὥραϊος*.—*στάσει πιέξεσθαι ἐν σφίσι* = *στασιάζειν ἀλλήλοις*.—*ἐπιστιῆναι* ὅτι παρουσιάσθη.—*ξυμβalόντες τὸ μαντεῖον* ἀφ' οὔ συνεδύασαν τὸν δοθέντα αὐτοῖς χρησμὸν (καὶ τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἀμάξης).—*φράζω* λέγω, ὑποδεικνύω.—*χαριστήριον (δῶρον)* ὡς εὐχαριστήριον.—*ἐπὶ τῇ πομπῇ τοῦ αἰετοῦ* διότι οὗτος (ὁ Ζεὺς) ἀπέστειλεν (εἰς αὐτόν) τὸν αἰετόν.—*μυθεύεται* λέγεται.—*χρῆναι* ὅτι πεπρωμένον ἦτο.

§ 7—8. *ἀπόρως ἔχω* ἀπορῶ, δὲν δύναμαι.—*περιορῶ* ἀφήνω.—*μὴ ἐργάσῃται* μήπως προξενήσῃ.—*κίνησις* ἐρεθισμὸς, κακὴ ἐντύπωσις.—*Ἀριστόβουλος* συνεκστρατεύσας μετὰ τοῦ Ἀλεξ. ἔγραψεν ἱστορίαν τῶν πολέμων αὐτοῦ, διασωθεῖσαν ἐν ἀποσπάσμασι μόνον.—*ἐξελόντα* ἀφ' οὔ ἀφήρεσε.—*ἔστωρ* πασσαλίσκος.—*τύλος* ξύλινον καρφίον μετὰ κεφαλῆς εἰς τὸ ἄκρον.—*διαβάλλομαι* διαπερῶμαι.—*διαμπὰξ* πέρα-πέρα.—*ξυνέχω* συγκρατῶ.—*δ' οὖν* πάντως ὅμως.—*ἀπαλλάττομαι ἀπὸ τινος* καταλείπω τι.—*ὡς τοῦ λογίου ξυμβεβηκότος* μὲ τὴν πεποιθήσιν ὅτι ὁ χρησμὸς εἶχεν ἐκπληρωθῆ.—*σέλας* λάμ-

ψις, ἀστροπή.—*ἐπισημαίνω* ἐπιβεβαιώνω.—*ἐπὶ τούτοις* ἔνεκα τούτων.—*φαίνω* φανερόνω.

Κεφ. 4.

§ 7—8. *ῥίπτω* ῥίπτω τὸν ἑαυτὸν μου, ῥίπτομαι. — *νήχομαι* κολυμβῶ.—*καύματι ἔχομαι* ὑπὸ ζέστης κατέχομαι. — *οἷα ἀνισχουσῶν τῶν πηγῶν οἱ* ἐπειδὴ ἄρχονται αἱ πηγαὶ αὐτοῦ, πηγάζει.—*θέρμη* πυρετός. — *ξυνόντα* φίλον, ἀκόλουθον. — *τὰ ἀμφὶ ἰατρικὴν* εἰς τὰ ἰατρικὰ ζητήματα.—*ἐς τὰ μάλιστα πιστεύομαι* ἀπολαύω μεγίστης ἐμπιστοσύνης. — *ἀδόκιμος* ἄσημος, ἀφανής. — *καθαίρω τινὰ φαρμάκῳ* παρέχω εἰς τινὰ καθαρτικὸν φάρμακον.

§ 9—11. *κύλιξ* ποτήριον. — *δομῷ* συγχρόνως. — *ἐνδηλος* καταφανής. — *καλῶς οἱ ἔχει τὰ τοῦ φαρμάκου* ὡς πρὸς τὸ φάρμακον οὐδεμίαν ἀνησυχίαν εἶχεν. — *ἐπαγγέλλομαι* ὑπόσχομαι. — *ῥαῖζω* καλυτερεύω. — *βέβαιος ἐς τὸ ἀνύποπτον* βέβαιος ὅτι οὐδεμίαν ὑποψίαν εἶχεν εἰς τὴν εἰλικρίνειαν αὐτῶν.—*ἐρρωμένος* θαρραλέος.

Κεφ. 7.

§ 3. *παρακαλῶ* προτρέπω. — *ἐκ τῶν ἤδη κεκινδυνευμένων σφίσι καλῶς* ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀγῶνων, οἱ ὅποιοι εἶχον διεξαχθῆ ὑπ' αὐτῶν ἐνδόξως.—*στρατηγεῖ* διευθίνει τὸν ἀγῶνα.—*ἄγω ἐπὶ νοῦν τινι* ἐμβάλλω εἰς τὸν νοῦν τινος. — *καθεύδω* ἐγκλείω. — *ἐκ τῆς εὐρυχωρίας ἐς τὰ στενόπορα*, δηλ. ἐκ τῆς εὐρείας πεδιάδος τῶν Σώχων, ἔνθα τὸ πρῶτον εἶχε στρατοπεδεύσει ὁ Δαρεῖος, εἰς τὴν στενὴν παράλιον πεδιάδα τοῦ Πινάρου, ἔνθα νῦν ἦτο ἐστρατοπεδευμένος.—*ἴνα* ὅπου.—*ξύμμετρον χωρίον* κατάλληλος τοποθεσία. — *ἀχρεῖος* ἄχρηστος, ἀνωφελής.—*παραπλήσιος* ὅμοιος.

§ 4—5. *τρυφῶσι* (μτχ.) οἱ ὅποιοι ζοῦν βίον τρυφηλόν, μαλθακόν. — *ἄλλως τε καὶ* καὶ πρὸς τούτοις ἀκόμη. — *ἐς χεῖρας ἦκω* συμπλέκομαι. — *ξὺν σφίσι* = *σὺν ἑαυτοῖς* (τοῖς Μακεδ.). — *ἄπονος* ὀκνηρός.—*μαλακός* μαλθακός. — *ἐπὶ δὲ* πρὸς τούτοις δέ. — *ἀντιστρατηγῷ τινι* ὡς στρατηγὸς εἶμαι παρατεταγμένος ἐναντίον τινός.

§ 6—7. ἐς πλεονεξίαν τοῦ ἀγῶνος εἰς ἀπόδειξιν τῆς ὑπεροχῆς αὐτῶν (τῶν Μακ.) ἐν τῷ ἀγῶνι. — ἐπεξήρει διηγείτο, ἔλεγε. — κρατῶ νικῶ. — ὅ,τι περὶ ὄφελός (ἔστι) τοὺς ἀρίστους, τὸ ἄνθος. — ἐπὶ τῷδε τῷ ἀγῶνι μετὰ τοῦτον τὸν ἀγῶνα. — ὅτι μὴ εἰ μὴ. — ἐπὶ τούτοις μετὰ ταῦτα — τὰ ἐς τὸ κοινὸν ξὺν λαμπρότητι ἤδη πεπραγμένα αἱ μέχρι τοῦδε πεπραγμένα ἀπὸ κοινοῦ λαμπραὶ πράξεις. — καὶ εἰ δὴ τῷ ἰδίῳ τι διαπρεπὲς ἐς κάλλος τετολμημένον (ἦν) καὶ ἂν μάλιστα ὑπὸ τινος ἀτομικῶς εἶχε διαπραχθῆ τολμηρόν τι ἔργον ἔσοχον καὶ ἔνδοξον. — ἐπὶ τῷ ἔργῳ ἔνεκα τοῦ ἔργου τούτου (τοῦ τολμήματος) — ἀνακαλῶ προσφωνῶ. — τὸ αὐτοῦ οὐκ ἀκίνδυνον τὸ ὑποκίνδυνον αὐτοῦ. — ὡς ἀνεπαχθέστατα χωρὶς διόλου νὰ καταστῇ ὀχληρὸς (διὰ τῆς μεγαλαυχίας του) ἐπομένως : τὰ μάλιστα μετριοφρόνως.

§ 8—9. ἅμα Ξεν. = σὺν Ξεν. ἐς μνήμην ἐλθεῖν = ἀναμνησθῆναι. — οὐδέν τι σφίσιν ἐπεικότες ἐν ᾧ οὐδόλως ὁμοίαζον (ἠδύναντο νὰ συγκριθοῦν) πρὸς αὐτοὺς (τοὺς Μακ.) — ἀξίωσις ἀξία. — ὅτι μὴ ἔκτός. — αὐτοσχεδιάζομαι ἐκ τοῦ προχείρου παρασκευάζομαι. — καιόντων τοῦ κατέρχομαι ἐπιστρέφω. — ἐπιγίγνομαι τινι ἐπιπίπτω κατὰ τινος, προσβάλλω τινά. — ἐπῆλθον διῆλθον. — ὅσα τ' ἄλλα . . . εἰκός (ἔστι), δηλ. ἐπεδείκνυε καὶ ὅσα ἄλλα . . . πρόπον εἶναι . . . ἀνέφερε. — ἐν τῷ τοιῷδε ἐν τοιαύτῃ περιστάσει. — πρὸ τῶν κινδύνων πρὸ τῆς μάχης. — παράκλησις παρόρμησις. — ἄλλος ἄλλοθεν πανταχόθεν. — δεξιούμαι χαιρετίζω λαμβάνων τὴν δεξιάν. — τῷ λόγῳ ἐπαίροντες διὰ τῆς παρορμήσεως των ἑξάπτοντες.

Κεφ. 12.

§ 3—4. ἐπανῆκεν εἰς τὸ στρατόπεδον. — παρελθόντα = εἰσελθόντα. — ἐξηρημένη ἦν αὐτῷ ὡς ἑξαίρετον δῶρον εἶχε δοθῆ εἰς αὐτὸν (ὑπὸ τῶν Μακ.). — πυνθέσθαι ὅτι ἠρώτησεν. — οἷτινες (εἰσι) = τίνες εἰσίν. — ἀνθ' ὅτου ἔνεκα τίνος. — καὶ τινὰ ἐξαγγεῖλαι καὶ ὅτι ἀπεκρίθη τις. — κάνδυσ μανδύας. — ὡς ἐπὶ τεθνεῶτι Δαρ. νομίζουσαι ὅτι ὁ Δαρ. ἔχει φονευθῆ. — ἀνοιμώζω θρηνῶ μεγαλοφώνως.

§ 5. ἐντέλλομαι παραγγέλλω. — φράζω =; (κεφ. 3, § 6). — θεραπεία βασιλικὴ οἱ βασιλικοὶ θεράποντες, οἱ αὐλικοί. — ξυγ-

χωρῶ παραχωρῶ. — κόσμος τιμαί (βασιλικαί). — κατ' ἔχθραν ἔνεκα προσωπικῆς ἔχθρας. — γενέσθαι οἱ τὸν πόλεμον = πολεμῆσαι αὐτόν. — ἀρχή κυριαρχία. — διαπεπολέμηται ἐννόμως ἔχει διεξαχθῆ ὁ πόλεμος (ὑπ' αὐτοῦ) νομίμως. — Πτολεμαῖος στρατηγὸς καὶ πιστὸς φίλος τοῦ Ἀλεξ., μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ συνεξεστράτευσεν εἰς Ἀσίαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξ. ἐγένετο βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου. Συνέγραψεν ἀπομνημονεύματα τοῦ Ἀλεξ., τῶν ὁποίων ἀποσπάσματα μόνον ἐσώθησαν.

§ 6—7. λόγος ἔχει = λόγος κατέχει (I, 11, § 6). — ἀμφιγνοῶ εὐρίσκομαι ἐν ἀμφιβολίᾳ. — ὅστις αὐτοῖν εἶη = τίς αὐτῶν ἦν. — ἐστάλλθαι τοῦ στέλλομαι στολίζομαι. — μείζων ὑψηλότερος. — καταιδουῖμαί τινι καταντροπιάζομαι διὰ τι. — διαμαρτία πλάνη, λάθος.

§ 8. πάντη κατὰ πάντα, ὅλως. — ἀναγράφω ἐκθέτω, ἀναφέρω. — κατοίκιτις οἶκος. — πίστις ἐμπιστοσύνη. — πιθάνος πιστευτός, ἱκανός. — ὡς ἂν πράξας καὶ εἰπὼν ὅτι ἠδύνατο νὰ πράξῃ καὶ νὰ εἴπῃ. — καὶ ἐπὶ τῷδε ἀκόμη καὶ διὰ τοῦτο.

Κεφ. 14.

§ 1—3. ἀπὸ γλώσσης προφορικῶς. — Ἀρταξέρξην τὸν Ὄχον, βασιλεύσαντα ἀπὸ τοῦ 362—338 π. X. — ἤρξεν ἀδικίας ἀποστείλας τῷ 336 π. X. τὸν Ἀτταλον καὶ τὸν Παρμενίωνα εἰς τὴν Ἀσίαν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν ἐν αὐτῇ Ἑλλήνων ἀπὸ τῶν Περσῶν. — ἐξ οὗ (χρόνου) ἀφ' ὅτου. — ἄχαρις δυσάρεστος, κακός. — ἀμύνω βοηθῶ. — ἀνασώζω τὴν ἀρχὴν κινδυνεῦον τὸ κράτος σώζω. — τῷ = τινί. — ὑπὲρ περί. — τὰ πιστὰ αἱ ἔνορκοι διαβεβαιώσεις. — ὑπὲρ Ἀλεξ. ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἀλεξ.

§ 4—6. ἀντιγράφω ἐγγράφως (δι' ἐπιστολῆς) ἀπαντῶ. — ὑπαρξάντων, δηλ. τῆς ἔχθρας ὑπάρχω κάμνω ἀρχήν. — Περσινθος πόλις τῆς Θράκης εἰς τὴν Προποντίδα πολιορκηθεῖσα τῷ 341 π. X. ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ἐσώθη διὰ τῆς βοήθειας τῶν Περσῶν. — τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος ὁ Φίλιππος ἐδολοφονήθη τῷ 336 π. X. ἐν Αἰγαῖς ὑπὸ τινος τῶν σωματοφυλάκων του καλουμένου Πανσανίου. — συνετάξατε ἐβάλατε. — κομπάζω διακηρύττω κανχόμενος. — Βαγώας Αἰγύπτιος δηλητηριάσας τὸν Ἀρταξ., τοῦ ὁποίου ἦτο αὐλικός, καὶ ἀναβιβάσας εἰς τὸν θρόνον

τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἄρσην· ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἐδολοφόνησε κατόπιν καὶ ἀνεβίβασεν εἰς τὸν θρόνον τὸν φίλον του Δαρεῖον, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ὅμως ἠναγκάσθη νὰ πῆη δηλητήριο. — **οὐδὲ δικαίως** διότι ὁ υἱὸς του Ἄρταξ, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἄρσου Βισθάνης εἶχε περισσότερα δικαιώματα ἐπὶ τοῦ Περσικοῦ θρόνου ἢ ὁ Δαρεῖος. — **οὐκ ἐπιτήδειος** ἐχθρικός.

§ 7—9. **ἦκε** ἐγκλ. προσκ. — **ἐξ ἴσου ἐπιστέλλω** ὡς ἴσος πρὸς ἴσον στέλλω ἐπιστολήν, γράφω. — **εἴ του δέη** ἂν ἔχης ἀνάγκην τινός.

Κεφ. 25.

ξυνέχομαι ἐν τινι ἀπασχολοῦμαι μέ τι. — **τάλαντον** ποσὸν χρημάτων 6.000 ἀττικῶν δραχμῶν. — **ἄγομαι γυναῖκα** νυμφεύομαι. — **ἀπαγγέλλω** ἀνακοινώνω. — **ἐπὶ τούτοις καταλύω τὸν πόλεμον** μὲ τούτους τοὺς ὅρους τελειώνω τὸν πόλεμον. — **ἀγαπῶ** μένω εὐχαριστημένος. — **ξύμβασις** συνεννόησις. — **ἀπογινώσκω** ἐγκαταλείπω, ἀφίνω.

1.

Διογένης κυνικός φιλόσοφος καταγόμενος ἀπὸ τὴν Σινώπην, πόλιν τῆς Παφλαγονίας (414—323 π. Χ.)· οἱ κυνικοὶ φιλόσοφοι ἐπρέσβευον ὅτι ἡ εὐτυχία συνίσταται εἰς τὴν περιφρόνησιν τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν καὶ ἐπομένως ἔξω βίον πενιχρότατον ἐπι-
 τοῦντες ἀνὰ τὰς ὁδοὺς καὶ περιφερόμενοι ἀνυπόδητοι καὶ ἡμί-
 γυμνοι. — **Πολυδεύκης** υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λήδας· τυχὼν
 ἀθανασίας παρεκάλει τὸν Δία νὰ διανεῖμη αὐτὴν μὲ τὸν ἀδελ-
 φόν του Κάστορα καὶ οὕτως ἀπεφασίσθη ἑκάτερος αὐτῶν ἐναλ-
 λάξ νὰ ζῆ μίαν ἡμέραν καὶ μίαν νὰ μένη εἰς τὸν ἄδην. — **ἐπει-
 δὸν τάχιστα** εὐθύς ὡς. — **σὸν** ἡ σειρά σου. — **Μένιππος** κυ-
 νικός φιλόσοφος ἐκ Φοινίκης, μαθητὴς τοῦ Διογέους. — **κύων**
 κυνικός φιλόσοφος. — **Κράνειον** ἐν ἑκ τῶν ἐπισημοτέρων προ-
 αστίων τῆς ἀρχαίας Κορίνθου· εἶχε δάσος ἐκ κυπαρίσσω καὶ
 γυμναστήριον. — **Λύκειον** γυμναστήριον ἐν Ἀθήναις παρὰ τὸ
 σημερινὸν Ζάπλειον καὶ τὸν Ἑθνικὸν κῆπον. — **καὶ πολὺ (ἦν
 σοι)** τὸ καὶ πολλάκις σοῦ ἤρχετο ἡ σκέψις. — **ἀγεννῆς** ἀνάνδρος,
 ἀδύνατος. — **ἐμπλησάμενον** τοῦ **ἐμπίμπλημι** γεμίζω. — **πήρα**
 σακκούλα. — **θέρμος** εἶδος ὄσπριου, λούπινον. — **Ἐκάτης δεῖπνον**
 ἡ Ἐκάτη ἦτο θεὰ τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ὁδῶν. Ἐν Ἀθήναις
 οἱ εὐπορώτεροι Ἀθηναῖοι συνήθιζον τὴν τελευταίαν ἡμέραν
 ἑκάστου μηνὸς νὰ καθαρίζουν καὶ νὰ ἐξαγνίζουν τὰς οἰκίας των
 καὶ πρὸς τιμὴν τῆς Ἐκάτης ἀπέθετον εἰς τὰς τριόδους τροφάς,
 τὰς ὁποίας ἔλεγον **Ἐκάτης δεῖπνα**· τὰς τροφάς αὐτὰς εὐρί-
 σκοντες τὴν νύκτα οἱ πτωχοὶ ἔτρωγον. — **καθάρσιον (ιερόν)** κα-
 θαρτήριος θυσία· κατὰ τὰς καθαρτηρίους θυσίας συνήθως ἐγί-
 νετο χρῆσις ὧν· ταῦτα μετὰ τὰς θυσίας ἐξετίθεντο εἰς τὰς τριό-
 δους. — **τριβώνιον** πεπαλαιωμένον καὶ ἐφθαρμένον ἐπανωφό-
 ριον. — **πολύθυρος** μὲ πολλὰς θύρας, τρύπας. — **ἐπιπτυχὴ** ἐπι-
 κάλυμμα· **αἱ ἐπιπτυχαὶ τῶν θρακίων** τὰ μαλώματα. — **τὰ πολλὰ**
 ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. — **τιμωροῦμαι** βασανίζω — **συντίθημι** σωρεύω.
 — **ὄβολος** νόμισμα=1)6 τῆς δραχμῆς· εἰς τὸ στόμα ἑκάστου νε-
 κροῦ ἔθετον ἓνα ὄβολον ὡς ναῦλον διὰ τὸν Χάρωνα, τὸν γέροντα
 κωπηλάτην, τὸν διαβιβάζοντα τὰς ψυχὰς ἐπὶ τῆς Ἀχερουσίας
 λίμνης εἰς τὸν ἄδην. — **εἰρήσεται** τετελεσμ. μέλλ. (ἀντὶ ἀπλοῦ)

τοῦ λέγομαι. — καλὸς ὥραϊος. — εὐτονος εὐρωστος, ἰσχυρός.
 — Δάκων προσφωνεῖ οὕτω τὸν Πολυδεύκη ὁ Διογένης, διότι
 κατήγετο ἐκ τῆς Σπάρτης. *πραῖγμα* πενία. — ἐκλύομαι παραλύω,
 χαυνώνομαι. — ἀπένεγκον τοῦ ἀποφέρω κομίζω, φέρω.

2.

Ἐρωῆς οὗτος εἶχε πρὸς τοῖς ἄλλοις τὴν ὑπηρεσίαν νὰ φέρῃ
 τὰς ψυχὰς εἰς τὸν ἄδην. — ὡς ἔχει ἡμῖν τὰ πράγματα πῶς
 εἶναι ἢ κατάστασις μας. — *διαρρεῖ τὰ πολλὰ* κάνει νερὰ σχε-
 δὸν ἀπὸ παντοῦ. — *ἐπὶ θάτερα* πρὸς τὸ ἓν ἢ πρὸς τὸ ἄλλο μέ-
 ρος. — *οἰχῆσεται περιτραπὲν* θὰ ἀνατραπῇ καὶ θὰ βυθισθῇ. —
νέω κολυμβῶ. — *εὐπλοῶ* ἔχω καλὸν πλοῦν. *ἦὼν* ἀκτῆ. —
πορθμεῖον πλοιάριον. — *μέλει τινὶ* φροντίζει τις. *τὰ ἀπὸ*
τούτου ἀπὸ τῶρα. — *ψιλὸς* γυμνός. — *διαγινώσκω* ἔξετάζω.
 — *βάκτρον* βακτηρία. — *τριβων* = *τριβώνιον* (διάλ. 1). — *ἐ-*
πέραστος ἀξιαγάπητος. — *εὐζωνος* ἐλαφρός. — *πορφυρὶς* πορ-
 φυροῦν ἱμάτιον. *Γελῶσι* οἱ κάτοικοι τῆς Γέλας, πόλεως τῆς
 Σικελίας. — *πάρει* τοῦ *πάρειμι* (παρὰ + εἶμι). — *ἀποτίθε-*
μαι ἀφίνω. — *βαρῶ* (-έω) βαρύνω. *ἐφειστὶς* = *πορφυρὶς*. —
εἶεν ἔστω, καλά. — *τὸν ἕτερον* τὸν ἓνα ἀπὸ τοὺς δύο. — *τὰ*
κηρύγματα μὲ τὰ ὁποῖα ἀνεκηρύσσεσο νικητής. — *ἰσοστάσις*
ἰσοβαρῆς. — *μαλακία* χαίνωσις. — *τροφή* τροφηλότης, μαλθα-
 κότης. — *ἐντάφιον* σάβανον. — *ἀνεκήρυξε*, δηλ. εὐεργέτην. —
ἔχωσαν τοῦ *χώννυμι* κατασκευάζω. — *τί ἂν καὶ πάθοιμι* τί
 δύναμαι νὰ κάνω — *βαβαὶ* μπᾶ! μπᾶ! *σχῆμα* ἔξωτερικόν.
 — *βρενθύομαι* κομπάζω. — *ἐπηρκῶς* τοῦ *ἐπαίρω* σηκώνω. — *ὁ*
ἐπὶ τῶν φροντίδων ὁ βυθισμένος εἰς σκέψεις. — *καθήμι* τι
ἀφίνω τι νὰ πέσῃ κάτω· *ὁ τὸν βαθὺν πῶγονα* *καθειμέ-*
νος ὁ ὁποῖος ἔχει ἀφίσει τὰ πυκνά του γένεια νὰ κρέμονται
 κάτω. — *μᾶλλον* δὲ ἢ διὰ νὰ εἶπω καλύτερα. — *γῆς* ἀγύοτης,
 ἀπατεῶν. — *τερατεία* τερατολογία. — *ἄπορος* ἀνιγματοῦδης,
 ἀσαφής. — *ἀκανθώδης* δύσκολος. — *λῆρος* κενολογία. — *ὑθλος*
φλυαρία. — *πεντηκόντορος* πλοῖον μὲ πενήντα κουριά. — *λά-*
σιος μαλλιαρός· *λάσιος πῶγων* πυκνὰ γένεια. — *μνᾶ* ὡς βάρος
 = 130 περίπου δράμια. — *ἀποκείρω* κουρεύω. — *ἐπίκοπον* (τὸ)
κρεατοσάνιδον, ξύλον ἐπὶ τοῦ ὁποίου κόπτουν τὸ κρέας. — *ἀνα-*
δίδωμι δίδω. — *βούλει ἀφέλωμαι* θέλεις ν' ἀφαιρέσω, νὰ
 κόψω. — *ὑπὸ μάλης* ὑπὸ τὴν μασχάλην. — *παρρησία* ἐλευθε-

ροστομία. — **γενναῖον** γενναιοψυχία. — **εὐφορος** εὐκολοσήκωτος. — **ῥήματα** λόγοι. — **παρίσωσις** ῥητορικὸν σχῆμα, κατὰ τὸ ὁποῖον τὰ δύο κῶλα τῆς περιόδου σύγκεινται ἐν συνόλῳ σχεδὸν ἕξ ἴσων συλλαβῶν καὶ ἔχουν τὰς τελευταίας λέξεις ὁμοιοκαταλήκτους. — **περίοδοι** τετορνευμένοι φράσεις. — **βαρβαρισμοὶ** σπάνια καὶ ἀσυνήθιστοι λέξεις. — **ἦν ἰδοῦ ἰδοῦ**. — **ἀπόγεια** χονδρὰ σχοινία, διὰ τῶν ὁποίων τὸ πλοῖον προσδένεται εἰς τὴν ξηράν, παλαμάρια. — **ἀνασπῶ** ἀνασύρω. — **δηῶ (-όω)** ἀποκόπτω. — **μεταξὺ λόγων** ἐν ᾧ ὁμιλοῦμεν — **χωρίον** τόπος, μέρος. — **συνέχομαι πρὸς τινος** ἐνοχλοῦμαι ὑπὸ τινος. — **διεξέρχομαι** ἀπαγγέλλω, ἐκφωνῶ. — **κοκῦω** κλαίω. — **ἐξάροχω** κάμνω ἀρχήν. — **οἴκτιστον** συγκινητικώτατα. — **γεννάδας** γενναῖος. — **δικαστήριον** τοῦτο ἀπετέλουν τρεῖς κριταί, ὁ Μίνως ὁ Ραδάμανθυς καὶ ὁ Αἰακός. — **εὐθείαν ἐκείνην (τὴν ὁδὸν) προϊόντες** ἀκολουθοῦντες τὸν ἴσιον ἐκείνον δρόμον. — **μετέροχομαι** πηγαίνω νὰ φέρω.

3.

πορθμεῖα ναῦλος ὀβολὸν ἰδ. δ. 1. — **ἄγχω** πνίγω. — **Πλούτων** θεὸς τοῦ ἄδου. — **πατάσσω** κτυπῶ. — **ὀνίνημι** ὠφελῶ μέσος ἄορ. β' **ὠνάμην** καλὸν κέρδος θὰ κάμω, ἐπρόκοψα. — **ὑπερεκτίνω τινὸς** πληρῶνω διὰ τινά. — **ἀφίσταμαι τινος** ἀπομακρύνομαι ἀπὸ τινά, ἀφίνω τινά. — **νεωλκῶ** τραβῶ εἰς τὴν ξηράν. — **πορθμεῖον** ἰδ. δ. 2. — **κομίζεσθαι**, δηλ. τὰ **πορθμεῖα** — **δέον (ἔστι) = δεῖ**. — **αὐχῶ** καυχῶμαι. — **προῖκ** δωρεάν. **ὦ βέλτιστε** φίλε μου. — **ἀντλῶ** χύνω ἔξω τὸν **ἀντλον**, δηλ. τὸ εἰς τὸ βάθος τοῦ πλοίου ἑνταρὸν ὕδωρ (τὴν σεντίνα). — **συνεπιλαμβάνομαι τῆς κόπης** βοηθῶ στὸ κουπί. **οὐδὲν ταῦτα** αὐτὰ δὲν ἔχουν σχέσιν. — **θέμις (ἔστι)** εἶναι ἐπιτετραμμένον. — **πληγὴ** κτύπημα, ῥαβδισμός. — **Αἰακός** ἰδ. δ. 2. — **θέρομους.. τῆς Ἑκάτης** τὸ **δεῖπνον** ἰδ. δ. 1. — **παρὰ κατὰ**. — **μέλει τινὶ** ἰδ. δ. 2.

4.

Διογένης ἰδ. δ. 1. — **Ἀντισθένης** κυνικὸς φιλόσοφος διδάσκαλος τοῦ Διογένηος. — **Κράτης** κυνικὸς φιλόσοφος μαθητῆς τοῦ Διογένηος. — **σχολὴν ἄγω** εὐκαιρῶ. **εὐθὺ τῆς καθόδου** κατ' εὐθείαν εἰς τὴν εἴσοδον (τοῦ ἄδου). — **ὠπῶ τινά ἐπὶ τράχηλον** πιάνω τινὰ ἀπὸ τὸν τράχηλον καὶ σπρώχνω. — **ἀντιβαίνω** ἐναντιώνομαι. **ὑπιος ἀντερείδω** πίπτω ἀνάσκελα καὶ ἀντιστέκομαι. — **οὐδὲν δεον** ἀνωφελῶς, ματαίως. — **τὸ φίλ-**

τρον τοῦ βίου ἢ πρὸς τὴν ζωὴν ἀγάπη.—*ἐρέσθαι* τοῦ *ἐρω-
τῶ*.—*τηλικούτος* τόσον ἡλικιωμένος.—*ἦ που* μήπως.—*ἀνιῶ*
λυπῶ.—*τροφή* ἀπολαύσεις (τῆς ζωῆς).—*κάλαμος* καλάμι (ἀλι-
ευτικόν).—*ὄρμια* πετονια.—*ἀμυδρὸν βλέπω* μόλις βλέπω.—
παραπαίω εἶμαι ἀνόητος.—*μειρακιεύομαι* φέρομαι σὰν παιδί,
παιδιαρίζω.—*τὸ χρεῶν* τὸ ὑπὸ τῆς μοίρας ὄρισμένον, τὸ πε-
πωμένον.—*ἡλικιώτης* συνομίληκος.—*διώκω* ἐπιδιώκω, ἐπι-
ζητῶ.—*ὑπίδηται* τοῦ *ὑφορῶμαι* ὑποπτεύω.—*βουλευῶ* ἀπό-
δρασι σκέπτομαι νὰ δραπετεύσω.—*στόμιον* εἴσοδος.—*εἰλοῦ-
μαι* (-έομαι) περιφέρομαι.

5.

νέηλος νεοφερμένος.—*οὐ σχολή μοί (ἔστι)* δὲν ἔχω και-
ρόν.—*καί' ἐκεῖνο* εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος.—*ὄλως* ἐν συντόμῳ.
—*διαγινώσκω* ἀναγνωρίζω.—*ἀνάστατος γίγνομαι* καταστρέ-
φομαι, ἐρημόνομαι.—*ἀνεμέσητος* ὁ μὴ ἄξιος κατηγορίας.—
τοιῆδ'...πάσχειν στίχος ἀπὸ τὸν Ὅμηρον, τὸν ὁποῖον εἶπον οἱ
γέροντες τῆς Τροίας ἐπὶ τῇ διαβάσει τῆς Ἑλένης.—*τοιῆδ' ἀμφι*
γυναικί χάριν μιᾶς τιοαύτης γυναικός — *ἄλγεα πάσχω* ὑπο-
φέρω.—*βαφή* χροῶμα.—*δῆλον* διὰ βέβαια.—*χρόα* χροῶμα.—*συ-
νίημι* ἐννοῶ.—*ἀπανθῶ* μαραίνομαι.—*πονῶ* ταλαιπωροῦμαι.—
καταβάλλω ἐμαντὸν ξαπλώνομαι.—*μετέρχομαι* ἰδ. δ. 2.

6.

λογίζομαι λογαριάζω.—*ἀπραγμονέστερον* διὰ τὴν ἡσυ-
χίαν μας.—*ἐντειλαμένῳ*, δηλ. σοί.—*Ἄιδωνεύς* ὁ θεὸς τοῦ
ἄδου, ὁ Πλούτων.—*ὠνοῦμαι* ἀγοράζω.—*τροπωτῆρ* σχοινίον,
μὲ τὸ ὁποῖον δένεται ἡ κόπη εἰς τὸν σκαρμόν.—*ἀκέστρα* σα-
κορράφα.—*ἐπιπλάσσω* βουλώνω, στουπώνω.—*τὰ ἀνεωγότα*
τὰ ἀνοίγματα.—*ἀφ' οὗ* μὲ τὸ ὁποῖον.—*ὑπέρα* τὸ σχοινίον τοῦ
πλαγίου ξύλου τοῦ ἴστου, μὲ τὸ ὁποῖον στρέφεται κατὰ τὴν
διεύθυνσιν τοῦ ἀνέμου τὸ ἴστιον.—*ἄξιος* εὐθηνός.—*ἐνέσται*
τοῦ *ἐνεστι* εἶναι δυνατόν.—*παραλογίζομαι* ἐσφαλμένως λογα-
ριάζω· ὁ Χάρων ὄφειλε νὰ δώσῃ λογαριασμὸν τῶν πορθμείων
εἰς τὸν Αἰακὸν (ἰδ. δ. 3).—*καθεδοῦμαι* μέλλ. τοῦ *καθέζομαι*.
—*ὄφλημα* χροῆς.—*τροφή* τροφηλὴ ζωή.—*ἐξωδηκῶς* τοῦ
ἐξοιδῶ (-έω) πρήσκομαι, φουσκώνω.—*ἀγεννής* ἀδύνατος.—
πικρῶς ἐπιμόνως.

7.

παρῆς (= *παρῆσθα*) τοῦ *πάρειμι* (*παρὰ + εἰμί*). — τὸ
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ἔμὸν τὸ ἀφορῶν ἐμέ, ἢ ἰδική μου τύχη. — *σύνειμί τινι* συναναστρέφομαι μέ τινα. — *θεραπεύω* περιποιούμαι. — *τεθνήξασθαι* τετελ. μέλλ. (ἀντὶ ἀπλοῦ) τοῦ *θνήσκω*· *θνήσκω ἐπὶ τινι* ἀποθνήσκω ἀφίνων τινὰ ὡς κληρονόμον μου. — *ἐς μήκιστον ἀποιείνεται* τραβᾶ εἰς μάκρος. — *Τιθωνὸς* υἱὸς τοῦ Λαομέδοντος καὶ σύζυγος τῆς Ἡοῦς· αὕτη ἐπιτυχοῦσα παρὰ τῶν θεῶν τὴν ἀθανασίαν του ἔλησμόνησε νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν αἰωνίαν νεότητα· δι' αὐτὸ καὶ οὗτος ἐγένετο ὑπέργηρος. — *ἐπίτομος* σύντομος. — *κλῆρος* κληρονομία. — *πριάμενος* τοῦ *ᾠνοῦμαι*. — *ἐπειδὰν τάχιστα* ἰδ. δ. 1. — *ἐπιεικῶς* ἀρετά. — *ζωρὸς* ἐπὶ οἴνου· ἀκρατος (ἀνευ ὕδατος)· *πίνω ζωρότερον* πίνω οἶνον ἀνεμεμιγμένον μὲ ὀλιγώτερον (τοῦ συνήθους) ὕδωρ. — *κύλιξ* ποτήριον. — *ἐπόμνυμαι* ὀρκίζομαι. — *αὐτίκα μάλα* παρευθύς. — *ὑποβολιμαῖος* ὁ τιθέμενος εἰς ἀντικατάστασιν ἄλλου — *τί πρὸς ταῦτα*, δηλ. *ἐποίει* — *ὑποταράσσομαι* ταράσσομαι ὀλίγον. — *συνεῖς* τοῦ *συνίημι*. — *τὴν ἐπίτομον*, δηλ. *ὁδόν*. — *ἦκε ἄν*, δηλ. ὁ *κλῆρος*.

8.

Κράτης ἰδ. δ. 4. — *ὀλκὰς* πλοῖον φορηγόν. — *ἀνεψιδὸς* ἐξάδελφος. — *ἢ μ' ἀνάειρ' ἢ ἐγὼ* σὲ τὰς λέξεις αὐτὰς ὁ Ὅμηρος θέτει εἰς τὸ στόμα τοῦ Αἴαντος παλαίεντος πρὸς τὸν Ὀδυσσεά· *ἀναείρω* κυρίως ἐπὶ παλαιστοῦ=σηκῶν· ἐδῶ=κηδεύω, θάπτω. — *κλῆρος* ἰδ. δ. 7. — *ἡλικιώτης* ἰδ. δ. 4. — *ὑπερβάλλομαι* περῶ. — *Χαλδαίων παῖδες*=*Χαλδαῖοι*· κάτοικοι τῆς Χαλδαίας χώρας τῆς προσθίου Ἀσίας, διακρινόμενοι διὰ τὰς μαθηματικὰς καὶ ἀστρονομικὰς τῶν γνώσεις. — *ὁ Πύθιος* Ἀπόλλων. — *ἄρτι μὲν... ἄρτι δὲ* ἄλλοτε μὲν... ἄλλοτε δέ. — *παρέχω τὸ κράτος* δίδω (προλέγω) τὴν νίκην. — *τάλαντα* ζυγαριά. — *ποτὲ μὲν... νῦν δὲ* ἄλλοτε μὲν... ἄλλοτε δέ. — *ῥέπω* κλίνω. — *Κίρρα* πόλις τῆς Φωκίδος. — *κατὰ μέσον τὸν πόρον* τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου. — *Ἰάπυξ* ὁ ΒΔ. ἄνεμος. — *ἐννοῶ* σκέπτομαι. — *Ἀντισθένης* ἰδ. δ. 4. — *κότινος* ἀγριεληά. — *χοῖνιξ* μέτρον χωρητικότητος τῶν ξηρῶν=315 δράμια σημερινά. — *ἀρχὴ* κράτος. — *διερρηγότες* προκμ. τοῦ *διαρρέω* φθείρομαι — *τρυφή* ἰδ. δ. 4. — *στεγῶ* ὑποβαστάζω. — *αἱ τοῦ Δαναοῦ παρθένοι* κατὰ τινα μῦθον αἱ 50 θυγατέρες τοῦ Δαναοῦ (αἱ Δαναΐδες) ἐφόνευσαν τοὺς συζύγους τῶν κατὰ τὴν παράτην νύμφα τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπὶ τῆς Πολιτικῆς γαλυ-
ἠφιλοπόνησε ἀπὸ τοῦ Νοστίου τοῦ Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς γαλυ-

τέρας ἐξ αὐτῶν, τῆς Ὑπερμνήστρας, ἡ ὁποία ἐξ οἴκτου ἔσωσε τὴν ζωὴν τοῦ συζύγου της· διὰ τὸν φόνον αὐτὸν ἐπεβλήθη εἰς αὐτὰς ὡς ποινὴ νὰ ὑδροφοροῦν ἐν τῷ ἄδι. εἰς τρυπημένον πίθον. — **ἐπανιτῶ** ἀνιτῶν χύνω. — **πάση μηχανῇ** μὲ κάθε τρόπον. — **ὄβολος** ἰδ. δ. 1.

9.

κλήρος, ἰδ. δ. 7. — **κατασπῶ** φέρω κάτω (εἰς τὸν ἄδην). — **ἐφεξῆς** κατὰ σειρὰν — **ἀντιποιοῦμαί τινος** ἐγείρω ἀξιώσεις ἐπὶ τινος, θέλω νὰ πάρω τι. — **οὐδὲν προσήκοντες (αὐτῷ)** ἐν ᾧ δὲν ἔχουν καμμίαν συγγένειαν πρὸς αὐτόν. — **νοσοῦντος**, δηλ. αὐτοῦ. — **ῥαίζω** ἀναλαμβάνω ἐκ τῆς νόσου. — **ὄλω** ἰδ. δ. 5. — **προαπίτωσαν** τοῦ **προαπέρχομαι** = **προαποθνήσκω**. — **ἐπιχανόντες**, δηλ. **τῷ κλήρῳ ἐπιχαίνω τινι** περιμένω μὲ ἀνοιχτὸν τὸ στόμα ν^ο ἀπολαύσω τι, ἐπιθυμῶ τι. — **διαβουκολῶ** ἀπατῶ — **ἐπελπίζω τινὰ** κάμνω τινὰ νὰ ἐλπίζῃ — **ἔρρωμαι** εἶμαι γερός, ἰσχυρός· τοῦ **ῥώννυμαι**. — **ἐν σφίσι** μεταξύ των. — **βόσκομαι** τρέφομαι μὲ ἐλπίδας. — **πρὸς ἑαυτοὺς τιθέντες** πρὸ ἑαυτῶν προβάλλοντες, φανταζόμενοι — **ἀποδύομαι** ἀποβάλλω. — **Ἰόλεως** ἀχώριστος σύντροφος τοῦ Ἡρακλέους· τοῦτον φθάσαντα εἰς γεροντικὴν ἡλικίαν ἀνενέωσαν οἱ θεοί. — **ἀνηβῶ (-άω)** γίνομαι πάλιν νέος. — **ἀμέλησον** μὴ σὲ μέλη. — **μετέρχομαι** ἰδ. δ. 2. — **ἐξῆς** = **ἐφεξῆς**. — **παραπέμπω** προπέμπω εἰς τὸν τάφον, θάπτω. — **πρωθήβης** ὁ ὢν εἰς τὴν πρώτην **ἡβην** (νεότητα), νέος.

10.

διατάττω ὀρίζω, κανονίζω. — **αἰτιῶμαι τινὰ τινος** κατηγορῶ τινὰ διὰ τι. — **πρότερον** δηλ. **ἀποθνήσκειν**. — **τὸ πρᾶγμα ἀναστρέφεται** τὸ πρᾶγμα ἀνατρέπεται, γίνεται ἀνάποδα. — **οἰκέτης** ὑπηρέτης. — **ἐπικεκυφῶτα** τοῦ **ἐπικύπτω τινι** στηρίζομαι ἐπὶ τινος. — **κόρυθα** μύξα. — **λήμη** τσίμπλα. — **ἀνοποταμῶν τοῦτο** τοῦτο εἶναι ὡς νὰ κάμνη τις τοὺς ποταμοὺς ν^ο ἀναβαίνουν πρὸς τὰς πηγὰς των. — **τὸ τελευταῖον** τοῦλάχιστον. — **ἡ ἄμαξα τὸν βοῦν**, δηλ. **ἔλκει**. — **ἐπιχαίνω** ἰδ. δ. 9. — **ἐσποιῶ** δίδω εἰς υἰοθεσίαν. — **ὀφλισκάνω γέλωτα** γίνομαι γελοῖος. — **κατορῦττω** θάπτω. — **ὑποστένω** στενάζω. — **μύχιόν τι** κάτι τι ἀπὸ τὸ βάθος τῆς καρδίας του. — **ὑποκρῶζω** κραζώ, βογγῶ. — **ὄσση** ὄσσηθη ἀπὸ τὸ ἴδιον τοῦ **ὄσση** αἰγίον ἠθλῆτικῆς

δόλωμα.—*ἐφίσταμαι* παρίσταμαι.—*ἐπὶ μήκιστον* ἐπὶ μακρότατον χρόνον.—*ὄλω* ἰδ. δ. 5.

11.

Κροῖσος βασιλεὺς τῆς Λυδίας· *Μίδας* βασιλεὺς τῆς Φρυγίας· *Σαρδανάπαλλος* βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας. — *φέρω* ὑποφέρω. — *κύων* ἰδ. δ. 1. — *καθίστημι* τοποθετῶ. — *δμόνεκρος* νεκρὸς καὶ αὐτὸς (ὄπως καὶ σεῖς). — *τρυφή* ἰδ. δ. 4. — *λυπηρὸς* ὀκληρὸς, ἀνυπόφορος. — *ἀγεννῆς* πρόστυχος. — *ὄλεθρος* κάθαρμα. — *ἀπέχρησε* τοῦ *ἀπόχρη* εἶναι ἀρκετόν, ἀρκεῖ.—*περιέχομαι τῶν ἄνω* εἶμαι προσκολλημένος εἰς τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἀγαπῶ καθ' ὑπερβολὴν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.—*τοιγαροῦν* διὰ τοῦτο. — *ἀνιῶ* ἰδ. δ. 4. — *δμόψηφός εἰμι* ἔχω τὴν αὐτὴν γνώμην, ἐπιδοκιμάζω. — *ὡς οὐδὲ πανσομένου μου* ὅτι δὲν θὰ παύσω. — *κατάδω* ξεκουφαίνω μὲ τὰ τραγούδια μου. — *ὑβρις* ἀλαζονική, αὐθάδης διαγωγή. — *ἐντρυφῶ τινι* ἐξευτελίζω τινά. — *τὸ παράπαν* οὐδόλως. — *οἰμῶξεσθε* μέλλ. τοῦ *οἰμῶζω*. — *συνείρω* ἐπαναλαμβάνω. *ἐπάσομαι* μέλλ. τοῦ *ἐπάδω* τραγουδῶ.—*πρέποι ἂν ἐπαδόμενον*—*πρέπει ἐπάδεσθαι* ἀρμόζει ὡς ἐπιδός.

12.

Τάνταλος βασιλεὺς τῆς Φρυγίας, ὀνομαστὸς διὰ τὰ μεγάλα του πλοῦτη καὶ τὴν ἐκ μέρους τῶν θεῶν εὐνοίαν, ὥστε ἐλέγετο ὅτι ἠξιώθη νὰ λαμβάνῃ μέρος καὶ εἰς τὰ συμπόσια των· ἀλλ' ἀπεδείχθη ἀνάξιος τῆς τόσης εὐνοίας, διότι ἐτόλμησε ν' ἀποκαλύψῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ μυστικά τῶν θεῶν. Διὰ τοῦτο οὗτοι ἐπέβαλον εἰς αὐτὸν τὴν τιμωρίαν, περὶ τῆς ὁποίας γίνεται λόγος ἐν τῷ προκειμένῳ διαλόγῳ. — *οὕτως . . . ὡς* τόσον . . . ὥστε.—*ἀργὸς* ὀκνηρὸς. — *ἐπικύπτω* σκύβω. — *ἀρύομαι* ἀντλῶ, λαμβάνω ὕδωρ.—*οὐ φθάνω βρέξας* δὲν προφθάνω νὰ βρέξω.—*τι δαι καὶ δέη* τί ἀνάγκην τάχα ἔχεις.—*τοῦτ' αὐτὸ* αὐτὸ ἀκριβῶς.—*ὡς ἀληθῶς* ἀληθῶς.—*ἐλλέβορος* βοτάνη, τὴν ὁποίαν μετεχειρίζοντο οἱ ἀρχαῖοι ὡς φάρμακον κατὰ τῆς παραφροσύνης.—*τοῦναντίον τοῖς* . . . *δεδηγμένοις* τὸ ἐναντίον ἀπ' ὅ,τι πάσχωσιν ὅσοι δαγκάνονται . . . —*ἀναίνομαι* ἀρνοῦμαι.—*τὸ ὕδωρ οὐχ ὑπομένει* ἀρροῦται ἡ γῆ ὅπως τὸ φεγγῆσὶ τὸ ἔκπαιδεν τῆς Πολιτικῆς

13.

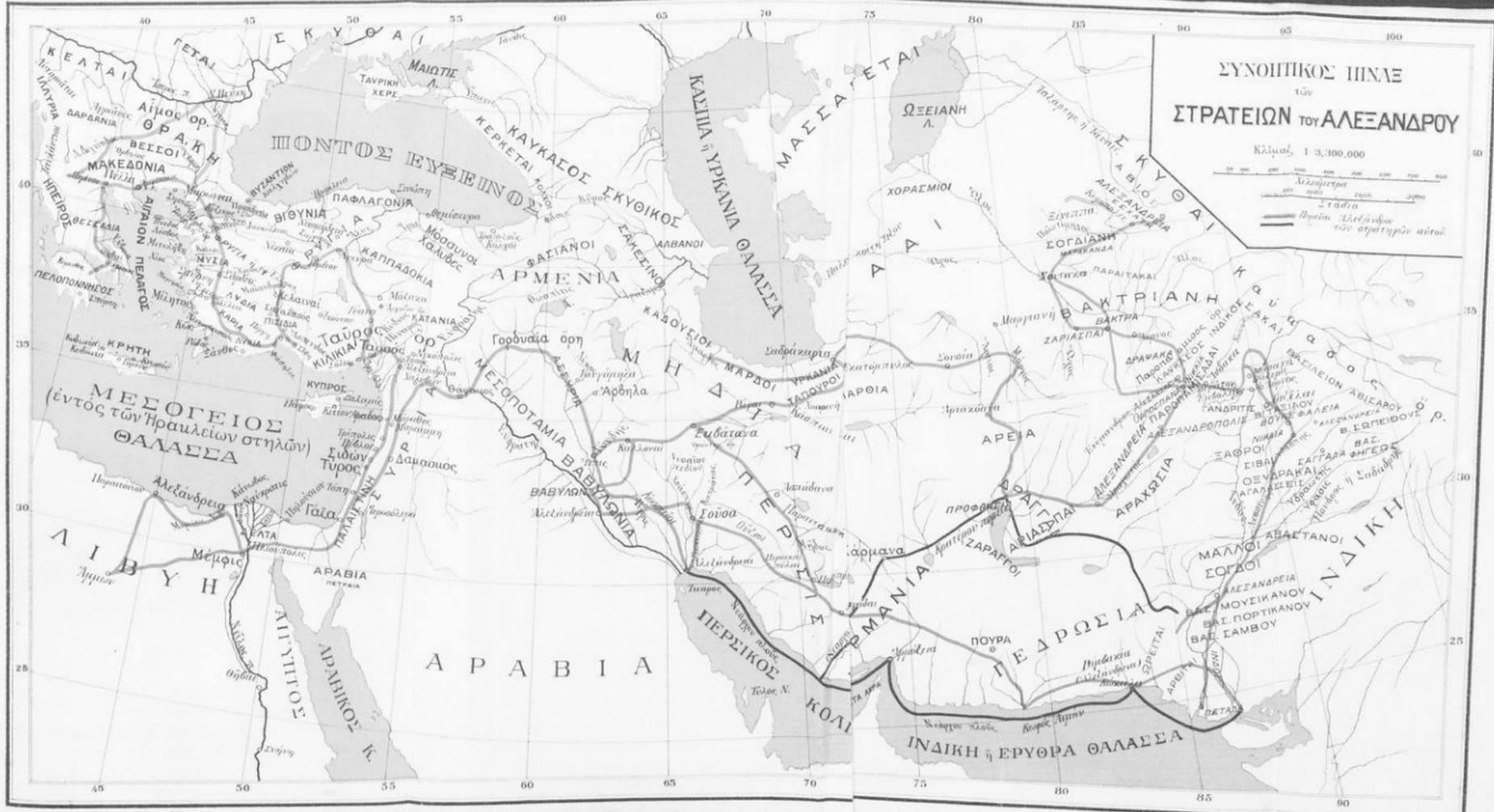
Μαύσωλος βασιλεὺς τῆς Καρίας. — **μέγα φρονῶ** ὑπερηφανεύομαι. — **Σινωπεῦ** ὁ Διογένης κατήγετο ἀπὸ τὴν Σινώπην. — **ὑπάγομαι** φέρω εἰς τὴν ἔξουσίαν μου. — **ἐπιβαίνω** πορεύομαι, προχωρῶ. — **κατασιτρέφομαι** καθυποτάσσω. — **καρτερός** γενναῖος. — **Ἄλικαρνασσός** πόλις τῆς Καρίας. — **ἐς κάλλος ἐξησκημένος** κομψῶς κατειργασμένος. — **ἐς τὸ ἀκριβέστατον** μὲ μεγίστην τελειότητα. — **εἴκασμαι** ἔχω ἀναπαρασταθῆ. — **νεῶς** ναός. — **προφαίνω** δεικνύω. — **ἀποσιμῶ (-όω)** κάμνω τι σιμὸν (πλατύ)· **τὰς ῥίνας ἀποσεισιμώμεθα** ἔχομεν σιμὰς τὰς ῥίνας. — **εἶναι ἂν ἐπιδείκνυσθαι** ἤθελον χρησιμεύσει εἰς τὸ νά... — **φιλοτιμοῦμαι** ὡς ὑπερηφανεύομενος λέγω ὅτι. — **ἀνόνητος** ἄγρηστος. — **μέλει τίνι τινος** ἐνδιαφέρεται, φροντίζει τις διὰ τι. — **ἀνδραποδώδης** δουλοπρεπής. — **βέβαιος** ἀσφαλής.

14.

Νιρεὺς, **Θερσίτης** ὁ πρῶτος ἦτο ὁ ὠραιότατος ἐκ τῶν ἔκστρατευσάντων κατὰ τῆς Τροίας Ἑλλήνων, ὁ δεύτερος ὁ ἀσημότατος. — **φοξὸς** ὁ ἔχων σουβλερὴν κεφαλὴν. — **ψεδνός** φαλακρός. — **ὑπὸ Ἴλιον** εἰς τὴν Τροίαν. — **ταύτη** κατὰ τοῦτο. — **εὐθροπτος** εὐθραυστος. — **ἀλαπαδνός** μαλακός. — **ἀνδρῶδης** ἀνδρικός. — **ἔρωῦ** προστακτ. ἀορ. β' τοῦ **ἔρωτῶ**. — **οὐκουν** λοιπὸν δέν.

15.

Χείρων υἱὸς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Φιλύρας, μιᾶς τῶν θυγατέρων τοῦ Ὠκεανοῦ. — **ἀνέραστος** ἀνεπιθύμητος. — **χερῆμα** προᾶγμα. — **ῶρα** ἐποχὴ (ἔτους). — **αἱ αὐταί**, δηλ. ἦσαν. — **τὰ γιγνώμενα**, δηλ. ἦν ταυτά· **τὰ γινώμενα** τὰ προϊόντα (τῶν ἐποχῶν τοῦ ἔτους). — **ἐνεπλήσθην** τοῦ **ἐμπίμπλαμαί τινος** χορταίνω ἀπὸ τι. — **ἀφ' οὗ** ἀφ' ὅτου. — **δημοτικός** δημοκρατικός. — **ἀνεπιδεὴς τινός εἰμι** δὲν χρειάζομαί τι. — **περιπίπτω ἐμαντῶ** ἔρχομαι εἰς ἀντίφασιν μὲ τὸν ἑαυτὸν μου. — **περιστῆ** τοῦ **περιῦσταμαι** καταντῶ. — **προσκορῆς** ὁ προξενῶν κόρον, ἀηδής. — **τί ἂν πάθοι** ; τί νὰ κάμη ;

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ
 τῶν
 ΣΤΡΑΤΕΙΩΝ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Κλίμακῃ 1:3.300.000

0 200 400 600 800 1000
 Ἀλιευτικὰ
 Ἰσθμια
 Ἰσθμια

Ἰσθμια Ἀλιευτικὰ τῶν στρατηγῶν αὐτοῦ

